

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำหน้าที่รัฐสภา

ครั้งที่ 10/2535

วันศุกร์ที่ 7 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2535

ณ ห้องประชุมรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา 09.35 นาฬิกา

จำนวนสมาชิกทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเริ่มประชุม 165 คน

จำนวนสมาชิกทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม 213 คน

(เนื่องจากนายอุกฤษ มงคลนาวิน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติติดราชการ นายอาษา เมฆสวรรค์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่งจึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : บัดนี้มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

ด้วยมีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอลาออกจากตำแหน่งรวม 3 ท่าน คือ 1. นายบัญญัติ สุชีวะ ตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2535 เป็นต้นไป 2. พันเอก ณรงค์ กิตติขจร ตั้งแต่วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2535 และ 3. นายเสริมศักดิ์ การุญ ตั้งแต่วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2535 จึงขอแจ้งที่ประชุมทราบ ตอนนี้มีสมาชิกเหลือจำนวนทั้งสิ้น 284 ท่าน องค์ประชุม 142 ท่าน

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ระเบียบวาระที่ 2

LIART

รับรองรายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ 36/2534 วันศุกร์ที่ 15 พฤศจิกายน 2534 ครั้งที่ 37/2534 (เป็นพิเศษ) วันอังคารที่ 19 พฤศจิกายน 2534 ครั้งที่ 38/2534 (เป็นพิเศษ) วันพุธที่ 20 พฤศจิกายน 2534 ครั้งที่ 39/2534 (เป็นพิเศษ) วันพฤหัสบดีที่ 21 พฤศจิกายน 2534 ครั้งที่ 40/2534 วันศุกร์ที่ 22 พฤศจิกายน 2534 และครั้งที่ 41/2534 (เป็นพิเศษ) วันจันทร์ที่ 25 พฤศจิกายน 2534 ซึ่งได้วางไว้ ณ สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา เพื่อให้ท่านสมาชิกตรวจสอบแล้วก่อนที่จะเสนอให้สภารับรอง ไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดขอแก้ไขเพิ่มเติม ถือว่าที่ประชุมลงมติรับรองรายงานการประชุมดังกล่าวแล้ว

ต่อไปนี้เป็นเรื่องด่วน ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

ที่ นร 0203/2205

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. 10300

5 กุมภาพันธ์ 2535

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ
พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติ ให้เสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. .... ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณาเป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) อานันท์ ปันยารชุน

(นายอานันท์ ปันยารชุน)

นายกรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงาน
หรือดำเนินการในกิจการของรัฐ

พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ

เหตุผล

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการให้สัมปทานหรือให้สิทธิแก่เอกชน หรือการร่วมทุนระหว่างรัฐกับเอกชนในปัจจุบัน ส่วนใหญ่จะกำหนดให้เป็นอำนาจการพิจารณาของบุคคลผู้เดียวหรือหน่วยงานเดียว และในเรื่องสำคัญจะกำหนดให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรี ทำให้การพิจารณาอาจเป็นไปโดยไม่มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้สัมปทานตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58 ลงวันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2515 ส่วนใหญ่กฎหมายไม่ได้กำหนดวิธีปฏิบัติไว้ ดังนั้น เพื่อให้มีแนวทางการปฏิบัติและใช้บังคับแก่การให้สัมปทานหรือการร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ โดยเฉพาะโครงการที่มีการลงทุนหรือมีทรัพย์สินตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป สมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงาน หรือ
ดำเนินการในกิจการของรัฐ

.....
.....
มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชน
เข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ...."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจา
นุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 บรรดากฎหมาย กฎ ข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรีและคำสั่งอื่นใด
ในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้
พระราชบัญญัตินี้แทน

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่การให้เอกชนเข้าร่วมงาน หรือดำเนินการใน
กิจการของรัฐทุกประเภท ทุกชนิด เว้นแต่การให้สัมปทานตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม
และการให้ประทานบัตรตามกฎหมายว่าด้วยแร่

มาตรา 4 ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

บททั่วไป

มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้

"หน่วยงานเจ้าของโครงการ" หมายความว่า ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมหรือเทียบเท่า รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือหน่วยราชการส่วนท้องถิ่นที่เป็นเจ้าของโครงการ

"รัฐวิสาหกิจ" หมายความว่า รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธิการงบประมาณ

"หน่วยราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า หน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

"กระทรวงเจ้าสังกัดของส่วนราชการ" หมายความว่า กระทรวงหรือทบวงซึ่งมีหน่วยงานราชการในสังกัดตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

"กระทรวงเจ้าสังกัดของรัฐวิสาหกิจ"

(1) กรณีบริษัทจำกัด หมายความว่า กระทรวงการคลังหรือกระทรวงหรือทบวงที่ได้รับมอบอำนาจให้ใช้สิทธิเป็นผู้ถือหุ้นของบริษัทจำกัดแทน กระทรวงการคลัง

(2) กรณีไม่ใช่บริษัทจำกัด หมายความว่า กระทรวง หรือทบวงซึ่งรัฐมนตรีว่าการเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งรัฐวิสาหกิจ นั้น หรือที่รัฐมนตรีเป็นผู้รับผิดชอบในงานของรัฐวิสาหกิจนั้น

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

"กระทรวงเจ้าสังกัดของหน่วยราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า
กระทรวงมหาดไทย

"กิจการของรัฐ" หมายความว่า กิจการที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ
หน่วยงานอื่นของรัฐ และหรือหน่วยราชการส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ต้องทำตามกฎหมาย
หรือกิจการของรัฐที่จะต้องให้ใช้ทรัพยากรธรรมชาติ หรือทรัพย์สินของส่วนราชการ
รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ และหรือหน่วยราชการส่วนท้องถิ่น

"โครงการ" หมายความว่า การลงทุนในกิจการของรัฐที่ส่วนราชการ
รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ และหรือหน่วยราชการส่วนท้องถิ่น ร่วมงานหรือดำเนินการ
กับเอกชน และการลงทุนนั้นมีจำนวนตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป หรือตามวงเงินที่กำหนด
เพิ่มขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกา

"ร่วมงานหรือดำเนินการ" หมายความว่า ร่วมลงทุนกับเอกชนไม่ว่า
โดยวิธีใดหรือมอบให้เอกชนลงทุนแต่ฝ่ายเดียว โดยวิธีการให้สัมปทาน การอนุญาต
หรือให้สิทธิไม่ว่าในลักษณะใด

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือก
เอกชนร่วมงานหรือดำเนินการตามมาตรา 13

หมวด 2

การเสนอโครงการ

มาตรา 6 ให้หน่วยงานเจ้าของโครงการที่ประสงค์จะให้เอกชนเข้าร่วมงาน
หรือดำเนินการในโครงการใด เสนอผลการศึกษาโครงการ โดยละเอียดตามประเด็นหัวข้อ
ที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กำหนดต่อกระทรวง
เจ้าสังกัด

มาตรา 7 ถ้าโครงการใดมีการลงทุนหรือทรัพย์สินเกินห้าพันล้านบาท จะต้องมีการว่าจ้างที่ปรึกษาอิสระมาช่วยให้คำปรึกษา และที่ปรึกษาคงมีรายงานเป็นเอกเทศตามรายละเอียดที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกำหนดไว้ในมาตรา 6 และให้ส่งรายงานนี้ไปเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาตามมาตรา 8 ด้วย

มาตรา 8 ให้กระทรวงเจ้าสังกัดนำผลการศึกษาเสนอต่อหน่วยราชการ ดังนี้

(1) โครงการใหม่ ให้เสนอเรื่องต่อสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นผู้พิจารณา

(2) ทรัพย์สินที่มีอยู่แล้ว และประสงค์จะให้เอกชนร่วมงานหรือดำเนินการให้เสนอเรื่องต่อกระทรวงการคลัง เป็นผู้พิจารณา

มาตรา 9 ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติหรือกระทรวงการคลังดำเนินการดังนี้

(1) สำหรับโครงการใหม่

(ก) หากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเห็นด้วยกับโครงการ ให้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบในหลักการของโครงการ

(ข) ถ้าสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไม่เห็นด้วยกับโครงการ ให้แจ้งหน่วยงานเจ้าของโครงการ

ในกรณีที่หน่วยงานเจ้าของโครงการ ไม่เห็นด้วยกับความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้เสนอความเห็นหรือคำชี้แจงเพิ่มเติมต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัด เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาคัดสิน โดยต้องแจ้งข้อมูลต่าง ๆ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกำหนดตามมาตรา 6 และข้อมูลอื่นตามที่หน่วยงานเจ้าของโครงการเห็นสมควร

(2) สำหรับทรัพย์สินที่มีอยู่แล้ว

(ก) ในกรณีที่กระทรวงการคลังเห็นด้วยกับโครงการ ให้เสนอ
คณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นชอบในหลักการ

(ข) ในกรณีที่กระทรวงการคลังไม่เห็นด้วยกับโครงการ ให้แจ้ง
หน่วยงานเจ้าของโครงการ

ในกรณีที่หน่วยงานเจ้าของโครงการ ไม่เห็นด้วยกับความเห็นของ
กระทรวงการคลัง ให้เสนอความเห็นหรือคำชี้แจงเพิ่มเติมต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัด เพื่อเสนอ
คณะรัฐมนตรีพิจารณาคัดลั่น โดยต้องแจ้งข้อมูลต่าง ๆ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกำหนดตามมาตรา 6 และ ข้อมูลอื่นตามที่หน่วยงาน
เจ้าของโครงการเห็นสมควร

การพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติและกระทรวงการคลังตามมาตรา 7 ต้องให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับ
โครงการ หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติและกระทรวงการคลังเห็นด้วยกับโครงการ

มาตรา 10 ในกรณีที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือ
หน่วยราชการส่วนท้องถิ่นใด ได้เสนอที่จะทำกิจการของรัฐเอง และคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นว่า
ควรจะให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการ ก็ให้หน่วยงานดังกล่าวดำเนินการตามมติ
คณะรัฐมนตรีและปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 11 โครงการที่มีวงเงินไม่ถึงหนึ่งพันล้านบาท หรือน้อยกว่าวงเงิน
ที่กำหนดเพิ่มขึ้นตามพระราชกฤษฎีกา คณะรัฐมนตรีอาจกำหนดให้ต้องดำเนินการตาม
พระราชบัญญัตินี้ก็ได้

หมวด 3

การดำเนินโครงการ

มาตรา 12 เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบในหลักการแล้ว ให้หน่วยงาน
เจ้าของโครงการร่างประกาศเชิญชวนเอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการ ขอบเขตของ
โครงการและเงื่อนไขสำคัญที่จะต้องมีในสัญญาร่วมงานหรือดำเนินการ

มาตรา 13 ให้หน่วยงานเจ้าของโครงการแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วย
ผู้แทนกระทรวงเจ้าสังกัด ซึ่งเป็นข้าราชการประจำ พนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือพนักงาน
ส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี เป็นประธาน ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนสำนักงานคณะ
กรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนกระทรวงอื่นอีกสองกระทรวง
กระทรวงละหนึ่งคน ผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินสามคน เป็นกรรมการและให้มีผู้แทนหน่วยงาน
เจ้าของโครงการหนึ่งคนเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา 14 ให้คณะกรรมการตามมาตรา 13 มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (1) พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างประกาศเชิญชวนเอกชนเข้าร่วมงาน หรือ
ดำเนินการ ขอบเขตของโครงการและเงื่อนไขสำคัญที่จะต้องมีในสัญญาร่วมงานหรือ
ดำเนินการ
- (2) กำหนดหลักประกันของและหลักประกันสัญญา
- (3) พิจารณาคัดเลือกเอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการ
- (4) พิจารณาดำเนินการอื่น ๆ ตามที่เห็นสมควร

มาตรา 15 รายละเอียดการประกาศเชิญชวน เอกสาร ข้อเสนอการร่วมงาน
หรือดำเนินการ วิธีการประกาศเชิญชวน วิธีการคัดเลือกของคณะกรรมการ การกำหนด
หลักประกันของ และหลักประกันสัญญาต้องมีข้อมูลอย่างน้อยตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

LIRT

มาตรา 16 หากคณะกรรมการมีความเห็นว่า ไม่ควรวางวิธีประมวลโครงการ
ดังกล่าวให้ขอความเห็นชอบ จากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติและกระทรวงการคลัง หากสองหน่วยงานเห็นด้วยพร้อมกันให้เสนอคณะรัฐมนตรี
พิจารณาอนุมัติ

มาตรา 17 ถ้าโครงการใดมีการลงทุน หรือทรัพย์สินเกินห้าพันล้านบาทให้
หน่วยงานเจ้าของโครงการจ้างที่ปรึกษาอิสระที่มีความชำนาญ เข้ามาช่วยร่างขอบเขตของ
โครงการและให้เสนอความเห็นในการประเมินการประมวลร่วมงานหรือดำเนินการนั้นด้วย

มาตรา 18 การประกาศเชิญชวนให้เอกชนเข้าร่วมงาน หรือดำเนินการ
ครั้งใดถ้าไม่มีผู้เสนอเข้าร่วมงานหรือดำเนินการ ให้ยกเลิกการประกาศเชิญชวนเพื่อ
ดำเนินการใหม่ ถ้ามีผู้เสนอเพียงรายเดียวหรือหลายราย แต่เสนอถูกต้องตามรายการใน
เอกสาร ข้อเสนอการร่วมงานหรือดำเนินการตามมาตรา 15 เพียงรายเดียว หากเห็นว่า
จะเป็นประโยชน์ต่อประเทศก็ให้ดำเนินการต่อไปได้

มาตรา 19 การประชุมพิจารณาของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการเข้าร่วม
ประชุมไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

มติที่ประชุมเกี่ยวกับการพิจารณาคัดเลือกข้อเสนอและเจรจาต่อรอง ต้องมี
คะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการที่มาประชุม

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้
ประธานออกเสียงเพิ่มอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 20 ให้สำนักงานอัยการสูงสุดตรวจพิจารณาร่างสัญญาก่อนลงนาม

มาตรา 21 ให้คณะกรรมการนำผลการคัดเลือกพร้อมเหตุผล ประเด็นที่
เจรจาต่อรองเรื่องผลประโยชน์ของประเทศ ร่างสัญญา และเอกสารทั้งหมดเสนอต่อรัฐมนตรี
กระทรวงเจ้าสังกัด เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาภายในเก้าสิบวันนับจากวันที่
คณะกรรมการตัดสิน

LIART

หากคณะรัฐมนตรีไม่เห็นด้วยให้ส่งเรื่องคืนคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาทบทวน
ความเห็น แล้วนำผลการพิจารณาเสนอให้คณะรัฐมนตรีตัดสินใจขาด

หมวด 4

การกำกับดูแลและติดตามผล

มาตรา 22 เมื่อได้มีการลงนามในสัญญาแล้ว ให้หน่วยงานเจ้าของโครงการ
จัดตั้งคณะกรรมการประสานงาน ชั้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้แทนกระทรวงการคลังหนึ่งคน
และผู้แทนจากหน่วยงานอื่นซึ่งมิใช่หน่วยงานเจ้าของโครงการหนึ่งคน ผู้แทนฝ่ายเอกชนที่
เข้าร่วมงานหรือดำเนินการหนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงเจ้าสังกัดหนึ่งคน และผู้แทนอื่นซึ่ง
หน่วยงานเจ้าของโครงการเห็นสมควรแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

การประชุมของคณะกรรมการประสานงานตามวรรคหนึ่ง และองค์ประชุมให้
เป็นไปตามที่คณะกรรมการประสานงานกำหนด

มาตรา 23 ให้คณะกรรมการประสานงานตามมาตรา 22 มีอำนาจและหน้าที่
ดังนี้

(1) ติดตามกำกับและควบคุมให้มีการดำเนินงานตามที่กำหนดในสัญญา

(2) รายงานผลการดำเนินงาน ความคืบหน้า ปัญหา และแนวทางแก้ไข
ต่อรัฐมนตรีกระทรวงเจ้าสังกัดเพื่อทราบ

ระยะเวลาที่จะต้องรายงานตาม (2) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ
ประสานงานกำหนดแต่ต้องไม่เกินหกเดือนต่อหนึ่งครั้ง

มาตรา 24 ในกรณีปรากฏว่าหน่วยงานเจ้าของโครงการ ละเลย หรือ
ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อผูกพันของสัญญาที่ลงนามไปแล้ว ให้ผู้แทนกระทรวงการคลังใน
คณะกรรมการประสานงานทำรายงานเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เพื่อเสนอ
คณะรัฐมนตรีต่อไป

หมวด 5

บทเฉพาะกาล

มาตรา 25 การให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการโครงการใด ที่ปฏิบัติ
ไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้และให้ดำเนินการต่อไปจนจบ
ขั้นตอนได้ แต่การดำเนินการในขั้นตอนต่อไปให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุธี สิงห์เสน่ห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายสุธี สิงห์เสน่ห์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ขอเรียนว่า คณะรัฐมนตรีขอเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. .... มาเพื่อขอความเห็นชอบต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พิจารณาประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไป โดยมีหลักการเหตุผลและสาระสำคัญดังนี้

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ

เหตุผล เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการให้สัมปทานหรือให้สิทธิแก่เอกชน หรือการร่วมทุนระหว่างรัฐกับเอกชนในปัจจุบัน ส่วนใหญ่จะกำหนดให้เป็นอำนาจการพิจารณาของบุคคลผู้เดียวหรือหน่วยงานเดียว และในเรื่องสำคัญจะกำหนดให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรี ทำให้การพิจารณาอาจเป็นไปได้โดยไม่มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้สัมปทานตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58 ลงวันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2515 ส่วนใหญ่กฎหมายไม่ได้กำหนดวิธีปฏิบัติไว้ ดังนั้น เพื่อให้มีแนวทางการปฏิบัติและใช้บังคับแก่การให้สัมปทานหรือการร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ โดยเฉพาะ โครงการที่มีการลงทุน หรือมีทรัพย์สินตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป สมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญมีอยู่ว่า ในการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ จะให้ผู้แทนจากหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมพิจารณาด้วยในขั้นตอนที่สำคัญมิใช่ให้เฉพาะหน่วยงานเจ้าของโครงการเป็นผู้ดำเนินการแต่ฝ่ายเดียว พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเฉพาะโครงการที่มีการลงทุนหรือมีทรัพย์สินตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป และถ้าโครงการมีการลงทุนหรือมีทรัพย์สินตั้งแต่ห้าพันล้านบาทขึ้นไป จะต้องมีการปรึกษาอิสระที่มี

LIRT

ความชำนาญเข้ามาช่วยให้คำปรึกษา และที่ปรึกษาต้องมีรายงานเป็นเอกเทศใน ขั้นตอน การศึกษารายละเอียดของโครงการ เพื่อขออนุมัติหลักการและร่างขอบเขตของโครงการ ด้วยหลักการและเหตุผลข้างต้น จึงใคร่ขอให้ท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติได้โปรดให้ความ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วย ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญสมาชิก ไม่มี ผู้อภิปราย ถ้าไม่มีผู้อภิปราย ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะรับหลักการแห่งร่าง พระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผู้ใดเห็นว่าไม่สมควร รับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีครับ รับหลักการ คณะกรรมาธิการครับ ท่านรัฐมนตรี

นายสุธี สิงห์เสน่ห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่าน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ รัฐบาลขอใช้คณะกรรมาธิการการบริหารและการยุติธรรม แปรญัตติตามข้อบังคับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอส่งให้ คณะกรรมาธิการการบริหารและการยุติธรรม แปรญัตติตามข้อบังคับ 7 วัน ไม่มีผู้ใดขัดข้อง ดำเนินการตามนั้น

ระเบียบวาระที่ 3 เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว

3.1 ร่างพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมาธิการการเกษตร และสหกรณ์พิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ 128/2535

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำหน้าที่รัฐสภา

ถนนอุทองใน กท. 10300

28 มกราคม 2535

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ
การเกษตรและสหกรณ์ จำนวน 1 ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ได้ลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และส่งให้
คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา ซึ่งคณะกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

1. นายยุกติ สาริกะภูติ	ประธานคณะกรรมการ
2. เรืออากาศตรี บุญยง วัฒนพงศ์	รองประธานคณะกรรมการ
3. นายทวีช วิชัยดิษฐ์	โฆษกคณะกรรมการ
4. นายขุนทอง เทียงตรง	5. พลโท ทศพร ทรงสุวรรณ
6. นายธนิษฐ์ เขียวรนนท์	7. พลอากาศเอก ปราโมทย์ วีรุตมเสน
8. นายปิยะ ภิรมย์ภักดี	9. พลเอก วัฒนชัย วุฒิสิริ
10. พลตรี วัฒนา บุญญะสิทธิ์	11. พลเอก วิฑูร สุนทรจันทร์
12. นายศิริชัย บุญกุล	13. พลเรือเอก สมพงษ์ กมลงาม

LIART

14. นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์

15. นายสุขุม เลาว์ณย์ศิริ

16. นายอนุวัตร ลิ้มสุวรรณ

17. นายนิพนธ์ วงษ์ตระหง่าน

เลขานุการคณะกรรมการ

18. นายสุธรรม อารีกุล

ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึง
กราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณา
ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) นายยุกติ สาวิกะภูติ

(นายยุกติ สาวิกะภูติ)

ประธานคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์

รายงานของคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 5/2535 วันศุกร์ที่ 3 มกราคม 2535 ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน 7 วัน นั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

1. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายสมหมาย สุรกุล รองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นายวิวัฒน์ ประกอบบุญ รองอธิบดีกรมป่าไม้ นายสตีล สวินทร ผู้อำนวยการกองบำรุง นายบุญลี จันทรวาณุกุล ผู้อำนวยการกองนิติการ นายสวัสดิ์ คุลยพัชร ผู้อำนวยการกองอนุรักษ์ดินน้ำ กรมป่าไม้ นายศุภชัย บานพันทอง ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงเกษตร และสหกรณ์

2. ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการ คือ นายสนั่น สดงคุณท์ อดีตที่ปรึกษา กฎหมายประจำกระทรวงมหาดไทย นายสุชาติ ชาติดำรงเวช คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง นายศิริพล ยอดเมืองเจริญ ผู้อำนวยการกองวิชาการ กรมการค้า ภายใน กระทรวงพาณิชย์

3. ผู้ซึ่งคณะกรรมการได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็นคือ นายบุญชูบ บุญทวี นักวิชาการป่าไม้ 8 กองบำรุง นายสุเทพ เลาหะเดช นักวิชาการป่าไม้ 6 กองบำรุง นายพงศกร นาวาเจริญ กองบำรุง นายสมชัย ตั้งอนุรัตน์ เจ้าพนักงานป่าไม้ 6 กองจัดการที่ดินป่าสงวนแห่งชาติ นายสงวน เดชวิเศษสุกุล นักวิชาการป่าไม้ 6 นายวิสูตร สมนึก นิติกร 6 กรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นางดวงกมล นิธิอุทัย ผู้อำนวยการ กองยกร่างกฎหมาย นายประสงค์ วินัยแพทย์ เลขาธิการกรมการร่างกฎหมาย สำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา

LIART

4. สมาชิกผู้เสนอคำแปรญัตติ คือ นายธรรมบุญ สัตพลี

5. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 1 ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 2 ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 3 มีการแก้ไข

นายธรรมบุญ สัตพลี ได้ขอแปรญัตติใน (1)

ของคำนิยามคำว่า "ไม้" และคำนิยามคำว่า "พนักงานเจ้าหน้าที่" ไว้

คณะกรรมการได้ชี้แจงและแก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา 4 ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 5 มีการแก้ไข

นายธรรมบุญ สัตพลี ได้ขอแปรญัตติวรรคแรก

ของมาตรา 5 ไว้

คณะกรรมการได้ชี้แจงและแก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา 6 ไม่มีการแก้ไข

นายธรรมบุญ สัตพลี ได้ขอแปรญัตติวรรคแรก

ของมาตรา 6 ไว้

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา 18 ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 19 ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 20 ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 21 ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 22 ไม่มีการแก้ไข

มาตรา 23 มีการแก้ไข

นายธรรมนุญ สัตพลี ได้ขอแปรญัตติมาตรา 23 ไว้

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงและแก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา 24 มีการแก้ไข

นายธรรมนุญ สัตพลี ได้ขอแปรญัตติมาตรา 24 ไว้

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงและแก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา 25 มีการแก้ไข

นายธรรมนุญ สัตพลี ได้ขอแปรญัตติมาตรา 25 ไว้

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงและแก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา 26 มีการแก้ไข

นายธรรมนุญ สัตพลี ได้ขอแปรญัตติมาตรา 26 ไว้

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงและแก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา 27 ไม่มีการแก้ไข

6. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้
ด้วยแล้ว

นิพนธ์ วงษ์ตระหง่าน
(นายนิพนธ์ วงษ์ตระหง่าน)
เลขาธิการคณะกรรมการการ

ร่าง
พระราชบัญญัติสวนป่า
พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยสวนป่า

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ...."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

"สวนป่า" หมายความว่า ที่ดินที่ได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา 5 เพื่อทำการปลูกและบำรุงรักษาต้นไม้ที่เป็นไม้หวงห้ามตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

"ต้นไม้" หมายความว่า ต้นไม้ที่ขึ้นอยู่แล้วหรือปลูกขึ้นเพื่อใช้ประโยชน์จากเนื้อไม้ และหมายความรวมถึงต้นไม้ที่ขึ้นอยู่แล้วหรือปลูกขึ้นเพื่อประโยชน์อย่างอื่นแต่อาจใช้ประโยชน์จากเนื้อไม้ได้ด้วย

"ไม้" หมายความว่า ต้นไม้ และหมายความรวมถึง

(1) ส่วนใด ๆ ของต้นไม้ ไม่ว่าจะถูกตัด ทอน เสี้ยน ใส ฝ่า ถาก ขุด อัด หรือกระทำด้วยประการอื่นใดหรือไม่ และ

LIRT

(2) ไม้แปรรูป สิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยต้นไม้ หรือส่วนใด ๆ ของต้นไม้

"ตรา" หมายความว่า รวมถึงเครื่องหมายหรือวัตถุใด ๆ ที่ประดิษฐ์ขึ้นเพื่อตี ตอก หรือประทับที่ไม้

"หนังสือรับรองการแจ้ง" หมายความว่า รวมถึงสำเนาหรือภาพถ่ายของหนังสือรับรองการแจ้งที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับรองถูกต้อง

"ผู้ทำสวนป่า" หมายความว่า ผู้ได้รับหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าและหมายความว่า ผู้ยื่นคำขอรับโอนทะเบียนสวนป่าด้วย

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"นายทะเบียน" หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย สำหรับ กรุงเทพมหานคร และผู้ว่าราชการ จังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการ จังหวัดมอบหมายสำหรับ จังหวัดอื่น

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมป่าไม้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ที่ดินที่จะขอขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่าตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นที่ดินประเภทหนึ่งประเภทใด ดังต่อไปนี้

(1) ที่ดินที่มีโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ตามประมวลกฎหมายที่ดิน

(2) ที่ดินที่มีหนังสือของทางราชการรับรองว่า ที่ดินดังกล่าวอยู่ในระยะเวลาที่อาจขอรับโฉนดที่ดิน หรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ตามประมวลกฎหมายที่ดินได้ เนื่องจากได้มีการครอบครองและเช่าทำกินในที่ดินดังกล่าว ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมหรือตามกฎหมายว่าด้วยการจัดที่ดินเพื่อการครองชีพไว้แล้ว

LIART

(3) ที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมที่มีหลักฐานการอนุญาต การเช่าหรือเช่าซื้อ

(4) ที่ดินที่มีหนังสืออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ ให้นำบุคคลเข้าทำการปลูกป่าในเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติ หรือเข้าทำการปลูกสร้างสวนป่า หรือไม้ยืนต้นในเขตป่าเสื่อมโทรม

(5) ที่ดินที่ได้ดำเนินการเพื่อการปลูกป่าอยู่แล้วโดยทบวงการเมือง รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

มาตรา 5 ผู้มีกรรมสิทธิ์ สิทธิครอบครอง หรือผู้มีสิทธิใช้ประโยชน์ที่ดินตามมาตรา 4 ผู้ใดประสงค์จะใช้ที่ดินนั้นทำสวนป่าเพื่อการค้า ให้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนต่อนายทะเบียนตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด และเมื่อได้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนแล้ว ให้ผู้ยื่นคำขออาจดำเนินการไปก่อนได้จนกว่านายทะเบียนจะสั่งรับ หรือไม่รับขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่าตามมาตรา 6

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอเป็นผู้เช่าหรือผู้เช่าซื้อที่ดินที่ขอขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่า และที่ดินดังกล่าวเป็นที่ดินตามมาตรา 4 (1) ผู้ยื่นคำขอต้องมีหลักฐานการเช่าหรือเช่าซื้อที่ดินดังกล่าว พร้อมทั้งหนังสือยินยอมของผู้มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดินนั้นที่แสดงว่าอนุญาตให้ทำสวนป่าได้

มาตรา 6 ให้นายทะเบียนพิจารณาและแจ้งการสั่งรับหรือไม่รับขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอตามมาตรา 5 หรือได้รับรายงานผลการตรวจสอบตามมาตรา 7 แล้วแต่กรณี

การสั่งรับขึ้นทะเบียนและการออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าตามวรรคหนึ่งให้ผู้ยื่นคำขอมีสติชอุทรณ์คือรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งดังกล่าว คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

LIRT

มาตรา 7 ก่อนรับขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าตามมาตรา 6 หากที่ดินที่ขอขึ้นทะเบียนเป็นที่ดินตามมาตรา 4 (4) ให้นายทะเบียนสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกไปตรวจสอบและทำรายงานเกี่ยวกับสถานที่ตั้ง สภาพที่ดิน ชนิด ขนาด ปริมาณ และจำนวนของไม้ ตลอดจนรายละเอียดของที่ดินที่ขอขึ้นทะเบียนเป็นสวนป่า และในกรณีที่เป็นไม้หวงห้ามตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ หรือไม้ที่การทำไม้ต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จดแจ้งในรายงานดังกล่าวไว้แก่จังหวัดตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี ทั้งนี้ให้รายงานผลการตรวจสอบก่อนนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ไว้รับคำสั่ง

เมื่อได้รับรายงานผลการตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนสั่งให้ผู้อยู่ในคำขอเก็บหาของป่า แผ้วถางป่า ตัด โคน เก็บขี้บ สุมเผา ทำลาย หรือสงวนไว้ซึ่งไม้หรือของป่าดังกล่าว โดยผู้อยู่ในคำขอเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าว ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

ไม้และของป่าที่ได้มาตามวรรคสอง ให้ตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา 8 เพื่อประโยชน์ในการเก็บหาข้อมูลทางวิชาการป่าไม้ การเก็บสถิติของการเจริญเติบโตของไม้ การประเมินผลการทำสวนป่า ตลอดจนเพื่อติดตามผลการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสวนป่าเพื่อตรวจสอบหรือให้คำแนะนำได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง และให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 9 ผู้ทำสวนป่าต้องจัดให้มีตราเพื่อแสดงการเป็นเจ้าของไม้ ที่ได้มาจากการทำสวนป่า และจะนำตราออกใช้ได้เมื่อได้นำขึ้นทะเบียนแล้ว

ตราที่ใช้เป็นเครื่องมือสำหรับตี ตอก หรือประทับที่ไม้ซึ่งผู้ทำสวนป่าจะตัดหรือโค่นต้องเป็นตราที่มีการรับรองจากนายทะเบียน โดยมีเครื่องหมายที่นายทะเบียนทำกำกับไว้ด้วย

LIRT

การยื่นคำขอขึ้นทะเบียน การส่งรับขึ้นทะเบียน การออกหนังสือรับรอง การขึ้นทะเบียน และการรับรองตรา ตลอดจนวิธีตี ดอก หรือประทับหรือแสดงตรา ตราวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

มาตรา 10 ในการทำไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า ผู้ทำสวนป่าอาจตัด หรือโค่นไม้ แปรรูปไม้ คำไม้ มีไม้ไว้ในครอบครอง และนำไม้เคลื่อนที่ผ่านด่านป่าไม้ได้ แต่การตั้งโรงงานแปรรูปไม้ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

มาตรา 11 ก่อนการตัดหรือโค่นไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า ให้ผู้ทำสวนป่า แจ้งเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อออกหนังสือรับรองการแจ้ง และเมื่อแจ้งแล้วให้ ผู้ทำสวนป่าดำเนินการตัดหรือโค่นไม้ดังกล่าวได้

การแจ้งและการออกหนังสือรับรองการแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตาม ระเบียบที่อธิบดีกำหนด ในกรณี นายทะเบียนอาจกำหนดเงื่อนไขอื่นใด ที่ผู้ทำสวนป่าต้อง ปฏิบัติเกี่ยวกับการตัดหรือโค่นไม้ การตี ดอก หรือประทับตราที่ไม้ไว้ด้วยก็ได้

มาตรา 12 ในการตัดหรือโค่นไม้ ผู้ทำสวนป่าต้องเก็บรักษาหนังสือรับรอง การแจ้งไว้ที่สวนป่าเพื่อแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตลอดเวลาที่ทำการตัดหรือโค่นไม้

มาตรา 13 ไม้ที่จะนำเคลื่อนที่ออกจากสวนป่า ต้องมีรอยคราตี ดอก หรือประทับหรือแสดงการเป็นเจ้าของ และในการนำเคลื่อนที่ ผู้ทำสวนป่าต้องมีหนังสือ รับรองการแจ้ง ตลอดจนบัญชีแสดงรายการไม้กำกับไปด้วยตลอดเวลาที่นำเคลื่อนที่ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

มาตรา 14 บรรดาไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่าต้องเสียค่าภาคหลวง และ ค่าบำรุงป่าตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้และตามกฎหมายว่าด้วยสิ่งคุ้มครองป่าสงวนแห่งชาติ

มาตรา 15 เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการตัด หรือโค่นไม้ในสวนป่า ตลอดจนการนำเคลื่อนที่ไม้ออกจากสวนป่า ผู้ทำสวนป่าต้องเก็บรักษาหนังสือรับรองการแจ้ง

LIRT

บัญชีแสดงรายการไม้ และเอกสารสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการตั้งกล้าไว้ที่สวนป่าเพื่อแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด

มาตรา 16 ในกรณีที่หนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่า หรือหนังสือรับรองการแจ้ง สูญหาย ชำรุด หรือถูกทำลาย ให้ผู้ทำสวนป่ายื่นคำขอใบแทนหนังสือรับรองตั้งกล้าต่อนายทะเบียน

การขอและการออกใบแทนหนังสือรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา 17 ในกรณีที่ผู้ทำสวนป่าประสงค์จะยกเลิกตรา ให้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมกับนำตราตั้งกล้าไปทำลายต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่

ในกรณีที่ตราของผู้ทำสวนป่าบุบสลายในสาระสำคัญหรือสูญหาย ให้ผู้ทำสวนป่าแจ้งเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ทราบการบุบสลายหรือสูญหายและในกรณีที่ตราบุบสลายให้นำตราตั้งกล้าไปทำลายต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่พร้อมกับการแจ้งด้วย

การแจ้งการยกเลิกตรา การสั่งยกเลิกตรา และการแก้ไขทะเบียนตรา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

มาตรา 18 ในกรณีที่ผู้ทำสวนป่าไม่ประสงค์จะทำสวนป่าต่อไป ให้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมกับนำตราไปทำลายต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้ถือว่าหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่าของผู้ทำสวนป่าดังกล่าวสิ้นสุดลง

มาตรา 19 ในกรณีที่ผู้ทำสวนป่าตายหรือโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดินที่ทำสวนป่าให้แก่บุคคลอื่น หรือผู้ทำสวนป่าซึ่งมีสิทธิตามสัญญาเช่าหรือเช่าซื้อ ในที่ดินที่ทำสวนป่าถูกเลิกสัญญาเช่าหรือเช่าซื้อ หากทายาทหรือผู้จัดการมรดกของผู้ทำสวนป่า ผู้รับโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดิน หรือผู้ถือกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดินที่มีการเลิกสัญญาเช่าหรือเช่าซื้อ แล้วแต่กรณี ประสงค์จะทำสวนป่าในที่ดินดังกล่าว

LIRT

ต่อไป ให้แจ้งการ ขอรับโอนทะเบียนสวนป่าค่อนายทะเบียน ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่ผู้ทำสวนป่าตาย หรือมีการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง หรือมีการเลิกสัญญาเช่าหรือเช่าซื้อ แล้วแต่กรณี หากไม่แจ้งภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าหนังสือรับรอง การขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นสวนป่านั้นสิ้นสุดลง

ให้ผู้รับโอนทะเบียนสวนป่าตามวรรคหนึ่ง รับโอนไปซึ่งสิทธิและหน้าที่ของ ผู้ทำสวนป่าเดิม ทั้งนี้ตามระเบียบข้อบังคับที่กำหนด

มาตรา 20 การทำลายตราตามมาตรา 17 และมาตรา 18 ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

มาตรา 21 บรรดาไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า หากบุคคลใดรับโอนต้องมี หลักฐานแสดงการได้มาโดยชอบตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามระเบียบข้อบังคับที่กำหนด

ไม้ที่มีการโอนตามวรรคหนึ่ง ผู้รับโอนอาจค้า มีไว้ในครอบครอง หรือนำ เคลื่อนที่ผ่านด่านป่าไม้ได้ แต่การแปรรูปไม้ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

ให้ถือว่าไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่าเป็นไม้ที่ผู้รับอนุญาตตามหมวด 4 การ ควบคุมการแปรรูปไม้ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 อาจมีไว้ในครอบครองได้

มาตรา 22 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและ พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 23 ผู้ใดชักชวนหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ใน การปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 8 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่ง สองพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 24 ผู้ใดใช้ตราตี ดอก หรือประทับหรือแสดงการเป็นเจ้าของไม้ ที่มิได้มาจากการทำสวนป่า ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่ง สองหมื่น บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 25 ผู้ใดใช้ตราตี ดอก หรือประทับหรือแสดงการเป็นเจ้าของไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่าอันเป็นการฝ่าฝืนข้อกำหนดที่ออกตามมาตรา 9 วรรคสาม หรือเงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา 11 วรรคสอง หรือนำไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่าเคลื่อนที่โดยไม่มีรอยตราตี ดอกหรือประทับหรือแสดงการเป็นเจ้าของ หรือไม่มีบัญชีแสดงรายการไม้กำกับไม้ที่นำเคลื่อนที่ตามมาตรา 13 หรือฝ่าฝืนข้อกำหนดที่ออกตามมาตรา 13 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งสัปดาห์เดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 26 ผู้ทำสวนป่าผู้ใดไม่เก็บรักษาหนังสือรับรองการแจ้งไว้ที่สวนป่าตามมาตรา 12 หรือไม่เก็บรักษาหนังสือรับรองการแจ้งบัญชีแสดงรายการไม้ หรือเอกสารสำคัญตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา 15 หรือไม่แจ้งการบุบสลายในสารระสำคัญหรือการสูญหายของตรา หรือไม่นำตราที่บุบสลายไปทำลายตามมาตรา 17 วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 27 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าคนมิได้มีส่วนรู้เห็นหรือยินยอมในการกระทำความผิดนั้น

มาตรา 28 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงแต่ไม่ใช่เพื่อปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงแต่ไม่ใช่ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

.....
 .....

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญประธาน

คณะกรรมการแถลงครับ

พลอากาศเอก ปราโมทย์ วิรุฒมเสน (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน และท่านสมาชิกที่เคารพอย่างสูง เนื่องจากประธานคณะกรรมการติดตามการต่างประเทศ รองประธานคณะกรรมการติดตามการส่วนตัว คือไปหาเสียง ก็มอบหมายให้กระผมปฏิบัติหน้าที่แทน พระราชบัญญัติสวนป่าเมื่อผ่านวาระแรกของสภาไปส่งคณะกรรมการ ปรากฏว่ามีสื่อมวลชนและชมรมหลายชมรมได้มีจดหมายถึงกรรมาธิการ แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท

ประเภทแรก คัดค้านว่าไม่สมควรจะออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะว่าเป็นพระราชบัญญัติที่ส่งเสริมนายทุน และเจ้าหน้าที่ให้ทำลายป่า คณะกรรมาธิการได้พิจารณาแล้วไม่เห็นมีบทใดในพระราชบัญญัติเป็นดังที่กล่าวอ้าง ก็ขอให้ผ่านไป

อีกประการหนึ่ง คือขอให้พระราชบัญญัติฉบับนี้ไปพิจารณาเมื่อมีสภาผู้แทนฯ เข้ามาแล้วผมเห็นว่าช้าไป เพราะจะให้เวลาเพียง 7 วัน

ประเภทที่สอง พวกที่เห็นด้วยเห็นว่าควรจะมีการแก้ไข โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลายมาตรา แต่ว่าคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า ถ้าเพื่ออ่านพระราชบัญญัติป่าไม้แล้วจะครอบคลุมทั้งหมด มีอยู่คณะหนึ่งซึ่งส่งมาเป็นข้อคิดเห็นซึ่งกระผมจะกราบเรียนให้สภาได้รับทราบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือไม้ยูคาลิปตัส ตามว่าเป็นต้นไม้ที่ทำลายดินทำไมเราถึงได้เอามาให้ปลูกกันในประเทศไทย คณะกรรมาธิการได้ดูต้นยูคาลิปตัสที่ออสเตรเลีย ปรากฏว่ามีอยู่ 300 กว่าชนิด คือทำตั้งแต่ไม้จัมพูนยันเรือยอชต์ (Yacht) ปรากฏว่าชนิดที่ปลูกในประเทศไทยนั้นเป็นชนิดที่ออสเตรเลียปลูกไว้เพื่อเอาใบให้ตัววัวนมแบท และคัฟมีโคล่ากิน แล้วคณะกรรมการได้ถามเจ้าหน้าที่กระทรวงเกษตรฯ กรมป่าไม้แล้ว เจ้าหน้าที่ได้ยืนยันว่า

LIRT

ไม่ทำลายดินแต่อย่างใด กระผมจึงขอกราบเรียนให้ทราบ พระราชบัญญัติฉบับนี้มีทั้งหมด 28 มาตรา มีท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติอย่างยิ่งได้ขอแปรญัตติเพียงท่านเดียว คือท่านอาจารย์ธรรมบุญ สัตพลี ขอแปรญัตติทั้งหมด 8 มาตรา ปรากฏว่าเป็นที่น่ายินดี เพราะว่าคณะกรรมการได้ชี้แจงให้ท่านแล้วท่านมีความพึงพอใจมาก กระผมจึงกราบเรียนเพื่อคุณภาพทราบ และเพื่อโปรดดำเนินการต่อไป ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญเลขาธิการดำเนินการครับ

นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. .... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข ลำปรารถ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 1 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 2 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 3 มีการแก้ไข มาตรา 4 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 5 มีการแก้ไข มาตรา 6 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 7 มาตรา 8 มาตรา 9 มาตรา 10 มาตรา 11 มาตรา 12 มาตรา 13 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 14 มีการแก้ไข มาตรา 15 มาตรา 16 มาตรา 17 มาตรา 18 มาตรา 19 มาตรา 20 มาตรา 21 มาตรา 22 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 23 มีการแก้ไข มาตรา 24 มีการแก้ไข มาตรา 25 มีการแก้ไข มาตรา 26 มีการแก้ไข มาตรา 27 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 28 มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จบการพิจารณาในวาระที่ 2 ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ 3 กระผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะสมควรประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย โปรดยกมือขึ้นครับ

LIRT

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เห็นสมควร
ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ขอขอบคุณคณะกรรมการครับ

ท่านสมาชิกครับ คือกฎหมายฉบับเมื่อสักครู่นี้มีคำพิมพ์ตกอยู่คำหนึ่ง เพิ่งทราบ
จากเลขาธิการเดี่ยวนี้เองว่า ในมาตรา 28 ที่มีการแก้ไขนั้น คือบรรทัดสุดท้ายสุดที่เขียนว่า
กฎกระทรวงและระเบียบ และกฤษฎีกา และระเบียบ ออก ให้เดิมคำว่า กฎกระทรวงนั้น
เดิมคำว่า นั้น ลงไปด้วย กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้
บังคับได้ เพราะฉะนั้นคำว่า นั้น พิมพ์ตกไป กรุณาเติมด้วยครับ

3.2 ร่างพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงานพิจารณา
เสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ 137/2535

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำหน้าที่รัฐสภา

ถนนอุทองใน กท. 10300

30 มกราคม 2535

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ
การวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน จำนวน 1 ชุด

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ได้ลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและ
การพลังงานพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการคณะนี้ ประกอบด้วย

1. พลเอก เขียว ชนโมตรี	ประธานคณะกรรมการ
2. นายประคิษฐ์ เจริญไทยทวี	รองประธานคณะกรรมการ
3. พลโท ชาญ ทาญยุทธ	โฆษกคณะกรรมการ
4. พลอากาศเอก เกษม ทวีวัฒน์	5. พลโท จรินทร์ สว่างวรรณ
6. พลโท เจอ ไพร์ศรีนาค	7. หม่อมหลวง ศิริศยุทธ เทวกุล
8. นายประชัย เลี่ยวไพรัตน์	9. พลอากาศโท พนม ถีรสวาทิ
10. พลเรือเอก ไพบูลย์ นาคสกุล	11. พลโท ไพบูลย์ เอ็มพันธ์

LIRT

12. นายวิเชียร จันทาทากุล	13. นายสุวิชัย วังสิตพล
14. นายสุวิชัย พุตระกูล	15. นายอนันต์ อดิศักดิ์
16. พลโท อารีระ อุโฆษกิจ	
17. นางทักษิณา สนวนานนท์	เลขานุการคณะกรรมการ
18. นายกรพจน์ อัศวินวิจิตร	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอสู่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลเอก เขียว ชนไมตรี

(เขียว ชนไมตรี)

ประธานคณะกรรมการ

การวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน

รายงานของคณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและพลังงาน

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 6/2535 วันศุกร์ที่ 10 มกราคม 2535 ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและพลังงานพิจารณากำหนดการแปรญัตติภายใน 7 วัน นั้น บัดนี้ คณะกรรมการได้ดำเนินการแล้วปรากฏผล ดังนี้

1. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายวิชา พนัสสัมพันธ์กร 6 กองกฎหมายและระเบียบกลาง สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

2. ผู้ซึ่งคณะกรรมการได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายเผ่าพัชร ชวนะลิขิกร ผู้ว่าการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย นายบัญญัติ เปี่ยมพงศ์สานต์ ผู้ช่วยผู้ว่าการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ฝ่ายกิจกรรมพิเศษ นายวิโรจน์ นพคุณ ผู้ช่วยผู้ว่าการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ฝ่ายนโยบายและแผน นายสุกรี เอื้ออนันต์ ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมาย การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และ นางพุดพิง ปิยะอนันต์ ผู้อำนวยการกองรัฐวิสาหกิจ กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง

3. สมาชิกผู้เสนอคำแปรญัตติมีจำนวน 1 คน คือ นายธรรมบุญ ลัดพลี

4. ผลการพิจารณา

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 1</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 2</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 3</u>	ไม่มีการแก้ไข

LIRT

<u>มาตรา 4</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 5</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 6</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 7</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 8</u>	มีการแก้ไข
<u>นายธรรมนูญ สัตพลี</u>	ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการได้แก้ไขแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา 9</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 10</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา 11</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 12</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 13</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 14</u>	ไม่มีการแก้ไข

4. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงาน

นี้ด้วยแล้ว

ทักษิณา สนวนานนท์
(นางทักษิณา สนวนานนท์)
เลขานุการคณะกรรมการ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่ง
ประเทศไทย

.....

.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่ง
ประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (2 ทวิ) ของมาตรา 6 แห่ง
พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511

"(2 ทวิ) ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับพลังงานไฟฟ้า และธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับหรือ
ต่อเนื่องกับกิจการของ กฟผ. หรือร่วมทุนกับบุคคลอื่นเพื่อดำเนินการดังกล่าว"

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (8) (9) และ (10) ของมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511

"(8) จัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด เพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับพลังงานไฟฟ้าและธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องหรือต่อเนื่องกับกิจการของ กฟผ.

(9) เข้าร่วมกิจการกับหน่วยงานอื่น ไม่ว่าจะ เป็นของเอกชนหรือของรัฐ ทั้งในประเทศและนอกประเทศ หรือกับองค์การระหว่างประเทศ หรือถือหุ้นในบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด ทั้งนี้เพื่อประโยชน์แก่กิจการอันอยู่ในวัตถุประสงค์ของ กฟผ.

(10) กระทำการอย่างอื่นบรรดาที่เกี่ยวกับหรือเนื่องในการจัดให้สำเร็จตาม วัตถุประสงค์ของ กฟผ."

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความใน (1) ของมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(1) เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในสัญญากับ กฟผ. หรือในกิจการที่กระทำให้แก่ กฟผ. ไม่ว่าจะโดยตรงหรืออ้อม เว้นแต่เป็นเพียงผู้ถือหุ้นเพื่อประโยชน์ในการลงทุนโดยสุจริตในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ที่กระทำการอันมีส่วนได้ส่วนเสียเช่นว่านั้น หรือเป็นผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้เป็นประธานกรรมการ กรรมการในบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด ที่ กฟผ. เป็นผู้ถือหุ้น"

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความใน (1) ของมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(1) เป็นผู้ที่มีส่วนได้เสียในสัญญากับ กฟผ. หรือในกิจการที่กระทำให้แก่ กฟผ. ไม่ว่าจะโดยตรงหรืออ้อม เว้นแต่เป็นเพียงผู้ถือหุ้นเพื่อประโยชน์ในการลงทุนโดยสุจริต ในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่กระทำการอันมีส่วนได้เสียเช่นว่านั้น หรือเป็นผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้เป็นประธานกรรมการ กรรมการในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ที่ กฟผ. เป็นผู้ถือหุ้น"

LIART

มาตรา 7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2530 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 28 เพื่อประโยชน์ในการสำรวจเพื่อหาแหล่งพลังงานตามมาตรา 6 (2) หรือเพื่อหาสถานที่สำหรับใช้ในกิจการตามมาตรา 9 (4) หรือเพื่อสร้างและบำรุงรักษาระบบไฟฟ้า ให้พนักงานหรือลูกจ้างมีอำนาจที่จะใช้สอยหรือเข้าครอบครองอสังหาริมทรัพย์ในความครอบครองของบุคคลใด ๆ ซึ่งมีใช้เคหสถานเป็นการชั่วคราวภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(1) การใช้สอยหรือเข้าครอบครองนั้นเป็นการจำเป็นสำหรับการสำรวจระบบไฟฟ้า หรือการป้องกันอันตรายหรือความเสียหายที่จะเกิดแก่ระบบไฟฟ้า การสำรวจเพื่อหาแหล่งพลังงานตามมาตรา 6 (2) หรือเพื่อหาสถานที่สำหรับใช้ในกิจการตามมาตรา 9 (4) หรือการบำรุงรักษาระบบไฟฟ้า

(2) ใต้แจ้งหรือประกาศให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์ หรือผู้ทรงสิทธิอื่นทราบล่วงหน้า ดังต่อไปนี้

(ก) ในการสำรวจระบบไฟฟ้า หรือการป้องกันอันตรายหรือความเสียหายที่จะเกิดแก่ระบบไฟฟ้า หรือการบำรุงรักษาระบบไฟฟ้า ให้แจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์หรือผู้ทรงสิทธิอื่นทราบล่วงหน้าเป็นการเฉพาะราย ภายในเวลาอันสมควรแต่ไม่น้อยกว่าสามวัน

(ข) ในการสำรวจทั่วไปเพื่อเลือกแนวหรือที่ตั้งระบบไฟฟ้า หรือเพื่อหาแหล่งพลังงานตามมาตรา 6 (2) หรือเพื่อหาสถานที่สำหรับใช้ในกิจการตามมาตรา 9 (4) ที่เหมาะสม ให้ประกาศกำหนดเขตสำรวจไว้ ณ ที่ทำการอำเภอหรือกิ่งอำเภอหรือสำนักงานเขต และที่ทำการตำบลหรือแขวงซึ่งอสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่ และในราชกิจจานุเบกษาก่อนวันสำรวจไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

LIRT

(ค) ในการสำรวจเฉพาะแห่งภายหลังที่เลือกแนวหรือที่ตั้งระบบไฟฟ้า หรือ หาแหล่งพลังงานตามมาตรา 6 (2) หรือหาสถานที่สำหรับใช้ในกิจการตามมาตรา 9 (4) ที่เหมาะสมได้แล้ว หากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์นั้นหรือผู้ทรงสิทธิอื่นมิได้อาศัยอยู่ในเขตตำบลหรือแขวงที่กำลังสำรวจอยู่ และเป็นกรณีที่จะต้องสำรวจโดยเร่งด่วน ให้ประกาศกำหนดเขตสำรวจไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอหรือกิ่งอำเภอหรือสำนักงานเขต ที่ทำการตำบลหรือแขวงและที่ทำการผู้ใหญ่บ้านซึ่งอสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่ ก่อนวันสำรวจไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

ในการปฏิบัติตามมาตรานี้ให้พนักงานหรือลูกจ้างแสดงบัตรประจำตัว เมื่อบุคคลผู้เกี่ยวข้องร้องขอ

ถ้ามีความเสียหายเกิดขึ้นแก่เจ้าของ หรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์หรือผู้ทรงสิทธิอื่นเนื่องจากการกระทำของพนักงานหรือลูกจ้าง บุคคลนั้นย่อมเรียกค่าทดแทนจาก กฟผ. ได้ และถ้าไม่สามารถตกลงกันในจำนวนค่าทดแทน ให้นำมาตรา 30 และ มาตรา 30 ทวิ มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 30 ให้ กฟผ. จ่ายเงินค่าทดแทนตามความเป็นธรรมแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินหรือผู้ทรงสิทธิอื่นในกรณีดังต่อไปนี้

- (1) การใช้ที่ดินบึงหรือคังเสาเพื่อเดินสายส่งไฟฟ้าหรือสายจำหน่ายไฟฟ้า
- (2) การใช้ที่ดินบึงหรือคังสถานีไฟฟ้าย่อยหรืออุปกรณ์อื่น
- (3) การใช้ที่ดินประกาศกำหนดเป็นเขตเดินสายไฟฟ้า
- (4) การกระทำตามมาตรา 29 (3)

ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินหรือผู้ทรงสิทธิอื่น ไม่ยินยอมตกลง ในจำนวนเงินค่าทดแทนที่ กฟผ. กำหนด หรือหาตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินหรือ

LIART

ผู้ทรงสิทธิอื่นไม่พบ ให้ กฟผ. นำเงินจำนวนดังกล่าวไปวางไว้ต่อศาลหรือสำนักงานวางทรัพย์ หรือฝากไว้กับธนาคาร ออมสินในชื่อของเจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินหรือผู้ทรงสิทธิอื่นโดยแยกฝากเป็นบัญชีเฉพาะราย และถ้ามีดอกเบียหรือดอกเบี้ยใดเกิดขึ้นเนื่องจากการฝากเงินนั้น ให้ตกเป็นสิทธิแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินหรือผู้ทรงสิทธิอื่นนั้นด้วย

เมื่อ กฟผ. นำเงินค่าทดแทนไปวางไว้ต่อศาลหรือสำนักงานวางทรัพย์หรือฝากไว้กับธนาคารออมสินตามวรรคสองแล้ว ให้ กฟผ. มีหนังสือแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินหรือผู้ทรงสิทธิอื่นทราบโดยส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ ในกรณีท้าวเจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินหรือผู้ทรงสิทธิอื่นไม่พบ ให้ประกาศในหนังสือพิมพ์รายวันที่มีจำหน่ายในท้องถิ่นอย่างน้อยสองสามวันติดต่อกัน เพื่อให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินหรือผู้ทรงสิทธิอื่นทราบ

หลักเกณฑ์และวิธีการในการนำเงินค่าทดแทนไปวางต่อศาล หรือสำนักงานวางทรัพย์ หรือฝากไว้กับธนาคารออมสินและวิธีการในการรับเงินค่าทดแทนดังกล่าวให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด"

มาตรา 9 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 30 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511

"มาตรา 30 ทวิ ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินหรือผู้ทรงสิทธิอื่นไม่พอใจในจำนวนเงินค่าทดแทนที่ กฟผ. กำหนด ไม่ว่าบุคคลนั้นจะรับหรือไม่รับเงินค่าทดแทนที่ กฟผ. วางไว้หรือฝากไว้ ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ กฟผ. ได้ดำเนินการตามมาตรา 30 วรรคสาม แล้ว

การฟ้องคดีต่อศาลตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้การครอบครอง หรือใช้อสังหาริมทรัพย์ การรื้อถอนโรงเรือนหรือการทำลายสิ่งอื่นที่สร้างขึ้นหรือทำขึ้นหรือการดำเนินการใด ๆ ของพนักงานหรือลูกจ้างต้องระงับการหยุดชะงัก

LIRT

ในกรณีศาลวินิจฉัยให้ชำระเงินค่าทดแทนเพิ่มขึ้น ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สิน หรือผู้ทรงสิทธิอื่นได้รับดอกเบี้ยในอัตราสูงสุดของดอกเบี้ยเงินฝากประเภทฝากประจำของธนาคารออมสินในจำนวนเงินที่เพิ่มขึ้น ทั้งนี้ นับแต่วันที่ต้องมีการจ่ายวางหรือฝากเงินค่าทดแทนนั้น

ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินหรือผู้ทรงสิทธิอื่นพอใจ และได้รับเงินค่าทดแทนไปแล้ว หรือมิได้ฟ้องคดีเรียกค่าทดแทนต่อศาลภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง หรือได้แจ้งเป็นหนังสือละสิทธิไม่รับเงินค่าทดแทนดังกล่าว ผู้ใดจะเรียกร้องเงินค่าทดแทนนั้นอีกไม่ได้”

มาตรา 10 ให้ยกเลิกความในมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 37 ผู้ใดสร้างโรงไฟฟ้าเพื่อผลิตพลังงานไฟฟ้าที่ใช้แล้วซึ่งมีกำลังผลิตรวมกันสูงกว่ายี่สิบเมกะวัตต์เพื่อใช้เอง หรือที่มีกำลังผลิตรวมกันสูงกว่าหกเมกะวัตต์เพื่อขายพลังงานไฟฟ้าแก่ประชาชนซึ่งมีกำลังผลิตสูงกว่าหกเมกะวัตต์ ประสงค์จะเชื่อมโยงระบบไฟฟ้าของตนกับระบบไฟฟ้าของ กฟผ. การไฟฟ้านครหลวง หรือการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ต้องยื่นคำขอและได้รับความเห็นชอบจาก กฟผ. ก่อน

ในการให้ความเห็นชอบตามวรรคหนึ่ง ให้ กฟผ. ศึกษากำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับคุณภาพไฟฟ้า เทคนิคทางวิศวกรรม และความปลอดภัยของระบบไฟฟ้าเพื่อการเชื่อมโยงระบบได้

การพิจารณาคำขอของผู้สร้างโรงไฟฟ้าตามวรรคหนึ่ง ให้ กฟผ. พิจารณาโดยไม่ชักช้า

ผู้สร้างโรงไฟฟ้าที่ไม่ได้รับความเห็นชอบ หรือได้รับความเห็นชอบโดยมีเงื่อนไขที่ไม่อาจรับได้ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นชอบหรือได้รับความเห็นชอบโดยมีเงื่อนไขที่ไม่อาจรับได้

LIART

ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ภายในสี่สัปดาห์นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ แต่
ถ้าผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้เสนอคดีต่อศาลภายในสี่สัปดาห์นับแต่วันที่
รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์"

มาตรา 11 ให้ยกเลิกความในมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้า
ฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 43 กฟผ. จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน จึงจะ
ดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ได้

- (1) ลงทุนเพื่อขยายโครงการเดิมหรือริเริ่มโครงการใหม่
- (2) เพิ่มทุนโดยตราหลักทรัพย์สินไหม
- (3) ลดทุน
- (4) กู้ยืมเงินเกินสี่สิบล้านบาท
- (5) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน
- (6) จำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อันมีราคาเกินสิบล้านบาท"

มาตรา 12 ให้ยกเลิกมาตรา 57 แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิต
แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511

มาตรา 13 ในกรณีที่มีการตั้งอนุญาโตตุลาการขึ้นตามมาตรา 28 หรือ
มาตรา 30 ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และอนุญาโตตุลาการยังมิได้ชี้ขาดให้เป็นอัน
ยกเลิกอนุญาโตตุลาการนั้น และให้นำมาตรา 30 และมาตรา 30 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
"ใช้บังคับ และให้ กฟผ. แจ้งการยกเลิกอนุญาโตตุลาการตามมาตรา นี้ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

มาตรา 14 ให้นำยกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญประธาน
คณะกรรมการแถลงครับ

พลเอก เขียว ชนม์สวัสดิ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการไฟฟ้า
ฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งในคราวประชุมสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ 6 วันศุกร์ที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2535 ที่ประชุมได้ลงมติ
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ และส่งให้คณะกรรมการการวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีและการพลังงานพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน 7 วันนั้น บัดนี้
คณะกรรมการได้ดำเนินการแล้วปรากฏผลดังนี้

1. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายธวัช
พงษ์สัมพันธ์ นิตกร 6 กองกฎหมายและระเบียบกลาง สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
2. ผู้ซึ่งคณะกรรมการได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายเผ่าพัชร์ ชวนะลิขิกร
ผู้ว่าการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย นายบัญญัติ เปี่ยมพงศ์สานต์ ผู้ช่วยผู้ว่าการ
การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ฝ่ายกิจกรรมพิเศษ นายวิโรจน์ นพคุณ ผู้ช่วยผู้ว่าการ
การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ฝ่ายนโยบายและแผน นายสุกรี เอื้ออนันต์
ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมาย การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย นางพูนิจ ปิยะอนันต์
ผู้อำนวยการกองจุฬาสาทกิจ กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง ในพระราชบัญญัตินี้มีสมาชิก
ผู้เสนอคำแปรญัตติจำนวน 1 ท่าน คือ นายธรรมบุญ ลัดพลี ซึ่งผลการพิจารณาของ
คณะกรรมการก็ได้ชี้แจงและได้แก้ไขผู้แปรญัตติมีความพอใจ คณะกรรมการจึงขอเสนอ
มาเพื่อกรุณาดำเนินการต่อไป

LIERT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญเลขาธิการ
รัฐสภาดำเนินการ

นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติ
การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ
ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 1 มาตรา 2 มาตรา 3 และมาตรา 4
ไม่มีการแก้ไข มาตรา 5 มาตรา 6 มาตรา 7 และมาตรา 8 มีการแก้ไข มาตรา 9
ไม่มีการแก้ไข มาตรา 10 มีการแก้ไข มาตรา 11 มาตรา 12 มาตรา 13 และมาตรา 14
ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จบการพิจารณาใน
วาระที่ 2 ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาในวาระที่ 3 ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะสมควร
ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรประกาศใช้
เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นไม่สมควร
ประกาศใช้เป็นกฎหมาย โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีครับ เห็นสมควร
ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ขอขอบคุณและกราบมาธิการครับ

ระเบียบวาระที่ 4 เรื่องที่ค้างพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวง
ราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งว่า ขอถอนร่างพระราชบัญญัติป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เพื่อ

LIART

กลับไปปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบนะครับ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีผู้ใดขัดข้อง

ก็ถอนไปนะครับ

ระเบียบวาระที่ 5 เรื่องที่เสนอใหม่

5.1 ร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี

เป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

ที่ นร 0203/1667

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. 10300

30 มกราคม 2535

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาหารือแล้ว ให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข พ.ศ. .... ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและ
เหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณาตาม
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลตำรวจเอก เกา สารสิน

(เกา สารสิน)

รองนายกรัฐมนตรี รักษาราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข

พ.ศ. ....

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการใช้
อุจจาระเป็นปุ๋ย

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช 2484 และพระราชบัญญัติ
ควบคุมการใช้อุจจาระเป็นปุ๋ย พุทธศักราช 2480 ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการ
ดำเนินงานควบคุมดูแลในด้านสาธารณสุข ได้ใช้บังคับมานานแล้ว แม้ว่าจะได้มีการแก้ไข
เพิ่มเติมอีกหลายครั้งก็ตาม แต่ก็ยังไม่อาจทันต่อสภาพความเปลี่ยนแปลงและความเจริญ
ก้าวหน้าของสังคม จำเป็นต้องขยายขอบเขตการกำกับดูแลกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการ
สาธารณสุขในด้านต่าง ๆ ให้กว้างขวางขึ้น เพื่อสามารถนำมาปรับใช้กับเหตุการณ์ที่
เกิดขึ้นได้ทันทั่วถึง และ โดยที่ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับว่าการสาธารณสุขเป็นเรื่องเกี่ยวพันกับ
ความเป็นอยู่และสภาพแวดล้อมของมนุษย์อย่างใกล้ชิด แต่บทบัญญัติของกฎหมายปัจจุบันยัง
มิได้กำหนดมาตรการกำกับดูแลและป้องกันเกี่ยวกับการอนามัยสิ่งแวดล้อมไว้อย่างเพียงพอและ
มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ สมควรปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการควบคุมให้มีลักษณะการ
กำกับดูแลและติดตาม และปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่และบทกำหนดโทษตาม
กฎหมายปัจจุบันให้สามารถบังคับให้มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายอย่างเคร่งครัด
ฉะนั้น เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพของสังคมปัจจุบัน และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ
ในด้านการกำกับดูแล และป้องกันเกี่ยวกับการอนามัยสิ่งแวดล้อม สมควรปรับปรุงกฎหมาย
ว่าด้วยการสาธารณสุขและกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการใช้อุจจาระเป็นปุ๋ยเสียใหม่ และ
รวมกฎหมายทั้งสองฉบับดังกล่าวเป็นฉบับเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

LIART

(5) พระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2527

(6) พระราชบัญญัติควบคุมการใช้จุลจากระเป็นปุ๋ย พุทธศักราช 2480

(7) พระราชบัญญัติควบคุมการใช้จุลจากระเป็นปุ๋ย (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2484

(8) พระราชบัญญัติควบคุมการใช้จุลจากระเป็นปุ๋ย (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2497 มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"การอนามัยสิ่งแวดล้อม" หมายความว่า สภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมในการดำรงชีพของประชาชนในสังคมที่ปราศจากอันตรายต่อสุขภาพ

"มูลฝอย" หมายความว่า เศษสิ่งของต่าง ๆ และหมายความรวมถึงสิ่งที่ไม่พึงประสงค์จะใช้ซึ่งมีการกำจัดออกจากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ

"สิ่งปฏิกูล" หมายความว่า จุลจากระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

"ที่หรือทางสาธารณะ" หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถเข้าไปใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

"อาคาร" หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงานหรือสิ่งทีสร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

"ตลาด" หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสดหรือของเสียง่าย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุม เพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวในสถานที่ใด ๆ ด้วย

"สถานที่จำหน่ายอาหาร" หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มีที่หรือทางสาธารณะที่จัดไว้เพื่อจำหน่ายอาหารที่มีการทำ ประกอบหรือปรุงจนสำเร็จ

LIRT

ซึ่งผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยจัดให้มีบริเวณไว้สำหรับการบริโภค ณ ที่นั้น หรือนำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม

"สถานที่เสวยอาหาร" หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มีใช้หรือทางสาธารณะที่จัดไว้สำหรับเก็บรวบรวมอาหาร อันมีสภาพเป็นของสดหรือของแห้งหรืออาหารในรูปลักษณะอื่นใด ซึ่งผู้ซื้อต้องนำไปทำ ประกอบหรือปรุงเพื่อบริโภคในภายหลัง และหมายความรวมถึงอาหารสำเร็จรูปบรรจุกระป๋องหรือภาชนะอื่นใดโดยมุ่งหมายที่จะจำหน่ายแก่ผู้บริโภคโดยตรง

"ราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา หรือองค์การปกครองท้องถิ่นอื่นที่กฎหมายกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น

"ข้อบัญญัติท้องถิ่น" หมายความว่า กฎซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจนิติบัญญัติของราชการส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบัญญัติ ข้อบังคับสุขาภิบาล ข้อบัญญัติจังหวัด ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร หรือข้อบัญญัติเมืองพัทยา เป็นต้น

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า

- (1) นายกเทศมนตรีสำหรับในเขตเทศบาล
- (2) ประธานกรรมการสุขาภิบาลสำหรับในเขตสุขาภิบาล
- (3) ผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (4) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครสำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร
- (5) ปลัดเมืองพัทยาสำหรับในเขตเมืองพัทยา
- (6) หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่น ขององค์การปกครองท้องถิ่นที่กฎหมายกำหนดให้

เป็นราชการส่วนท้องถิ่นสำหรับในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้มีหน้าที่ตรวจตราดูแลและรับผิดชอบในการสาธารณสุขโดยทั่วไปหรือเฉพาะในท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง

LIRT

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการสาธารณสุข

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานสาธารณสุข กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมหรือ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

บททั่วไป

มาตรา 6 ในกรณีจำเป็นและสมควรเพื่อประโยชน์ในการกำหนดมาตรฐาน เกี่ยวกับการสาธารณสุขหรือเพื่อป้องกันหรือแก้ไขสิ่งที่จะมีผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน เป็นส่วนรวม ไม่ว่ากรณีดังกล่าวจะมีข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดไว้แล้วหรือไม่ก็ตาม ให้รัฐมนตรี โดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกกฎกระทรวงดังต่อไปนี้

(1) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมหรือกำกับดูแล สำหรับกิจการหรือการดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

(2) กำหนดมาตรฐานการอนามัยสิ่งแวดล้อม และวิธีดำเนินการเพื่อตรวจสอบ ควบคุมหรือกำกับดูแล หรือแก้ไขสิ่งที่จะมีผลกระทบต่ออนามัยสิ่งแวดล้อม

กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้ใช้บังคับเป็นการทั่วไปทุกท้องถิ่น หรือ ให้ใช้บังคับเฉพาะท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งก็ได้

มาตรา 7 เมื่อมีกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 6 ใช้บังคับในท้องถิ่นใด ให้ราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นซึ่งมีกิจการหรือการดำเนินการตามกฎหมาย วรรคดังกล่าวอยู่ในเขตอำนาจของท้องถิ่นนั้น ดำเนินการให้เป็นไปตามข้อกำหนดใน กฎกระทรวง ในการนี้ หากมีกรณีจำเป็นให้ราชการส่วนท้องถิ่นออกข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือ

LIART

แก้ไขปรับปรุงข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ใช้บังคับอยู่ก่อนมีกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 6 เพื่อ
กำหนดรายละเอียดการดำเนินการในเขตท้องถิ่นนั้นให้เป็นไปตามกฎกระทรวงดังกล่าวไว้

ข้อบัญญัติท้องถิ่นใดขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 6 ให้บังคับ
ตามกฎกระทรวงนั้น ทั้งนี้ เว้นแต่ในกรณีที่มีความจำเป็นหรือมีเหตุผลเป็นพิเศษเฉพาะ
ท้องถิ่น ราชการส่วนท้องถิ่นอาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นในเรื่องใดขัดหรือแย้งกับที่กำหนดใน
กฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 6 ได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการและได้รับ
อนุมัติจากรัฐมนตรี

มาตรา 8 ในกรณีที่เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดความเสียหายอย่าง
ร้ายแรงต่อการอนามัยสิ่งแวดล้อมซึ่งจำเป็นต้องมีการแก้ไขโดยเร่งด่วน หรือในกรณีที่ไม่อาจ
แก้ไขหรือป้องกันความเสียหายนั้นได้โดยบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบดีกรมอนามัยมี
อำนาจออกคำสั่งให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการก่อให้เกิด หรืออาจจะเกิดความเสียหาย
ดังกล่าวจะรับภาระกระทำหรือให้กระทำการใด ๆ เพื่อแก้ไขหรือป้องกันความเสียหาย
เช่นว่านั้นได้ตามที่เห็นสมควร

ถ้าบุคคลซึ่งได้รับคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งภายในระยะเวลาตาม
สมควร อธิบดีกรมอนามัยจะสั่งให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขปฏิบัติการใด ๆ เพื่อแก้ไขหรือ
ป้องกันความเสียหายดังกล่าวนั้นแทนก็ได้ ในกรณีนี้ ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขใช้ความ
ระมัดระวังความสมควรแก่พฤติการณ์ และบุคคลซึ่งได้รับคำสั่งดังกล่าวต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย
สำหรับการนั้น

ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้อธิบดีกรมอนามัยแจ้งแก่
ผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อสั่งให้สาธารณสุขจังหวัดปฏิบัติการตามความในวรรคสอง สำหรับใน
เขตท้องที่จังหวัดนั้น

หมวด 2

คณะกรรมการสาธารณสุข

มาตรา 9 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการสาธารณสุข" ประกอบด้วยปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการแพทย์หรือผู้แทน อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์หรือผู้แทน อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อหรือผู้แทน เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาหรือผู้แทน อธิบดีกรมการปกครองหรือผู้แทน อธิบดีกรมตำรวจหรือผู้แทน อธิบดีกรมแรงงานหรือผู้แทน อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมหรือผู้แทน อธิบดีกรมวิชาการเกษตรหรือผู้แทน เลขาธิการคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติหรือผู้แทน ปลัดกรุงเทพมหานครหรือผู้แทน และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินห้าคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีสัญชาติไทย และมีความรู้หรือความสามารถในการสาธารณสุขเป็นกรรมการ และอธิบดีกรมอนามัยเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา 10 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการกำหนดนโยบาย แผนงานและมาตรการเกี่ยวกับการสาธารณสุข และพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องใด ๆ เกี่ยวกับการสาธารณสุขตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย
- (2) ศึกษา วิเคราะห์และให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีในการปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งเกี่ยวกับการสาธารณสุข
- (3) ให้ความแนะนำต่อรัฐมนตรีในการออกกฎหมาย และต่อราชการส่วนท้องถิ่นในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่น
- (4) ให้ความปรึกษาแนะนำแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

LIRT

(5) กำหนดโครงการและประสานงานระหว่างส่วนราชการ และราชการ ส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(6) ควบคุม สอดส่องการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการ ปฏิบัติการตามกฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุขเพื่อรายงานต่อรัฐมนตรี

(7) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการ

มาตรา 11 ในกรณีที่ปรากฏแก่คณะกรรมการว่าราชการส่วนท้องถิ่น หรือ เจ้าพนักงานท้องถิ่นซึ่งมีเขตอำนาจในท้องถิ่นใด ไม่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ ตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือดำเนินการใด ๆ ไม่ถูกต้องในเรื่อง เกี่ยวกับการสาธารณสุข ให้คณะกรรมการแจ้งต่อผู้มีอำนาจควบคุมดูแลการปฏิบัติราชการ ของ ราชการส่วนท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น เพื่อสั่งให้ราชการ ส่วนท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ หรือแก้ไขการดำเนินการ ให้เป็นไปโดยถูกต้องภายในระยะเวลาที่เห็นสมควร

มาตรา 12 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา 13 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 12 กรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) รัฐมนตรีให้ออก
- (4) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (5) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (6) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

LIRT

มาตรา 14 ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้นหรือ ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคนแทนแล้วแต่กรณี

มาตรา 15 การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 16 ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย และให้นำมาตรา 15 มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา 17 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาได้ในกรณีเห็นสมควร คณะกรรมการอาจมอบหมายให้คณะอนุกรรมการซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามมาตรา 16 คณะหนึ่งคณะใด เป็นผู้มีอำนาจออกคำสั่งดังกล่าวแทนคณะกรรมการ เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะอนุกรรมการนั้นได้

หมวด 3

การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

มาตรา 18 การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใด ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

LIRT

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ราชการส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการ ตามวรรคหนึ่งแทนภายใต้การควบคุมดูแลของราชการส่วนท้องถิ่น หรืออาจอนุญาตให้บุคคลใด เป็นผู้ดำเนินการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลตามมาตรา 19 ก็ได้

มาตรา 19 ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่ จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

มาตรา 20 เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการ เก็บ ขน และกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่น ดังต่อไปนี้

(1) กำหนดให้มีที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลตามที่หรือทางสาธารณะ และ สถานที่เอกชน

(2) กำหนดวิธีการเก็บ ขน และกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล สำหรับให้ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ มีหน้าที่ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ ความสภาพหรือลักษณะการใช้อาคารหรือสถานที่นั้น ๆ

(3) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการของราชการส่วนท้องถิ่น ในการ เก็บและขนขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลไม่เกินอัตราตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(4) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเก็บ ขน และกำจัด มูลฝอยและสิ่งปฏิกูล เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 19 ปฏิบัติตาม ตลอดจนกำหนดอัตรา ค่าบริการ ขั้นสูงตามลักษณะการให้บริการที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 19 จะพึงเรียกเก็บได้

(5) ห้ามการถ่วง เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นในที่หรือทางสาธารณะ ซึ่งมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลอันอาจเป็นเหตุให้เสื่อมสุขภาพอนามัย หรือความเป็นระเบียบเรียบร้อยของ บ้านเมือง นอกจากในสถานที่ที่ราชการส่วนท้องถิ่นจัดไว้ให้

(6) กำหนดการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ

LIART

หมวด 4

สุขลักษณะ ของอาคาร

มาตรา 21 เมื่อปรากฏแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าอาคารหรือส่วนของอาคารใด หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งต่อเนื่องกับอาคาร มีสภาพชำรุดเสียหาย หรือปล่อยให้มิสภาพรกรุงรัง ปรากฏจากการตรวจบำรุงรักษาจนอาจเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ หรือมีลักษณะ ที่ไม่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะอันควรเป็นที่อยู่อาศัย ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่ง เป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารนั้นจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง รัื้อถอนอาคาร หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งต่อเนื่องกับอาคารทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือจัดการอย่างอื่นตามความ จำเป็นเพื่อมิให้เป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะภายในเวลาซึ่งกำหนด ให้ตามสมควร

มาตรา 22 เมื่อปรากฏแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าอาคารใดมีสินค้า เครื่องเรือน หรือสัมภาระสะสมไว้มากเกินสมควร หรือจัดสิ่งของเหล่านั้นซับซ้อนกันเกินไป จนอาจ เป็นเหตุให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ให้โทษใด ๆ หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคาร ย้ายสินค้า เครื่องเรือนหรือสัมภาระออกจากอาคารนั้น หรือให้จัดสิ่งของเหล่านั้นเสียใหม่ เพื่อมิให้เป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะหรือให้จัดการอย่างหนึ่ง อย่างใดได้ตามความจำเป็นภายในเวลาที่กำหนดให้ตามสมควร

มาตรา 23 ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกคำสั่งให้เจ้าของ หรือ ผู้ครอบครองอาคารผู้ใดดำเนินการตามมาตรา 21 หรือมาตรา 22 แล้วผู้นั้นละเลยไม่ปฏิบัติตาม คำสั่งภายในเวลาที่กำหนด เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจดำเนินการแทนได้โดยเจ้าของ หรือผู้ครอบครองดังกล่าวต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการนั้น

มาตรา 24 เพื่อประโยชน์ในการควบคุมให้อาคารใดมีคนอยู่มากเกินไปจนเป็น เหตุเสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้อยู่ในอาคารนั้น ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำ

LIRT

ของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดจำนวนคนต่อจำนวนพื้นที่
ของอาคารที่ถือว่ามีคนอยู่มากเกินไป ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงสภาพความเจริญจำนวนประชากร
และย่านชุมชนของแต่ละท้องถิ่น

เมื่อมีประกาศของรัฐมนตริตามวรรคหนึ่งแล้ว ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง
อาคารตามประกาศนั้นยอมหรือจัดให้อาคารของตนมีคนอยู่มากเกินจำนวนที่รัฐมนตรีกำหนด

หมวด 5

เหตุรำคาญ

มาตรา 25 ในกรณีที่มีเหตุในลักษณะที่จะก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่
อาศัยใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้นดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ

(1) แหล่งน้ำ ทางระบายน้ำ ที่อาบน้ำ ส้วม หรือที่ใส่มูลหรือเถ้าหรือสถานที่
อื่นใดซึ่งอยู่ในทำเลไม่เหมาะสม สกปรก มีการสะสมหรือหมักหมมสิ่งของ มีการทิ้งสิ่งใด
เป็นเหตุให้มักกลิ่นเหม็นหรือละอองสารเป็นพิษ หรือเป็นหรือน่าจะเป็นที่เพาะพันธุ์พาหะ
นำโรค หรือก่อให้เกิดความเสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(2) การเลี้ยงสัตว์ในที่หรือโดยวิธีใด หรือจำนวนเกินสมควรจนเป็นเหตุให้
เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(3) อาคารอันเป็นที่อยู่ของคนหรือสัตว์ โรงงานหรือสถานที่ประกอบการใด
ไม่มีการระบายอากาศ การระบายน้ำ การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือการควบคุมสารเป็นพิษ
หรือมีแต่ไม่มีการควบคุมให้ปราศจากกลิ่นเหม็น หรือละอองสารเป็นพิษอย่างพอเพียงจนเป็น
เหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(4) การกระทำใด ๆ อันเป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสี เสียง ความร้อน
สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ฝุ่น ละออง เขม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด จนเป็นเหตุให้เสื่อม
หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

LIRT

(5) เหตุอื่นใดที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 26 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบระงับ และห้ามมิให้ก่อเหตุรำคาญในที่หรือทางสาธารณะหรือสถานที่เอกชน ตลอดทั้งการดูแล ปรับปรุง บำรุงรักษาบรรดาถนน ทางบก ทางน้ำ วางระบายน้ำ ดู คลอง และสถานที่ต่าง ๆ ในเขตของตนให้ปราศจากเหตุรำคาญ ในการนี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออก ข้อบังคับเพื่อระงับ กำจัดและควบคุมเหตุรำคาญต่าง ๆ ได้

มาตรา 27 ในกรณีที่มีเหตุรำคาญเกิดขึ้น หรืออาจจะเกิดขึ้นในที่หรือทาง สาธารณะ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับ การก่อหรืออาจจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญนั้น ระงับหรือป้องกันเหตุรำคาญภายในเวลาอัน สมควรตามที่ระบุไว้ในคำสั่ง และถ้าเห็นว่าสมควร จะให้ทำการสิ่งใดโดยวิธีใดตามความจำเป็น เพื่อระงับหรือป้องกันเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญ เกิดขึ้นอีกในอนาคต ให้ระบุไว้ในคำสั่งได้

ในกรณีที่ปรากฏแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่า เหตุรำคาญนั้นอาจจะเกิดอันตราย อย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ หรือไม่มีการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตาม วรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นระงับเหตุรำคาญนั้น และอาจจัดการตามความจำเป็น เพื่อป้องกันมิให้เหตุรำคาญนั้นเกิดขึ้นอีก โดยบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการก่อหรืออาจจะก่อให้เกิด เหตุรำคาญต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการนั้น ในการนี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแก่พฤติการณ์

มาตรา 28 ในกรณีที่มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในสถานที่เอกชน ให้เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นระงับเหตุ รำคาญภายในเวลาอันสมควรตามที่ระบุไว้ในคำสั่ง และถ้าเห็นว่าสมควร จะทำให้การสิ่งใด โดยวิธีใดตามความจำเป็นเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกัน มิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีกในอนาคต ให้ระบุไว้ในคำสั่งได้

LIRT

ในกรณีที่ไม่มีการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจะจับเหตุรำคาญได้เอง และอาจจัดการตามความจำเป็นเพื่อป้องกันมิให้เหตุรำคาญนั้นเกิดขึ้นอีก ในการนี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นใช้ความระมัดระวังตามสมควรแก่พฤติการณ์ และถ้าเหตุรำคาญเกิดขึ้นโดยการกระทำการละเลยหรือการยินยอมของเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ดังกล่าวต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการนั้น

ในกรณีที่ปรากฏแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ว่าเหตุรำคาญที่เกิดขึ้นในสถานที่เอกชนซึ่งจะต้องมีการดำเนินการตามมาตรานี้ จะก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพหรือมีผลกระทบต่อความปลอดภัยสิ่งแวดล้อม เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะออกคำสั่งเป็นหนังสือห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองใช้หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้สถานที่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าได้มีการระงับเหตุรำคาญนั้นแล้วก็ได้

หมวด 6

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

มาตรา 29 เพื่อประโยชน์ในการรักษาการอนามัยสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น หรือป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดให้ส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของพื้นที่ในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ได้

การออกข้อบัญญัติท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ราชการส่วนท้องถิ่นอาจกำหนดให้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทโดยเด็ดขาด หรือไม่เกินจำนวนที่กำหนด หรือเป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทต้องอยู่ในภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้

LIRT

มาตรา 30 ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 29 โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นของราชการส่วนท้องถิ่น ในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าการกักสัตว์ไว้จะเกิดความเสียหายหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการ ขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขาย หรือขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่ได้มีการ ขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้น และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้น เป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

หมวด 7

กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

มาตรา 31 ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้กิจการใดเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

มาตรา 32 เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการตามมาตรา 31 ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นดังต่อไปนี้

(1) กำหนดประเภทของกิจการตามมาตรา 31 ที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นนั้น

(2) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินกิจการแต่ละประเภทตาม (1) ปฏิบัติตามในเรื่องเกี่ยวกับสุขลักษณะ ของสถานที่ที่ผู้ดำเนินกิจการการอนามัยสิ่งแวดล้อมและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ

มาตรา 33 เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา 32 (1) ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการตามประเภทที่มีข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา 32 (1) ในลักษณะเพื่อการค้าวันแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ในการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไข โดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติ เพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปใน ข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา 32 (2) ก็ได้

ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียว และสำหรับสถานที่แห่งเดียว

หมวด 8

ตลาด สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่เสวยอาหาร

มาตรา 34 ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการจัดตั้งตลาด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การเปลี่ยนแปลง ขยายหรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ผู้ดำเนินกิจการตลาด ภายหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้ออกใบอนุญาตให้แก่กิจการจัดตั้งตลาดตามวรรคหนึ่งแล้ว จะกระทำได้อีกเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ความในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์การของรัฐที่ได้จัดตั้งตลาดขึ้นตามอำนาจหน้าที่ แต่ในการดำเนินกิจการตลาดจะต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับผู้รับใบอนุญาตตามบทบัญญัติอื่นแห่งพระราชบัญญัตินี้ด้วย

LIRT

มาตรา 35 เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลตลาด ให้ราชการส่วนท้องถิ่น มีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นดังต่อไปนี้

(1) กำหนดที่ตั้ง เนื้อที่ แพนผังและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสิ่งปลูกสร้างและ สุขลักษณะ

(2) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดสถานที่ การวางสิ่งของและการอื่น ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการตลาด

(3) กำหนดเวลาเปิดและปิดตลาด

(4) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดปฏิบัติ เกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในตลาด ให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและ อนามัย การจัดให้มีที่รวบรวมหรือกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล การระบายน้ำทิ้ง การระบาย อากาศ การจัดให้มีการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญและการป้องกันการระบาดของโรคติดต่อ

มาตรา 36 ผู้ใดจะดำเนินกิจการ ขายของ หรือช่วยขายของในตลาดต้อง ปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา 37 และต้องแจ้ง ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อขอรับหนังสือรับรองการแจ้งตามมาตรา 47 เสียก่อนที่จะ ดำเนินกิจการ

มาตรา 37 เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการขายของในตลาด ให้ ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ เพื่อให้ผู้ขาย ของและผู้ช่วยขายของในตลาดปฏิบัติให้ถูกต้อง เกี่ยวกับการรักษาความสะอาดบริเวณที่ขายของ สุขลักษณะส่วนบุคคล และสุขลักษณะในการใช้กรรมวิธีการจำหน่าย ทำ ประกอบ ปรง เก็บ หรือสะสมอาหารหรือสินค้าอื่น รวมทั้งการรักษาความสะอาดของภาชนะ น้ำใช้ และของใช้ ต่าง ๆ

มาตรา 38 ผู้ใดจะดำเนินกิจการจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่ สะสมอาหารซึ่งมีใช้เป็นการ ขายของในตลาด ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้

LIART

ในข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา 39 และต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อขอรับหนังสือ
รับรองการแจ้งตามมาตรา 47 เสียก่อนที่จะดำเนินกิจการ

มาตรา 39 เพื่อประโยชน์ในการควบคุม หรือกำกับดูแลสถานที่จำหน่าย
อาหารและสถานที่สะสมอาหาร ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่น
ดังต่อไปนี้

- (1) กำหนดประเภทของสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหารตาม
ประเภทของอาหารหรือตามลักษณะของสถานที่ประกอบกิจการหรือตามวิธีการจำหน่าย
- (2) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดตั้ง ใช้อ้างอิง และดูแลรักษาสถานที่และ
สุขลักษณะของบริเวณที่จำหน่ายอาหาร ที่จัดไว้สำหรับบริโภคอาหาร ที่ใช้ทำ ประกอบหรือ
ปรุงอาหาร หรือที่ใช้สะสมอาหาร
- (3) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญ และการป้องกัน
โรคติดต่อ
- (4) กำหนดเวลาจำหน่ายอาหาร
- (5) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะส่วนบุคคลของผู้จำหน่ายอาหาร
ผู้ปรุงอาหารและผู้ให้บริการ
- (6) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของอาหาร กรรมวิธีการจำหน่าย
ทำ ประกอบ ปรุง เก็บรักษาหรือสะสมอาหาร
- (7) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของภาชนะ อุปกรณ์ น้ำใช้ และ
ของใช้อื่น ๆ

หมวด 9

การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

มาตรา 40 ราชการส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่ควบคุมดูแลที่หรือทางสาธารณะ
เพื่อประโยชน์ใช้สอยของประชาชนทั่วไป

LIRT

ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่าย โดยลักษณะวิธีการ จัดวางสินค้าในที่หนึ่งใดเป็นปกติหรือเว้นขาย เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาต จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ในการออกใบอนุญาตตามวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นระบุชนิดหรือ ประเภทของสินค้า ลักษณะวิธีการจำหน่ายสินค้า และสถานที่ที่จะจัดวางสินค้าเพื่อจำหน่าย ในกรณีที่จะมีการ จัดวางสินค้าในที่หนึ่งใดเป็นปกติ รวมทั้งจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดตามที่ เห็นสมควรไว้ในใบอนุญาตด้วยก็ได้

การเปลี่ยนแปลงชนิดหรือประเภทของสินค้า ลักษณะวิธีการจำหน่ายสินค้า หรือสถานที่จัดวางสินค้าให้แตกต่างไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต จะกระทำได้อีกเมื่อผู้รับ ใบอนุญาตได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้จัดแจ้งการเปลี่ยนแปลง ดังกล่าวไว้ในใบอนุญาตแล้ว

มาตรา 41 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกประกาศดังต่อไปนี้

- (1) กำหนดบริเวณที่หรือทางสาธารณะ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพื้นที่ ดังกล่าวเป็นเขตห้ามจำหน่ายหรือซื้อสินค้าโดยเด็ดขาด
- (2) กำหนดบริเวณที่หรือทางสาธารณะ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพื้นที่ดังกล่าว เป็น เขตที่ห้ามจำหน่ายสินค้าบางชนิดหรือบางประเภท หรือเป็นเขตห้ามจำหน่ายสินค้าตามกำหนด เวลา หรือเป็นเขตห้ามจำหน่ายสินค้าโดยวิธีการจำหน่ายในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการจำหน่ายสินค้าในบริเวณนั้น

ในการดำเนินการตาม (1) หรือ (2) ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นปิดประกาศไว้ ในที่เปิดเผย ณ สถานที่ทำการของราชการส่วนท้องถิ่นและบริเวณที่จะกำหนดเป็นเขต ตาม (1) หรือ (2) แล้วแต่กรณี และต้องกำหนดวันที่จะบังคับตามประกาศนั้น มิให้น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันประกาศ

มาตรา 42 เพื่อประโยชน์ของประชาชน และการควบคุมการจำหน่ายสินค้าในหรือทางสาธารณะ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นดังต่อไปนี้

(1) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะส่วนบุคคลของผู้จำหน่าย หรือผู้ช่วยจำหน่ายสินค้า

(2) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะ ในการใช้กรรมวิธีการจำหน่าย ทำประกอบปรุง เก็บหรือสะสมอาหารหรือสินค้าอื่น รวมทั้งการรักษาความสะอาดของภาชนะน้ำใช้ และของใช้ต่าง ๆ

(3) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดวางสินค้า และการระบายสินค้าในหรือทางสาธารณะ

(4) กำหนดเวลาสำหรับการจำหน่ายสินค้า

(5) กำหนดการอื่นที่จำเป็น เพื่อการรักษาความสะอาดและป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ รวมทั้งการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญและการป้องกันโรคติดต่อ

หมวด 10

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

มาตรา 43 เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใด เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(2) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือรับรองการแจ้งหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น

LIART

(3) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(4) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้นในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้ ในการนี้ ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะต้องแสดงบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องในขณะปฏิบัติหน้าที่ด้วย

ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา 44 ในกรณีปรากฏว่าผู้ดำเนินการใด ๆ ตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินการนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินการนั้นแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้ดำเนินการไม่แก้ไข หรือถ้าการดำเนินการนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรง ต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควรแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที และต้องทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ดำเนินการซึ่งจะต้องปฏิบัติตามคำสั่ง

LI RT

ทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้ดำเนินการหรือผู้ดำเนินการไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าวให้ส่งคำสั่ง โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิสำเนา หรือสำนักทำการงานของผู้ดำเนินการ และให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

มาตรา 45 ในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจพบเหตุที่ไม่ถูกต้อง หรือ มีการกระทำใด ๆ ที่ฝ่าฝืนต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือข้อบัญญัติท้องถิ่น ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าเหตุตามวรรคหนึ่ง จะมีผลกระทบต่อ การอนามัยสิ่งแวดล้อม หรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนเป็น ส่วนรวมซึ่งสมควร จะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจ ออกคำสั่งให้ผู้กระทำการ ไม่ถูกต้องหรือฝ่าฝืนดังกล่าวแก้ไข หรือระงับเหตุนั้นหรือดำเนินการ ใด ๆ เพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุนั้นได้ตามสมควร แล้วให้แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

มาตรา 46 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา 43 เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และเพื่อประโยชน์ในการจับกุมหรือปราบปราม ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจาก เจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา

หมวด 11

หนังสือรับรองการแจ้ง

มาตรา 47 การแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ เพื่อดำเนินการตาม มาตรา 36 มาตรา 38 และหนังสือรับรองการแจ้ง ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดใน ข้อบัญญัติ ท้องถิ่น

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับแจ้ง ให้ออกใบรับแก่ผู้แจ้งเพื่อใช้เป็นหลักฐาน ในการประกอบกิจการตามที่แจ้งได้ชั่วคราว ในระหว่าง เวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นยังมิได้ออก หนังสือรับรองการแจ้ง

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจการแจ้งให้ถูกต้องและสมบูรณ์ ตามแบบที่กำหนด ในข้อบัญญัติท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ถ้าการแจ้งเป็นไปโดยถูกต้องและสมบูรณ์ให้เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นออกหนังสือรับรองการแจ้งให้ผู้แจ้งภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับการแจ้ง

ในกรณีที่การแจ้งไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้ ผู้แจ้งทราบภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับการแจ้ง ถ้าผู้แจ้งไม่ดำเนินการแก้ไขให้ ถูกต้องหรือสมบูรณ์ภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่รับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้การแจ้งของผู้แจ้งเป็นอันสิ้นผล แต่ถ้าผู้แจ้งได้ดำเนินการ แก้ไขภายในเวลาที่กำหนดไว้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกหนังสือรับรองการแจ้งให้ผู้แจ้ง ภายในเจ็ดวันทำการ นับแต่วันที่ได้รับการแจ้งซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องและสมบูรณ์ตามแบบ ที่กำหนดในข้อบัญญัติท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง

มาตรา 48 ผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้ง ต้องแสดงหนังสือรับรองการแจ้ง ไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ที่ดำเนินกิจการตลอดเวลาที่ดำเนินกิจการ

มาตรา 49 ในกรณีที่หนังสือรับรองการแจ้งสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดใน สาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งยื่นคำขอรับใบแทนหนังสือรับรองการแจ้ง ภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด

การขอรับใบแทนและการออกใบแทนหนังสือรับรองการแจ้ง ให้เป็นตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน ข้อบัญญัติท้องถิ่น

มาตรา 50 เมื่อผู้แจ้งตามมาตรา 47 ประสงค์จะเลิกกิจการหรือโอนการ ดำเนินกิจการให้แก่บุคคลอื่น ให้แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบด้วย

LIRT

มาตรา 51 ในกรณีและผู้ดำเนินกิจการใดดำเนินกิจการ ตามที่ระบุไว้ใน พระราชบัญญัตินี้โดยมิได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามมาตรา 47 และเคยได้รับโทษตาม พระราชบัญญัตินี้ เพราะเหตุที่ฝ่าฝืนดำเนินกิจการโดยมิได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นมาแล้ว ครั้งหนึ่ง ยังฝ่าฝืนดำเนินกิจการโดยมิได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นต่อไปให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการไว้ จนกว่าจะได้ดำเนินการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา 47 ถ้ายังฝ่าฝืนอีกให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งห้ามการดำเนิน กิจการนั้นไว้ตามเวลาที่กำหนดซึ่งต้องไม่เกินสองปีก็ได้

มาตรา 52 การแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา 47 และคำสั่งของ เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา 51 ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้แจ้งหรือผู้ดำเนินกิจการทราบ ในกรณีที่ไม่พบตัวหรือไม่ยอมรับหนังสือ ให้ส่งหนังสือการแจ้งหรือ คำสั่งโดยทาง ไปรษณีย์ลงทะเบียนหรือปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิสำเนาหรือสำนักทำการงาน ของผู้ที่ต้องรับหนังสือ และให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบหนังสือดังกล่าวแล้วตั้งแต่วันที่หนังสือไปถึง หรือวันปิดหนังสือ แล้วแต่กรณี

หมวด 12

ใบอนุญาต

มาตรา 53 ในกรณีที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้การประกอบกิจการใด หรือ การกระทำใดต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจ ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอและการออกใบอนุญาต ในเรื่องนั้นได้

มาตรา 54 บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีอายุหนึ่งปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นที่เป็น ผู้ออกใบอนุญาตนั้น

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้ จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดใน ข้อบัญญัติท้องถิ่น

มาตรา 55 เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาต หรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจความถูกต้องและสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดใน ข้อบัญญัติท้องถิ่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้อง หรือไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมดและแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาต หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอ ซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดใน ข้อบัญญัติท้องถิ่น

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาดังกล่าว หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้นแล้วแต่กรณี

มาตรา 56 ผู้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

มาตรา 57 ในกรณีที่ยื่นใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดใน ข้อบัญญัติท้องถิ่น

มาตรา 58 ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตสำหรับกิจการใด ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือ ข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้ เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

มาตรา 59 เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(1) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตในเรื่องเดียวกันตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(2) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(3) ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือ ข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาต และการปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อความปลอดภัยแล

มาตรา 60 คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่มีพบผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำางานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้ทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

LIRT

มาตรา 61 ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต จะ ขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด 13

ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ

มาตรา 62 ให้ราชการส่วนท้องถิ่น มีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดค่าธรรมเนียมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 63 บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา 64 ในกรณีที่มีข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดค่าธรรมเนียม สำหรับการดำเนินกิจการที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนดำเนินกิจการ หรือต้องได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ไว้ ให้ผู้แจ้งหรือผู้ได้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตรา และตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่นตลอดเวลายังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้แจ้งหรือผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป ตามที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่น

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

หมวด 14

การอุทธรณ์

มาตรา 65 ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งตามมาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 27 วรรคหนึ่ง มาตรา 28 วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม มาตรา 44 มาตรา 47 วรรคสี่ มาตรา 51 หรือมาตรา 64 หรือมีคำสั่งในเรื่องการไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีคำสั่งตามมาตรา 45 วรรคสอง ถ้าผู้ที่ได้รับคำสั่งไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุทุเลาการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่รัฐมนตรีจะเห็นสมควรให้มีการทุเลาการบังคับตามคำสั่งนั้นไว้ชั่วคราว

มาตรา 66 การพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา 65 ให้รัฐมนตรีพิจารณาโดยไม่ชักช้า

คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

หมวด 15

บทกำหนดโทษ

มาตรา 67 ผู้ใดฝ่าฝืนกฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา 6 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 68 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีกรมอนามัยตามมาตรา 8 วรรคหนึ่ง โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควรหรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามมาตรา 8 วรรคสอง หรือสาธารณสุขจังหวัดตามมาตรา 8 วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

LIRT

มาตรา 69 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการ ตามมาตรา 17 โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 70 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 19 มาตรา 33 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 34 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 71 ผู้ใดดำเนินกิจการตามมาตรา 36 หรือมาตรา 38 โดยมีได้แจ้งการดำเนินกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา 72 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติท้องถิ่นซึ่งออกตามความในมาตรา 20 (4) มาตรา 32 (2) มาตรา 35 (1) หรือ (4) หรือมาตรา 39 (2) หรือ (3) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติท้องถิ่น ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินี้นอกจากที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 73 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 27 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 28 วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา 23 มาตรา 27 วรรคสอง หรือมาตรา 28 วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 74 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 24 วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าร้อยบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืน

มาตรา 75 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดไว้ในใบอนุญาตตามมาตรา 33 วรรคสอง หรือมาตรา 40 วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

LIRT

มาตรา 76 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 40 วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน สองพันบาท

มาตรา 77 ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา 41 ต้อง ระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 78 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก หรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นตามมาตรา 43 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 79 ผู้ดำเนินกิจการผู้ใด ดำเนินกิจการในระหว่างที่มีคำสั่งของ เจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนินกิจการ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามมาตรา 44 มาตรา 51 หรือมาตรา 64 โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร ต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับ อีกไม่เกินวันละห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง

มาตรา 80 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตาม มาตรา 45 วรรคสอง โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่น บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 81 ผู้แจ้งตามมาตรา 47 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 48 หรือมาตรา 49 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 82 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 56 หรือมาตรา 57 ต้อง ระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 83 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินการในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืน

มาตรา 84 ให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบคดี

(1) ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือผู้แทน ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และผู้แทนกรมตำรวจ

(2) ในเขตจังหวัดอื่นประกอบด้วยผู้ว่าราชการ จังหวัดหรือผู้แทน อัยการ จังหวัดหรือผู้แทน และผู้กำกับตำรวจภูธร จังหวัดหรือผู้แทน

บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษถึง จำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีมีอำนาจเปรียบเทียบ

สำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ด้วย

เมื่อได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่มีการ เปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับ ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีต่อไป

หมวด 16

บทเฉพาะกาล

มาตรา 85 ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการใดตามกฎหมาย ว่าด้วยการ สาธารณสุข ซึ่งถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัตินี้แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและ กิจการนั้นมีลักษณะเช่นเดียวกับกิจการที่จะต้องได้รับใบอนุญาตหรือต้องแจ้ง และได้รับ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

หนังสือรับรองการแจ้งตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้นั้นประกอบกิจการนั้นต่อไปได้เสมือนเป็น ผู้ที่ได้รับใบอนุญาต หรือเป็นผู้ที่ได้แจ้งและได้รับหนังสือรับรองการแจ้งตามพระราชบัญญัตินี้ แล้ว แต่เมื่อใบอนุญาตดังกล่าวสิ้นอายุและผู้นั้นยังคงประสงค์จะดำเนินการต่อไป ผู้นั้น จะต้องมาดำเนินการ ขอรับใบอนุญาตหรือแจ้งตามพระราชบัญญัตินี้ก่อนการดำเนินการ

มาตรา 86 ผู้ซึ่งประกอบกิจการใดที่ไม่ต้องแจ้ง และได้รับหนังสือรับรอง การแจ้งตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขซึ่งถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัตินี้ แต่เป็นกิจการ ที่จะต้องแจ้งและได้รับหนังสือรับรองการแจ้งตามพระราชบัญญัตินี้ และมิใช่เป็นผู้ได้รับ ใบอนุญาตอยู่แล้วตามมาตรา 85 ให้ยังคงประกอบกิจการได้ต่อไปแต่จะต้องมาดำเนินการ แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในกำหนดเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 87 ผู้ซึ่งประกอบกิจการใด ที่มิได้เป็นกิจการที่ต้องได้รับใบอนุญาต ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขซึ่งถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัตินี้ แต่เป็นกิจการที่จะต้อง ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงประกอบกิจการได้ต่อไป แต่จะต้องมายื่นคำ ขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ภายในกำหนดเวลาเก้าสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติ นี้ใช้บังคับ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ยังคงประกอบกิจการได้ต่อไปจนกว่าจะมีคำสั่งไม่ออก ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 88 บรรดากิจการต่าง ๆ ที่กำหนดให้เป็นกิจการค้าซึ่งเป็นที่รังเกียจ หรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช 2484 และการแต่งผมตามมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช 2484 ให้ถือว่าเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 89 บรรดากฎกระทรวง ประกาศ ข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ ข้อบังคับ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข ซึ่งได้ออกโดยอาศัยอำนาจ ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขซึ่งถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับได้ต่อไป เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีกฎกระทรวง ประกาศ ข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขที่ออกตาม พระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ขอเชิญท่านรัฐมนตรี

นายไพโรจน์ นิงสานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ท่าน
ประธานสภา ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายไพโรจน์ นิงสานนท์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข คณะรัฐมนตรีขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. ....

หลักการ ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและกฎหมายว่าด้วยการ
ควบคุมการใช้อุจจาระเป็นปุ๋ย

เหตุผล เนื่องจากพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช 2484 และ
พระราชบัญญัติการควบคุมการใช้อุจจาระเป็นปุ๋ย พุทธศักราช 2480 ซึ่งเป็นกฎหมายที่มี
บทบัญญัติเกี่ยวกับการดำเนินงานควบคุมดูแลในการสาธารณสุข ได้ใช้มานานแล้วแม้ว่าจะได้
มีการแก้ไขเพิ่มเติมอีกหลายครั้งก็ตาม แต่ก็ยังไม่อาจทันต่อสภาพและการเปลี่ยนแปลง
ความเจริญก้าวหน้าของสังคม จำเป็นต้องขยายขอบเขตการกำกับดูแลกิจการต่าง ๆ
ที่เกี่ยวข้องกับการสาธารณสุขในด้านต่าง ๆ ให้กว้างขวางขึ้น เพื่อสามารถนำมาปรับใช้
กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ทัน่วงที และโดยที่ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับว่า การสาธารณสุขเป็น
เรื่องเกี่ยวพันกับความเป็นอยู่และสภาพแวดล้อมของมนุษย์อย่างใกล้ชิด แต่บทบัญญัติของ
กฎหมายปัจจุบันยังมิได้กำหนดมาตรการกำกับดูแล และป้องกันเกี่ยวกับการอนามัยสิ่งแวดล้อม
ไว้อย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้สมควรปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการควบคุม
ให้มีลักษณะการกำกับดูแลและติดตาม และปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่
และบทกำหนดโทษตามกฎหมายปัจจุบัน ให้สามารถบังคับให้มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของ
กฎหมายอย่างเคร่งครัด ฉะนั้นเพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพของสังคมปัจจุบัน
และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในด้านการกำกับดูแล และป้องกันเกี่ยวกับการอนามัยสิ่งแวดล้อม
สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมใช้อุจจาระ
เป็นปุ๋ยเสียใหม่ และรวมกฎหมายทั้งสองฉบับดังกล่าวเป็นฉบับเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้ จึงเสนอมาเพื่อความเห็นชอบ ขอขอบพระคุณครับ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญอาจารย์
 ธรรมบุญฯ ครับ

นายธรรมบุญ สัตพลี : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ ผม
 ธรรมบุญ สัตพลี กระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งที่รัฐบาลได้เสนอร่างกฎหมายฉบับนี้เข้ามา
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะเวลาที่เรากำลังพัฒนาจากระบบเกษตรกรรม มาเป็นเกษตร
 อุตสาหกรรมหรือจะเข้าระบบนิคส์ (NICS) ก็ตาม เรื่องสาธารณสุขนี้เป็นเรื่องที่สำคัญมาก
 เพราะว่าการพัฒนาสิ่งเหล่านี้ อาจจะทำให้เกิดความสกปรกหรือสิ่งที่ตรงข้ามการอนามัย
 เพราะฉะนั้นจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องรีบริเริ่มในเรื่องเหล่านี้ อย่างไรก็ตามผมอยากจะ
 กราบเรียนฝากข้อสังเกตไปยังรัฐบาลผ่านท่านประธานที่เคารพว่า ในเรื่องนี้นั้นเรามีกฎหมาย
 อยู่หลายฉบับที่เราได้ออกไปในระยะหลัง ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ อย่างเช่นรัฐธรรมนูญ
 แห่งราชอาณาจักรไทย กฎหมายว่าด้วยสิ่งแวดล้อม และกฎหมายว่าด้วยการรักษาความ
 สะอาดอะไรต่าง ๆ พวกนี้ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้นั้นกระผมอยากทราบว่าจะให้
 ผลควรจะมีร่วมกันแล้วน่าจะมีความยั่งยืนปฏิบัติการหรือคณะหนึ่งคณะใดที่จะรับในเรื่องนี้ ซึ่งอาจ
 จะไปรวมศูนย์ไว้ที่สำนักนายกรัฐมนตรีหรือที่หนึ่งที่ใดก็สุดแล้วแต่ มิฉะนั้นต่างคนต่างทำกัน
 อาจจะไปไม่ได้ผลหรือบางครั้งจะเสียผลด้วยซ้ำ แบบเดียวกับที่เราได้พบเห็นบ่อย ๆ ใน
 เรื่องการขุดถนนที่แล้วมาในเรื่องโทรศัพท์ ท่อน้ำประปา เดินสายไฟฟ้าอะไรต่าง ๆ ซึ่งแม้แต่
 ในเมืองแท้ ๆ ซึ่งมีการคมนาคมที่ดี การสื่อสารที่คึกคักก็ยังคงขุดกันไม่รู้เรื่อง ต่างคนต่างทำ
 แล้วบางทีคนอื่นทำแล้วอีกคนยังไปขุดทิ้งเสียอีกอะไรแบบนี้ เพราะฉะนั้นอันนี้อยากจะฝากไว้
 ในฐานะที่ประเทศไทยเรากำลังพัฒนาหลายด้านเงินทุนก็จำกัด ทุกหน่วยอยากจะทำนั่นทำนี่
 กันทั้งนั้น ก็ควรจะมีศูนย์ที่คอยดูไม่ให้มีการรื้อวุ่นหรือการซ้ำซ้อนเหลือล้นซึ่งกันและกัน
 หรือบางทีอาจจะคิดว่าหน่วยอื่นทำก็เลยไม่ได้ทำ ก็เลยมีการขาดตกบกพร่องไป

อีกประการหนึ่ง ในเรื่องสาธารณสุข กระผมเห็นจำเป็นในการพัฒนาท้องถิ่น
 เพราะที่เราพูดถึงระบบ ประธานไทยครับ ต้องใช้ภาษาต่างประเทศ อย่างเช่น

LIART

อินฟรา-สตรัคเจอร์ (Infra-structure) นี่สิ่งเหล่านี้จะเกิดผลดีมีประสิทธิภาพไม่ได้ ถ้าไม่มีการสาธารณสุขที่ดีไปรองรับ แม้แต่ในเมืองเราจะเห็นระบบน้ำเสียต่าง ๆ ก็เป็นภัยต่อสุขภาพอนามัยอย่างมากถ้าเราไม่ปรับปรุงให้ดี กระจกผมอยากกราบเรียนฝากไปทางนั้น และคณะกรรมการนี้นั้นมองดูแล้วกระจกผมเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ของชาติ อย่างที่กระจกผมกราบเรียนแล้วว่า อาจจะต้องประสานกับท่านอื่น แต่คณะกรรมการชุดนี้ก็กลับดูไม่ค่อยสมศักดิ์ศรี กระจกผมกราบเรียนตรง ๆ คือโดยมากตอนระยะหลังที่เราเห็นนี้ จะเป็นแพชั่นหรือเป็นอะไรก็แล้วแต่ของรัฐบาลที่ออกกฎหมายมา ถ้ามีคณะกรรมการ โดยมากต้องตั้งให้สมศักดิ์ศรีเลย ส่วนใหญ่จะมีนายกฯ เป็นประธานหรือรองนายกฯ ที่นายกฯ มอบหมายเป็นประธาน และจะมีรัฐมนตรีกระทรวงต่าง ๆ เข้ามา บางครั้งก็เหมือนกับคณะรัฐมนตรีน้อย ๆ เข้ามาอยู่ในชุดเหล่านั้น เพราะฉะนั้นอันนี้ถ้ามีทางอะไรที่คิดว่าจะปรับปรุงหรือเพิ่มเติมอะไรได้ก็จะเป็นประโยชน์แก่การแปรรูปคดี และจะช่วยให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีประสิทธิภาพ และได้รับประสิทธิผลโดยเต็มที่ กระจกผมอยากกราบเรียนไว้ดังนี้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาิติบัญญัติแห่งชาติ : เรขินุคุณจิรายุทธ์ฯ ครับ

นายจิรายุทธ์ วสุรัตน์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระจกผม นายจิรายุทธ์ วสุรัตน์ ก่อนอื่นการสาธารณสุขที่ดี กระจกผมคิดว่าประชาชนทุกท่านจะเห็นด้วย รวมทั้งตัวกระจกผมเองด้วย เราอยากเห็นประชาชนมีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ มีประเทศชาติที่มีความสะอาดสะอาดทุกหนทุกแห่งที่เราเดินไป แต่ประเด็นของปัญหากระจกผมคิดว่าอยู่ตรงที่ว่า ประเทศเรายังไม่ได้ร่ำรวยถึงจุดนั้น การที่กฎหมายฉบับนี้ออกมา กระจกผมมีประเด็นบางประเด็นที่อยากจะกราบเรียนถามทางรัฐบาลผ่านท่านประธานสภาไป 2 - 3 ประเด็น คือกระจกผมเองได้ดูทั้งหมดแล้วกระจกผมเห็นว่าในหมวด 2 ในเรื่องของอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสาธารณสุขนั้นดูจะเป็นเรื่องของพระราชบัญญัตินี้โดยตรง ส่วนในหมวดอื่นนั้นอำนาจหน้าที่เป็นของเจ้าพนักงานท้องถิ่นทั้งนั้น กระจกผมจึงอยากจะเรียนถามข้อสังเกตข้อแรกเลยว่ากฎหมายนี้ออกมาจะถูกฉบับหรือเปล่าครับ จะซ้ำซ้อนกันหรือเปล่า เพราะว่า

LIRT

ในหมวดอื่นเป็นการกำหนดอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งกระผมมาดูเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามเดฟินิชั่น (Definition) ที่ให้ไว้เป็นนายกเทศมนตรี เป็นประธานสุขาภิบาล เป็นผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นปลัดเมืองพัทยา เพราะฉะนั้นการทับซ้อนของปัญหานี้คงจะเกิดขึ้นแน่

ประเด็นที่ 2 ซึ่งอยากจะกราบเรียนคือ ช่วยดูในหมวดที่ 4 เรื่องสัญลักษณ์ของอาคาร ในมาตรา 24 กระผมขอประธานอ่านนิคหน่อย เพื่อประโยชน์ในการควบคุมมิให้อาคารใดมีผู้คนมากเกินไปจนเป็นเหตุเสื่อม หรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้อยู่อาศัยในอาคารนั้น ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดจำนวนคนต่อจำนวนพื้นที่ของอาคารที่ถือว่ามีคนอยู่มากเกินไป ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงสภาพความเจริญ จำนวนประชากรและย่านชุมชนของแต่ละท้องถิ่น ถือเป็นกาที่ดี แต่กระผมว่าจะเกิดปัญหาที่หนึ่งการทับซ้อนกันระหว่างอำนาจหน้าที่ของทางมหาดไทย ของผู้อนุญาตไปแล้วครั้งหนึ่ง และอันที่ 2 ความเป็นไปได้ที่กระผมอยากจะกราบเรียน เอาย่านสีลมซึ่งเจริญแล้วถือว่าเป็นวอลล์สตรีท (Wallstreet) ของประเทศไทย เข้าไปหลังสีลมตรงนั้น กระผมเชื่อว่าเรากำหนดย่านไม่ได้ และเอากฎหมายฉบับนี้เดินเข้าไปในคลองเตยนี้กระผมว่าทำได้ไหม กระผมคิดว่าไม่น่าจะเป็นไปได้

ประเด็นที่ 3 กระผมอยากกราบเรียนให้ช่วยดูในหมวดที่ 10 ในเรื่องอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น และเจ้าพนักงานสาธารณสุข ในมาตรา 45 นั้นเป็นอำนาจสั่งฝ่าเลย มีอำนาจของเจ้าพนักงานสาธารณสุขขึ้นมาครอบคลุมอีกครั้งหนึ่ง กระผมว่าประเด็นตรงนี้จะป็นปัญหาหากเหลือเกิน ประชาชนไม่รู้ว่าจะเอาที่ฟังตรงไหน จะยึดหลักตรงไหนกันแน่ นอกจากเป็นไปตามเจ้าพนักงานธรรมดา อันนี้ก็เลยกลายเป็นมีฝ่ายปกครองมี 2 ปกครอง มีมหาดไทยปกครองด้วย และมีสาธารณสุขปกครองด้วยอีกครั้งหนึ่ง กระผมว่าเป็นกฎหมายที่ดีครับ แต่ปัญหาประเด็นอยู่ที่ว่า ถ้าอีกสัก 10 ปีจะพร้อมมากกว่าปัจจุบันนี้ไหมในเมื่อยังมีความยากจนอยู่ในชนบทอีกคั้งเยอะเยอะ มีแต่นี้ กราบขอขอบคุณครับ

LIART

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณหญิงนันทภา
ครวั

คุณหญิงนันทภา สุประภาตะนันท์ : ท่านประธานที่เคารพคะ ดิฉัน
เห็นด้วยกับหลักการ ของร่างพระราชบัญญัตินี้ แต่ว่ามีข้อจะกราบเรียนถามเพียงข้อเดียว
ผ่านท่านประธาน ไปยังท่านรัฐมนตรี คือว่าในพระราชบัญญัติสาธารณสุขฉบับปัจจุบันนี้เป็น
แม่บท คือปี พ.ศ. 2484 นั้นมีเรื่องเกี่ยวกับการควบคุมการแต่งผมเอาไว้ด้วย แล้วตั้งเอาไว้
เป็นหมวดหนึ่งต่างหากเลย ซึ่งในเรื่องนี้จะมีการควบคุมร้านแต่งผม ร้านตัดผมแล้วก็ควบคุม
ไปจนกระทั่งถึงช่างตัดผม ช่างตัดผม ว่าต้องมีใบอนุญาต แล้วให้อำนาจกับองค์การปกครอง
ส่วนท้องถิ่นที่จะออกข้อบัญญัติหรือว่าเทศบัญญัติควบคุม โดยวางกฎเกณฑ์ในเรื่องเกี่ยวกับ
สุขลักษณะของร้านตัดผม หรือตัดผม รวมไปถึงเครื่องมือเครื่องใช้ในการนี้ แล้วออก
ใบอนุญาตแก่ช่างแต่งผม ตัดผม ในด้านที่ว่าจะควบคุมเขาไม่ให้มีโรคติดต่อหรือโรคอะไร
ที่จะเป็นพาหะไปยังผู้ที่มาใช้บริการ ดิฉันจึงอยากกราบเรียนถามว่า ในเรื่องนี้จะเอา
ไปไว้ที่ไหน หรือว่าจะไปอยู่ในหมวดใด ซึ่งไม่ได้ตั้งเป็นหมวดหนึ่งต่างหาก ขอกราบเรียน
เท่านั้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณหมอรุ่งธรรมา
ครวั

นายรุ่งธรรม ลัดพลี : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายรุ่งธรรม ลัดพลี
ผมขอกราบเรียนว่า ในส่วน ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น ในเรื่องของการสาธารณสุข
กระผมเห็นด้วยในหลักการ แต่ยังมีข้อข้องใจในส่วนท้ายในเรื่องของการเพิกำหนดเพื่อ
ปรับปรุงการใช้จุจจาระซึ่งเป็นสิ่งปฏิกูลอย่างหนึ่งเพื่อทำปุ๋ย กระผมมีประเด็นที่น่าสนใจ
คือว่าสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ ซึ่งออกจกามนุษย์หรือสัตว์นั้นไม่ใช่เฉพาะจุจจาระเท่านั้นที่อาจจะ
นำไปทำปุ๋ยประโยชน์ได้ ผมอยากจะกราบเรียนว่า ในกรณีอย่างนี้จะนับรวมไปถึงสิ่งปฏิกูล
อย่างอื่นหรือสิ่งที่เราถ่ายออก ว่าเราสามารถจะควบคุมสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นพร้อม ๆ ไปด้วย

LIART

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในทำนองเดียวกับที่เป็นอุจจาระ เพราะในเรื่องของคำจำกัดความก็ได้ได้นอกไว้ว่าเป็นเรื่องของสิ่งปฏิภูลคืออุจจาระหรือปัสสาวะ เพราะฉะนั้นในเรื่องของปัสสาวะนี้ กระผมอยากจะทราบเรียนแม้ทางด้านทางการแพทย์เองก็มีประโยชน์ ในเรื่องของการไปทำเป็นยารักษาโรคได้ นอกจากนั้นก็ยังเป็นปุ๋ยได้ อย่างที่เวททราบ ปุ๋ยยูเรียอย่างนี้เป็นต้น ฉะนั้นในสิ่งต่าง ๆ อย่างอื่นอีกยังมีอยู่ ผมอยากจะทราบเรียนตามว่า ในสิ่งเหล่านี้เราได้ครอบคลุมไปถึงสิ่งต่าง ๆ หรือเปล่า

ประเด็นต่อไปที่อยากจะทราบเรียนคือว่า ขณะนี้ในส่วนของร้านอาหารกึ่งติหรือตลาดกึ่งติ ได้มีการพัฒนาขึ้นไปมาก จนมีชื่อเรียกแปลก ๆ แล้วอาจจะทำให้มองดูในลักษณะซึ่งไม่ใช่ตลาด อย่างสมมุติเช่น เป็นซูเปอร์มาร์เก็ต หรือห้างสรรพสินค้า ซึ่งมาขยายกิจการในเรื่องของการสร้างเป็นตลาดสดในห้างสรรพสินค้าด้วย ถึงแม้ว่าเรา จะมีการควบคุมในด้านสรรพสินค้า ไม่ทราบว่าทางการสาธารณสุขนี้ได้มีข้อสังเกตในลักษณะนี้หรือเปล่าว่า การควบคุมนั้นจะเข้าไปถึงร้านสรรพสินค้า ซึ่งกระผมยังไม่แน่ใจว่าได้มีการขออนุญาตทำเป็นตลาด เพราะบางแห่งเป็นตลาดสดถึงแม้จะเป็นตลาดที่แช่เย็นก็ตาม ก็ยังมีของสดอยู่มากมาย ถ้าดูในคำนิยามต่าง ๆ เหล่านี้แล้วเห็นชัดเจนว่า ตลาดนั้นเป็นที่จำหน่ายของสดทุกสิ่ง แต่ว่าถ้าเป็นสิ่งสะสมหรือร้านที่สะสมอาหาร ก็อาจจะขายของแช่เย็นหรืออะไรต่าง ๆ ได้ ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ในทางด้านการสาธารณสุขถือว่าเป็นเรื่องสำคัญในการจะเป็นพาหะในการกระจายโรค แล้วเป็นการบังเกิดสิ่งที่เป็นอันตรายต่อสังคมหรือต่อชีวิตของมนุษย์หรือสัตว์ได้ นั่นเป็นสิ่งที่กระผมเป็นห่วงนะครับ ผมอยากจะทราบเรียนว่า ถ้าเมื่อทางการสาธารณสุขสามารถที่จะเข้าไปควบคุม หรือให้ข้อแนะนำต่าง ๆ ก็จะเป็นประโยชน์สิ่งที่เราเป็นห่วงต่อไปคือว่า เรื่องของการเป็นพาหะต่าง ๆ นั้น ส่วนหนึ่งเกิดขึ้นจากผู้ปฏิบัติการในร้านอาหารเอง คือผู้ประกอบการ ขาดการรักษาสุขภาพอนามัยไม่เห็น ว่าเราได้เน้นในส่วนนี้ไว้อย่างชัดเจน เราไปเน้นในสิ่งปฏิภูลหรือสิ่งที่จะกระจายออก แต่การกระจายของโรคในบางส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพยาธิต่าง ๆ นั้น เกิดมาจากการที่

LIRT

ไม่รักษาสุขภาพอนามัยของผู้ประกอบอาหารการควบคุมต่าง ๆ เหล่านี้ ทางกระทรวงหรือทางผู้รับผิดชอบได้คิดในเรื่องนี้มากน้อยเพียงใด แล้วเราจะควบคุมอย่างไรในเรื่องของมาตรการนี้ครับ สิ่งนี้เป็นห่วงมาก

สุดท้ายในเรื่องของการพิจารณาเรื่องการกำหนดการจำหน่ายอาหาร ผมเห็นว่ารัฐมนตรีมีอำนาจในการไปกำหนดเวลาการจำหน่ายอาหาร แต่ปรากฏว่าขณะนี้เป็นที่นิยมว่า การกินของคนไทยนั้น กินตลอด 24 ชั่วโมง จนกระทั่งเดี๋ยวนี้แม้กระทั่งซูเปอร์มาร์เก็ตเองก็เปิด 24 ชั่วโมง ไม่ทราบนโยบายที่แท้จริงที่จะใช้อำนาจต่าง ๆ เราอยากจะมีมองเห็นคนไทยกินอาหารเป็นเวลาแล้วถึงอาหารบ้างเพียงใด เพราะว่าเป็นสิ่งที่สำคัญ ไม่ใช่มีแต่พระราชบัญญัติแล้วไม่ควบคุมวิธีการปฏิบัติ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณพิชัยฯ ครับ

นายพิชัย วาสนาส่ง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิชัย วาสนาส่ง กระผมได้ดูร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วก็ไปเกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติเดิม คือพระราชบัญญัติสาธารณสุข ฉบับพุทธศักราช 2484 ส่วนที่ 4 ที่ว่าด้วยเรื่องส้ม หรือที่รับหรือใส่ถุงจาวะและปัสสาวะ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมายเดิม มาตรา 16 กับมาตรา 17 คือทางเจ้าหน้าที่สาธารณสุขจะดำเนินงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในการกำหนดให้ใครมีส้มเท่าใด ถ้ามีไม่พอให้เพิ่มขึ้น หรือว่าจะให้ลดลง หรือจะให้เลิกใช้อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ที่เขียนไว้ ข้อนี้เป็นข้อที่น่าห่วงใยแล้วได้เกิดเหตุขึ้นแล้ว เมื่อเขียนกฎหมายนี้แต่เดิมมาเข้าใจว่าบ้านเมืองคงไม่ได้เจริญก้าวหน้าเติบโตถึงอย่างนี้ แต่ในปัจจุบันนี้ความเจริญเติบโตก้าวหน้าใหญ่และเร็ว และมีอาคารประเภทที่เป็นสาธารณประโยชน์ใหญ่ ๆ อย่างเช่น โรงแรม ศูนย์การค้าต่าง ๆ นี้เป็นอันมาก เกิดขึ้นตามต่าง ๆ แต่โดยที่การประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐยังไม่เคยมีอะไรที่พิจารณากันรอบคอบ กระผมจะยกตัวอย่างเช่น เวลาใครจะไปทำบ้านจัดสรรที่ไหนก็ตาม ฉันจะไปทำตรงไหนก็ทำจะมีไฟหรือไม่มีไฟก็ตาม ฉันก็ไปทำแล้วก็ร้องเรียนให้ไฟฟ้าต้องลากสายไป บางทีไปให้

LIART

บริการแก่หมู่บ้านเพียงหมู่บ้านเดียวเท่านั้น ตลอดตามทางว่างไปอีกก็กิโลเมตร ค่าใช้จ่ายสูงเท่าไรก็ต้องทำไปให้ และสำคัญที่สุดคือประปาจะมีอย่างไรจะสนับสนุนให้ได้อย่างไร ก็ไม่ได้เคยคิดถึง ถึงเวลาก็ขาดน้ำบาดาลจนแผ่นดินทรุดกันเป็นแถบ ๆ อย่างในแถบหัวหมาก รามคำแหงเคยมีระยะหนึ่งที่ถูกฝังใต้อ่างประมาณ 12 - 13 เซนติเมตร แล้วเมื่อรู้ตัวห้ามขาดน้ำบาดาล เสียหายทรุดไปแล้วประมาณ 1 เมตร 50 ถึง 1 เมตร 60 เซนติเมตร ซึ่งเราไม่รู้ตัวหรือครับ แต่ว่าคึกลอยอยู่แล้วดินทรุดลงไป เราจะเห็นบันไดชั้นล่างสุดที่ต่ำลงไปเกิดเพราะอะไร

ประการต่อมาคือการระบายน้ำโสโครก ถึงแม้ว่าจะมีกฎหมาย มีอะไรที่ทำถึงพัก แล้วให้มีระบายกันก็ตาม แต่ทางระบายของหลวงที่ทำไว้เดิม จะยกตัวอย่างเช่น ถนนสีลมหรือถนนสุริวงค์ ได้คำนวณไว้เมื่อครั้งที่ยังเป็นที่อยู่อาศัยประเภทไม่หนาแน่น คือบ้านหลังหนึ่งอาจจะมีที่ตั้งแต่ 1 ไร่ไปจนกระทั่งถึง 3 ไร่ บ้านใหญ่ ๆ ในแถบนั้น ท่อระบายน้ำที่ทำไว้สำหรับคนขนาดนั้น หรือท่อประปาซึ่งมีสำหรับขนาดนั้น ต่อมาปรากฏว่ากลายเป็นโรงแรมขึ้นมา กลายเป็นที่สาธารณะขึ้นมา เช่น ศูนย์การค้า ที่นี้พอพบบัญญัติทางสาธารณสุขไปกำหนดว่า อาคารถ้ามีคนเข้าไปใช้เท่านั้นเท่านี้จะต้องมีส้วมเท่านั้นเท่านี้ เราจะเห็นได้ว่าในอาคารบางหลังเป็นความจำเป็นที่ประเมินไว้แต่เดิม สมมุติว่าศูนย์การค้าจะมีคนเข้าไปใช้ 10,000 คนต่อวัน ทางเจ้าหน้าที่ก็คำนวณว่าให้มีส้วม 100 คนต่อหนึ่งส้วมเท่านั้น ก็เลยกลายเป็นมีส้วมเยอะแยะเลย เต็มไปหมดไม่ว่าชั้นไหน ชั้นไหนมีส้วม ชั้นหนึ่งก็มีส้วมตั้ง 15 - 20 ห้อง ไม่มีใครนึกจะครบว่ามีมากอาจจะดี แต่ว่าน้ำที่จะชักโครกทิ้งออกมา จะเป็นปัสสาวะ เป็นอุจจาระจะลงไปท่อสาธารณะที่ไม่ได้มีการแก้ไขเลย ก็ออกมาเอ่ออยู่ในถนนแล้วทำให้ไหลลงไปในคูคลอง ซึ่งเวลานี้เกิดเหตุอย่างนี้ขึ้นมาแล้ว อันนี้เป็นเรื่องสำคัญที่กระทรวงอยากจะกราบเรียนว่า ถ้าหากจะมีการร่วมมือ ขอให้มีการทบทวนเรื่องจำนวนคนที่จะใช้ อย่างในสิงคโปร์ เวลานี้กำหนดให้แต่ละบ้านมีส้วมได้ไม่เกินบ้านละ 1 แห่ง หรือ 2 แห่ง ถ้ามีจำนวนตารางเมตรเท่านั้น แต่ถ้าใครมีส้วมมากขึ้น เขากลับเก็บภาษีสำหรับ

LIART

ส่วนที่มากขึ้น เพราะถือว่ารัฐจะต้องเอาไปแก้ไขปัญหาเรื่องน้ำเสียที่จะต้องระบายออก จากบ้านนั้นไป คือแทนที่จะไปยอมให้มีมาก ๆ เพราะไปนี้ที่อยู่แต่ประเด็นที่ผู้คนสบาย เดิมที่ได้ไม่ได้นึกเลยว่าสิ่งที่ออกมาแล้วจะระบายไปไหน ก็เข้ามาทดลอง รัฐบาลซึ่งยังไม่มียุทธศาสตร์น้ำเสียที่ดีสำหรับบ้านเราโดยเฉพาะ เพราะฉะนั้นผมถึงกราบเรียนว่า การจะทำอะไรที่เป็นเรื่องสาธารณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาธารณสุขขอให้คำนึงให้ตลอดเรื่อง ไม่ใช่คำนึงถึงแต่ว่าจะให้วิพอสสำหรับคนเท่านั้น แต่ต้องคำนึงว่าเมื่อออกมาแล้ว จะเอา ไปไหน ไปทำอย่างไรต่อไป จนกระทั่งถึงสุดระบบแล้วก็กลายเป็นน้ำดีไปในที่สุด เพราะฉะนั้น ได้แก้มาหลายต่อหลายอย่างซึ่งผมเห็นว่าสมควรอยู่ อย่างในหมวด 10 ที่เกี่ยวกับ เจ้าพนักงานท้องถิ่น และเจ้าพนักงานสาธารณสุขซึ่งจะประสานงานกัน ผมอยากให้ ทบทวนด้วยในขณะที่มีการดำเนินการและพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือขอให้พิจารณา เรื่องการประสานงาน และทบทวนเรื่องเกี่ยวกับการจะกำหนดจำนวนส่วนในสถานที่ สาธารณะ และแม้แต่บ้านอยู่อาศัยก็เหมือนกัน ถ้าหากจะทบทวนได้ก็จะเป็นประโยชน์ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณหมอบุญฯ ครับ

นายอุทัย สดสุข : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ ผม นายอุทัย สดสุข สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขออภิปรายสนับสนุนร่าง พ.ร.บ. สาธารณสุข โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้

ประเด็นแรก เป็นประเด็นของหลักการและเหตุผล ที่กำหนดไว้ใน ร่างพระราชบัญญัตินี้ ผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง เพราะว่าจะเป็นการเหมาะสมกับสถานการณ์ ในปัจจุบันนี้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งจะได้นั้นในด้านของการกระจายอำนาจจากราชการ ส่วนกลางไปยังราชการส่วนท้องถิ่น นั่นคือส่วนกลางเป็นผู้วางแผนทางและหลักการ ส่วน ราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ปฏิบัติ สำหรับในบทบัญญัติที่ได้กำหนดไว้ในร่าง พ.ร.บ. ใหม่ นี้ ก็นับว่าทันสมัยกับสถานการณ์ และสามารถจะแก้ปัญหาในการใช้ พ.ร.บ. สาธารณสุขเดิมนี้ได้ เป็นอย่างดี ผมขอยกตัวอย่างเพียง 3 - 4 ประเด็น ประกอบครับ

LIRT

ประการแรก เป็นประเด็นที่เกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานการสาธารณสุขที่ร่างไว้ในมาตรา ๖ นั้น แต่เดิม พ.ร.บ. สาธารณสุขมิได้กำหนดเรื่องการวางมาตรฐานเกี่ยวกับการสาธารณสุขเอาไว้ ก็ทำให้เกิดปัญหาในการดำเนินการกำกับดูแลปัญหาที่เกิดขึ้นที่มีผลต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน เช่นในกรณีที่มีการทิ้งกากของเสียซึ่งคิดเชื้อจากโรงพยาบาลและแหล่งต่าง ๆ โดยไม่ได้มีแนวทางและมาตรการในการป้องกันการแพร่กระจายของโรค ซึ่งแนวทางและมาตรการดังกล่าวจำเป็นจะต้องอาศัยองค์ความรู้ซึ่งเป็นเทคโนโลยีใหม่ซึ่งหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นจะต้องเป็นผู้ดำเนินการ แต่ไม่อาจดำเนินการได้เองโดยลำพังหรือบางครั้งก็มีการละเลยเพิกเฉย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข ก็มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดมาตรการและมาตรฐาน เพื่อให้การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นนั้น สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

สำหรับประเด็นที่ 2 ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ที่มีพิษภัยต่อสุขภาพอนามัยอย่างยิ่ง เช่นในมาตรา 8 นั้น ได้กำหนดเอาไว้เป็นอย่างดีในร่างใหม่นี้ โดยได้ให้อำนาจแก่อธิบดีกรมอนามัยในการ ออกคำสั่งให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการที่ก่อให้เกิด หรืออาจก่อให้เกิดความเสียหาย ระวัง หรือกระทำการใด ๆ เพื่อแก้ไข หรือว่าเพื่อป้องกันความเสียหายซึ่งนับว่าเป็น ข้อดีมาก

ประเด็นต่อไป คือเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการบัญญัติให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสาธารณสุขขึ้นตามร่าง พ.ร.บ. นี้ นับว่าเป็นก้าวใหม่ที่มีประโยชน์อย่างยิ่งที่จะให้มีผู้มีอำนาจในการเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรี ในการกำหนดนโยบาย แผนงาน มาตรการเกี่ยวกับการสาธารณสุขต่าง ๆ ให้คำปรึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติแก่ราชการส่วนท้องถิ่น ตลอดจนจนกระทั่งการประสานงานเกี่ยวกับการแก้ปัญหาสาธารณสุขต่าง ๆ ซึ่งในอดีตนั้นค่อนข้างจะมีมาก ตามที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายท่านได้แสดงความเป็นห่วงเอาไว้แล้ว ซึ่งกลไกอันนี้จะมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการ

LIART

ประสานงานระหว่างส่วนราชการต่าง ๆ และภาคเอกชน ในการแก้ปัญหาได้เป็นอย่างดี
 ประการสุดท้ายเป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายนั้น ได้มีการ
 เพิ่มบทลงโทษให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และจะมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย
 ในกรณีที่ยังเป็นต่อไป เพราะว่าเป็นอดีตนั้น พ.ร.บ. สาธารณสุขจะมีโทษปรับเพียงวันละ
 50 บาทเท่านั้น แต่ในร่างใหม่นี้ทางรัฐบาลได้เสนอการเพิ่มโทษที่เหมาะสมกับสถานการณ์
 ยกตัวอย่างเช่น ในกรณีโรงงานดองเหล้าทำให้เกิดเหตุรำคาญ ได้ปรับปรุงเพิ่มโทษเป็น
 จำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือปรับไม่เกิน 2,000 บาท อย่างนี้เป็นต้น ซึ่งจะทำให้
 ประสิทธิภาพในการใช้กฎหมายสาธารณสุขในกรณีจำเป็นมีสูงยิ่งขึ้น ผมจึงขอสนับสนุน
 ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญคุณวิฑูรย์
 นายวิฑูรย์ ตั้งตรงจิตร : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
 วิฑูรย์ ตั้งตรงจิตร กระผมขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่มีความสงสัยใน
 มาตรา 21 ซึ่งมีลักษณะเหมือนกับพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร ในมาตรา 21 นั้น ในกรณีที่
 อาคารอาจเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ หรือมีลักษณะไม่ถูกต้องด้วยสุขภาพ
 แต่บทลงโทษที่ฝ่าฝืนมาตรา 21 นั้นเราไปบัญญัติไว้ในมาตรา 73 ซึ่งมีโทษเพียงจำคุก
 ไม่เกิน 1 เดือน หรือปรับไม่เกิน 2,000 บาท กระผมมีความเห็นว่า การใช้บทบังคับ
 ลักษณะนี้น่าจะไม่เกิดผล เพราะฉะนั้นขอเรียนฝากท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่า
 ควรจะหามาตรการในตนเองเดียวกับพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร ซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา 40
 มาตรา 41 มาตรา 42 และมาตรา 43 ซึ่งอยู่ระหว่างการแปรญัตติ ถ้านำมาตรการเหล่านั้น
 มาใช้จะเป็นการทำให้เกิดผลดียิ่งขึ้น ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ
 นายไพโรจน์ นิงสานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ท่าน
 ประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ทางกระทรวงสาธารณสุขต้องขอขอบพระคุณ

LIRT

ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติเป็นอย่างยิ่งที่ได้ให้ความสนใจ ก่อนอื่นผมอยากจะขอกราบเรียนว่า ในเรื่องของพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการสาธารณสุขหรืออนามัยสิ่งแวดล้อมนั้น ในปัจจุบันนี้ เรามีอยู่ 3 พระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติแรกเป็นพระราชบัญญัติซึ่งเกี่ยวกับการส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมเป็นพระราชบัญญัติแล้วคุณนโยบาย โดยมีกรรมการซึ่งท่านนายกฯ เป็นประธาน ดูแลในเรื่องสิ่งแวดล้อมทั้งหลาย ส่วนพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องและปฏิบัติกัน ที่ผ่านไปแล้ว ก็มีพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย ซึ่งอันนี้ มีทั้งมหาดไทยและสาธารณสุขเป็นคนดูแล ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของการดูแลความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อยไม่ให้สกปรกรุงรัง ไม่ให้เกิดขวางทาง ไม่ให้เป็นที่น่ารังเกียจ และประเจิดประเจ้อร่วมกันเช่นนั้นนะครับ ส่วนพระราชบัญญัติสาธารณสุขนั้น เป็น เรื่องของการควบคุมสิ่งอันตรายต่อสุขภาพที่จะให้เกิดความปลอดภัย แล้วก็มีการที่จะ ดำเนินการกำจัด ทำลาย เก็บขนที่เกิดขึ้นมา แล้วในขณะเดียวกันก็ไม่ให้เกิดเป็นผล แทรกซ้อนเกี่ยวกับมลภาวะแล้วก็เหตุรำคาญ เพราะฉะนั้นในพระราชบัญญัติทั้งหลายนี้เราจะ ต้องประสานกัน ซึ่งอันนี้ในการแปรญัตติกองจะมีเรื่องนี้

ส่วนที่ท่านผู้มีเกียรติได้มีข้อซักถาม ท่านแรกเกี่ยวกับหมวด 2 เกี่ยวกับเรื่อง พ.ร.บ. ซึ่งมีคณะกรรมการ อย่างที่กราบเรียนแล้วนะครับ ทางท่านสมาชิกท่านหนึ่ง กราบเรียนแล้วว่ากรรมการนั้นเป็นผู้ที่คอยแนะนำ แล้วก็ทามาตรการกำหนดแนวนโยบาย ทั้งหลายเพื่อเป็นคำแนะนำให้กับรัฐมนตรีที่จะออกกฎ ระเบียบต่าง ๆ เมื่อออกไปแล้วก็ออก กว้าง ๆ เพื่อที่จะให้ส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินการเป็นตัวของตัวเอง ส่วนมาตรา 4 เรื่องกำหนด จำนวนคนนั้น อันนี้ก็เช่นกัน เป็นเรื่องของในอาคาร ซึ่งต้องประสานกับในรูปของ คณะกรรมการความสะอาดสิ่งแวดล้อมและเรื่องของอาคารต่อไปด้วย ส่วนมาตรา 45 เรื่อง เจ้าหน้าที่สาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขนั้น ผมคิดว่าเป็นการเปิดโอกาสเท่านั้น ที่เมื่อตรวจพบแล้ว เราก็แจ้งให้ท้องถิ่นทราบ แต่ถ้าเป็นเรื่องอันตราย เช่นในขณะที่มีโรคภัย ไข้เจ็บ โรคติดต่ออะไรเราสามารถที่จะให้คำแก้ไขแล้วก็แจ้งให้ท้องถิ่นทราบได้ อันนี้เป็น ข้อที่ 1

ข้อที่ 2 มีท่านผู้มีเกียรติถามว่า ในฉบับปัจจุบันนั้นมีการควบคุมการแต่งผม อันนี้ใช้ครับ ในเรื่องนี้ทั้งหมดเข้าไปอยู่ในหมวด 7 ซึ่งกิจการเกี่ยวกับเป็นอันตรายต่อสุขภาพ อันนี้เขียนบทเฉพาะกาลไว้ด้วยครับ

ส่วนอีกท่านหนึ่งเกี่ยวกับสิ่งปฏิบูล ในสิ่งปฏิบูลนั้นได้ให้คำจำกัดความไว้รวมหมด แล้วก็ได้อำนาจ ส่วนในเรื่องร้านอาหารนั้น เรื่องสถานที่อะไรต่ออะไร เป็นเรื่องของที่จัดขึ้นมา เป็นเรื่องของเทศบาล แต่การดำเนินงานในร้านอาหาร สุขอนามัยร้านอาหาร ในเรื่องสถานที่ คน อาหาร ภาชนะ การเสิร์ฟนั้นเป็นเรื่องของสาธารณสุขที่จะดูแล สำหรับเรื่องการจำหน่ายนั้น ผมคิดว่าอันนี้คงเป็นเรื่องของส่วนท้องถิ่นที่จะกำหนดที่เหมาะสมกับท้องถิ่นนั้น ๆว่าจะเปิดอย่างไร จะดำเนินการอย่างไร

ส่วนอีกท่านหนึ่งที่พูดเรื่องปัจจุบันเรื่องส้วมนั้น อันนี้กระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง จะต้องมีการประสานงานกัน ในเรื่องสาธารณสุขนั้นเรากำหนดเป็นว่าส้วมควรจะมีเป็นเท่าไร อาคารนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง แล้วก็ที่จะทำลาย เก็บ ขน กำจัดทั้งหลายนั้นเป็นเรื่องสาธารณสุขที่จะทำอย่างไร เพราะฉะนั้นต้องมีการเกี่ยวพันกันให้ครบวงจร เพื่อความสะดวก แล้วไม่เป็นพิษเป็นภัย ไม่ทำให้สิ่งแวดล้อมมลภาวะหรือเหตุรำคาญเกิดขึ้นด้วยครับ อันนี้

ส่วนอีกท่านหนึ่งในเรื่องของมาตรา 21 อาคารนั้น อันนี้ที่ฝากไว้ ผมเห็นด้วยแล้วคงจะมีการแปรญัตติเพื่อดำเนินการ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าในเรื่องนี้นั้นร่างพระราชบัญญัติที่กำลังอยู่ระหว่างพิจารณาก็มี แล้วพระราชบัญญัติที่ออกไปแล้วก็มี เราได้ดูทางกฤษฎีกาแล้ว ทางสาธารณสุขก็ได้ดูแล้วประสานงานกันอยู่แล้ว ผมขอขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาธิบดีบัญญัติแห่งชาติ : คิดว่าคงจะขอให้ลงมติได้นะครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นไม่สมควร
รับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ รับหลักการ
ท่านรัฐมนตรีครับ คณะกรรมาธิการ

นายไพโรจน์ นิงสานนท์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ท่าน
ประธานที่เคารพครับ ขอคณะกรรมาธิการการบริหารและการยุติธรรม แปรญัตติตาม
ข้อบังคับครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอให้ส่งให้
คณะกรรมาธิการการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา แปรญัตติตามข้อบังคับภายใน 7 วัน
ไม่มีผู้ใดขัดข้องนะครับ

5.2 ร่างพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

ที่ นร 0203/1861

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. 10300

31 มกราคม 2535

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติ ให้เสนอร่างพระราชบัญญัติธนาคาร
เพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ทำหน้าที่รัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและ
เหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณาตาม
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) อานันท์ ปันยารชุน

(นายอานันท์ ปันยารชุน)

นายกรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

พ.ศ. 2509 ดังต่อไปนี้

- (1) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า "เกษตรกร" ในมาตรา 3 ให้มีความหมายรวมถึงเกษตรกรตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
- (2) เพิ่มมาตรา 7 ทวิ เพื่อให้ธนาคารสามารถเพิ่มทุนเรือนหุ้นได้เป็นคราว ๆ โดยขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรี
- (3) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 9 เพื่อให้เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร หรือสหกรณ์การเกษตรสามารถกู้เงินไปเพื่อประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องเนื่องในการเกษตร เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว
- (4) แก้ไขเพิ่มเติม (6) ของมาตรา 10 เพื่อให้ธนาคารมีอำนาจให้กู้เงินแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดที่ผู้ฝากเงินยินยอม รวมทั้งออกหนังสือค้ำประกันบุคคลดังกล่าวภายในวงเงินค้ำประกันซึ่งไม่เกินจำนวนเงินฝาก
- (5) แก้ไขเพิ่มเติม (11) ของมาตรา 10 เพื่อให้ธนาคารสามารถเป็นตัวแทนของบุคคลอื่นในการเรียกเก็บค่าที่ดิน ค่าชดเชยการลงทุน ค่าบริการ ค่าธรรมเนียม หรือเงินประเภทอื่นได้
- (6) เพิ่มมาตรา 34 ทวิ เพื่อจัดตั้งกองทุนที่ดินขึ้นในธนาคารเป็นแหล่งให้สินเชื่อแก่เกษตรกรตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม และกำหนดให้ผู้จัดการธนาคารมีอำนาจหน้าที่บริหารกองทุนที่ดินดังกล่าว ตลอดจนให้แยกการดำเนินงานดังกล่าวออกจากกิจการดำเนินงานตามปกติของธนาคาร

LIART

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. 2509 กำหนดความหมายของคำว่า เกษตรกร และวัตถุประสงค์ของธนาคารไว้ค่อนข้างจะจำกัด โดยเกษตรกรนั้นหมายความเฉพาะผู้ประกอบการเกษตรโดยตรง และให้เกษตรกรกู้เงินได้เฉพาะเพื่อการประกอบอาชีพการเกษตรเท่านั้น อีกทั้งเงินทุนของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรตามที่กำหนดไว้นั้น ในขณะนี้มีจำนวนไม่เพียงพอทำให้ความช่วยเหลือในการประกอบอาชีพของเกษตรกรอยู่ในวงจำกัด สมควรที่จะขยายความหมายของคำว่า เกษตรกร ให้รวมถึงเกษตรกรตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรวม และขยายวัตถุประสงค์ของธนาคารตามพระราชบัญญัตินี้ให้กว้างขึ้น ให้เกษตรกรสามารถกู้เงินไปเพื่อการประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องเนื่องในการเกษตร เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้กับครอบครัวได้ด้วย และแก้ไขในเรื่องการเพิ่มทุนเรือนหุ้นของธนาคาร เพื่อให้ธนาคารสามารถให้ความช่วยเหลือในด้านกาให้สินเชื่อ แก่เกษตรกรได้มากขึ้น นอกจากนี้ เพื่อให้การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรวมตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรวมมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น สมควรให้มีกองทุนที่ดิน ขึ้นในธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร โดยให้ผู้จัดการธนาคารเป็นผู้บริหารกองทุนที่ดินตามระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติที่คณะกรรมการกองทุนที่ดินกำหนด และแยกการดำเนินงานออกต่างหากจากการดำเนินงานตามปกติของธนาคาร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยธนาคารเพื่อการเกษตรและ
สหกรณ์การเกษตร

.....

.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตร
และสหกรณ์การเกษตร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า "เกษตรกร" ในมาตรา 3 แห่ง
พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. 2509 ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ฉบับที่ 3)
พ.ศ. 2525 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

""เกษตรกร" หมายความว่า ผู้ประกอบอาชีพในการทำนา การทำไร่ การทำสวน การเลี้ยงสัตว์ การประมง การเลี้ยงไหมและสาวไหม การทำนาเกลือ การปลูกกล้วยไม้หรือไม้ดอก การปลูกไม้สน การปลูกสวนป่า การเลี้ยงผึ้ง การเลี้ยงครั่ง การเพาะเห็ด หรืออาชีพการเกษตรอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้หมายความรวมถึงเกษตรกรตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม"

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 7 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. 2509

"มาตรา 7 ทวิ ในกรณีที่ธนาคารมีความจำเป็นต้องเพิ่มทุนเรือนหุ้นให้ธนาคาร ขอเพิ่มทุนเรือนหุ้นได้อีกเป็นคราว ๆ โดยขออนุมัติคณะกรรมการ

การกำหนดมูลค่าหุ้นและการขายหุ้นเพื่อเพิ่มทุนเรือนหุ้นตามวรรคหนึ่ง ให้นำ มาตรา 7 วรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม"

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. 2509 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

"มาตรา 9 ธนาคารมีวัตถุประสงค์ให้ความช่วยเหลือทางการเงิน เพื่อส่งเสริมอาชีพการเกษตรหรือการดำเนินงานของเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร หรือสหกรณ์การเกษตร ตลอดจนส่งเสริมให้เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร หรือสหกรณ์การเกษตรสามารถประกอบอาชีพ ใช้อื่นที่เกี่ยวข้องเนื่องในการเกษตรเพื่อเพิ่มรายได้แก่ครอบครัว"

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความใน (6) ของมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. 2509 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2525 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

"(6) ให้กู้เงินแก่ผู้ฝากเงินหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่ผู้ฝากเงินยินยอม ภายใต้วงเงินที่ฝากไว้กับธนาคารโดยใช้เงินฝากเป็นประกัน รวมทั้งออกหนังสือค้ำประกันผู้ฝากเงิน หรือบุคคลดังกล่าว ภายใต้วงเงินค้ำประกันซึ่งไม่เกินจำนวนเงินฝาก

LIRT

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับในกรณีที่ผู้ฝากเงินเป็นธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์”

มาตรา 7 ให้ยกเลิกความใน (11) ของมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. 2509 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2525 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(11) เป็นตัวแทนของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ เพื่อเรียกเก็บค่าที่ดิน ค่าชดเชยการลงทุน ค่าบริการ ค่าธรรมเนียม หรือเงินประเภทอื่น ตามที่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจได้มอบหมายให้ธนาคารเรียกเก็บจากบุคคลหนึ่งบุคคลใด หรือเป็นตัวแทนของบุคคลอื่นเพื่อดำเนินการดังกล่าวได้โดยต้องเป็นไปตามข้อบังคับของธนาคาร”

มาตรา 8 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 34 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. 2509

“มาตรา 34 ทวิ ให้มีกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในธนาคาร เรียกว่า “กองทุนที่ดิน” เพื่อให้ความช่วยเหลือในด้านกรให้กู้เงินแก่เกษตรกรเพื่อนำไปจัดหาที่ดินทำกิน พัฒนาที่ดิน และประกอบอาชีพเกษตรกรรมของคนที่ตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม กองทุนที่ดินประกอบด้วย เงินที่ได้รับจากกองทุนรวมเพื่อช่วยเหลือเกษตรกร ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยกองทุนรวมเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์นำมาฝากไว้กับธนาคาร รายได้จากการดำเนินการและเงินจากแหล่งอื่น ๆ

เงินจากกองทุนที่ดินให้ใช้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ตามวรรคหนึ่ง และเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานกองทุนที่ดิน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติที่คณะกรรมการกองทุนที่ดิน ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แต่งตั้งกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ผู้จัดการมีอำนาจหน้าที่บริหารกองทุนที่ดิน ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตาม
วรรคหนึ่ง และตามระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติที่คณะกรรมการกองทุนที่ดินกำหนดตาม
วรรคสอง และให้นำมาตรา 23 และมาตรา 25 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้จัดการต้องแยกบัญชี และเอกสารเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินอื่น ของกองทุน
ที่ดินออกจากบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินงานปกติ ของธนาคาร”

.....

.....

ขอเชิญท่านรัฐมนตรีรับ

นายสุธี สิงห์เสน่ห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายสุธี สิงห์เสน่ห์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ขอเรียนว่า คณะรัฐมนตรีขอเสนอร่างพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เพื่อขอความเห็นชอบต่อสภา เพื่อพิจารณาประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไป โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. 2509 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า "เกษตรกร" ในมาตรา 3 ให้มีความหมายรวมถึงเกษตรกรตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม

(2) เพิ่มมาตรา 7 ทวิ เพื่อให้ธนาคารสามารถเพิ่มทุนเรือนหุ้นได้เป็นคราว ๆ โดยขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรี

(3) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 9 เพื่อให้เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร หรือสหกรณ์การเกษตรสามารถกู้เงินไปเพื่อประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องเนื่องในการเกษตร เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว

(4) แก้ไขเพิ่มเติม (6) ของมาตรา 10 เพื่อให้ธนาคารมีอำนาจให้กู้เงินแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดที่ผู้ฝากเงินยินยอม รวมทั้งออกหนังสือค้ำประกันบุคคลดังกล่าวภายในวงเงินค้ำประกันซึ่งไม่เกินจำนวนเงินฝาก

(5) แก้ไขเพิ่มเติม (11) ของมาตรา 10 เพื่อให้ธนาคารสามารถเป็นตัวแทนของบุคคลอื่นในการเรียกเก็บค่าที่ดิน ค่าชดเชยการลงทุน ค่าบริการ ค่าธรรมเนียมหรือเงินประเภทอื่นได้

(6) เพิ่มมาตรา 34 ทวิ เพื่อจัดตั้งกองทุนที่ดินขึ้นในธนาคารเป็นแหล่งให้สินเชื่อกแก่เกษตรกร ตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม และกำหนดให้

LIART

ผู้จัดการธนาคารมีอำนาจหน้าที่บริหารกองทุนที่ดินดังกล่าว ตลอดจนให้แยกการดำเนินงานดังกล่าวออกจากกิจการดำเนินงานตามปกติของธนาคาร

เหตุผล เนื่องจากปัจจุบันพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. 2509 กำหนดความหมายของคำว่า เกษตรกร และวัตถุประสงค์ของธนาคารไว้ค่อนข้างจะจำกัด โดยเกษตรกรนั้นหมายความเฉพาะผู้ประกอบการเกษตรโดยตรง และให้เกษตรกรกู้เงินได้เฉพาะเพื่อการประกอบอาชีพการเกษตรเท่านั้น อีกทั้งเงินทุนของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรตามที่กำหนดไว้นั้น ในขณะนี้มีจำนวนไม่เพียงพอ ทำให้ความช่วยเหลือในการประกอบอาชีพของเกษตรกรอยู่ในวงเงินจำกัดสมควรที่จะขยายความหมายของคำว่า เกษตรกร ให้รวมถึงเกษตรกรตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม และขยายวัตถุประสงค์ของธนาคารตามพระราชบัญญัตินี้ให้กว้างขึ้น ให้เกษตรกรสามารถกู้เงินไปเพื่อประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องเนื่องในการเกษตรเพื่อเป็นการเพิ่มรายได้กับครอบครัวได้ด้วย และแก้ไขในเรื่องการเพิ่มทุนเรือนหุ้นของธนาคารเพื่อให้ธนาคารสามารถให้ความช่วยเหลือ ในด้านการให้สินเชื่อแก่เกษตรกรได้มากขึ้น นอกจากนี้ เพื่อให้การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น สมควรให้มีกองทุนที่ดินขึ้นในธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร โดยให้ผู้จัดการธนาคารเป็นผู้บริหารกองทุนที่ดินตามระเบียบข้อบังคับหรือมติที่คณะกรรมการกองทุนที่ดินกำหนด และแยกการดำเนินงานออกจากกิจการดำเนินงานตามปกติของธนาคาร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ จากหลักการและเหตุผลข้างต้น คณะรัฐมนตรีจึงใคร่ขอให้มีพิจารณาเห็นชอบร่างพระราชบัญญัตินี้ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ : เชิญคุณปัทมา ศรีรับ

นายปภังค์ พัฒนกุล : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ที่เคารพ กระผม ปภังค์ พัฒนกุล กระผมขอสนับสนุนหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ เพราะเห็นว่าพิจารณาตามหลักการแล้ว ที่รัฐบาลเสนอขอแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและ

LIART

สหกรณ์การเกษตรมานั้น เป็นหลักการที่ขอบด้วยเหตุผลเป็นอย่างยิ่งไม่ว่าในเรื่องของการขยายค่านิยามว่า เกษตรกร ให้หมายความรวมถึงเกษตรกรตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม หรือไม่ว่าในส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 9 เพื่อให้เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร หรือสหกรณ์การเกษตรสามารถกู้เงินไปประกอบอาชีพพออย่างอื่นที่เกี่ยวข้องในการเกษตร เพื่อเพิ่มรายได้ในครอบครัวที่ดี และรวมทั้งเพื่อจัดตั้งกองทุนที่ดิน ขึ้นในธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เพื่อให้สินเชื่อแก่เกษตรกรตามความหมายของกฎหมายปฏิรูปที่ดินด้วยท่านประธาน กระผมเองเคยเสนอกฎหมายลักษณะเดียวกันและทำนองเดียวกันนี้ต่อสภาผู้แทนราษฎรในสมัยปี พ.ศ. 2530 ร่วมกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสังกัดพรรคประชากรไทยมาแล้ว ทั้งนี้เพื่อที่จะให้เกษตรกรได้รับประโยชน์ รัฐจะได้ส่งเสริมสนับสนุนทางการเงินแก่เกษตรกรในยามที่เกษตรกรรอฤดูกาลเก็บเกี่ยว เพราะเหตุว่าเกษตรกรนั้น กระผมขอยกตัวอย่างเช่น ชาวไร่ ชาวนา เมื่อเพาะปลูกพืชผลลงไปแล้วระหว่างรอการเก็บเกี่ยวนั้น ชาวไร่ชาวนา และแม้เก็บเกี่ยวเสร็จสิ้นไปแล้วระหว่างที่รอการเพาะปลูกลงไปใหม่ในเกษตรกรว่างงาน เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ารัฐบาลโดยธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรได้มีวัตถุประสงค์ เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรในเรื่องที่จะสามารถกู้เงินไปประกอบอาชีพพออย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรได้ด้วย กระผมคิดว่าจะเป็นการช่วยเหลือครอบครัวของเกษตรกรในยามว่างงานครัว จะเป็นการเพิ่มพูนรายได้ให้แก่เกษตรกรทั่วประเทศ กระผมเคยเสนอกฎหมายลักษณะนี้และไม่ผ่านการพิจารณาของสภา เพราะเหตุว่าในสมัยนั้นเป็นฝ่ายค้าน ผมดีใจมากที่รัฐบาลนี้เสนอเข้ามาเพื่อจะแก้ปัญหาได้หลาย ๆ อย่างนอกเหนือจากช่วยเหลือเกษตรกรในเรื่องรายได้แล้ว กระผมคิดว่าจะสามารถป้องกันไม่ให้พี่น้องชาวไร่ ชาวนาจากภาคเหนือก็ดี จากภาคอีสานก็ดีต้องเข้ามาทำมาหากินรับจ้างอยู่ในกรุงเทพมหานครในยามที่ว่างงานจากการประกอบอาชีพเกษตร เป็นการเพิ่มปัญหาในนครหลวงของเรา ซึ่งมีความแออัดอยู่แล้วก็เป็นนิมิตหมายที่ดีสำหรับรัฐบาลนี้ในการเสนอกฎหมายเข้ามา กระผมสนับสนุนเต็มที่ ท่านประธานครับ นอกจากนี้แล้วหลักการของกฎหมาย

LIART

ฉบับนี้ยังได้ตั้งกองทุน ขึ้นมาช่วยเหลือเกษตรกรสำหรับได้มีที่ทำกิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ได้รับสิทธิประโยชน์จากกฎหมายปฏิรูปที่ดิน เพราะเหตุว่าในรัฐบาลที่แล้วนั้นรัฐบาลได้เสนอแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปฏิรูปที่ดิน เข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรและได้ผ่านสภาไปแล้ว หลักการสำคัญของกฎหมายปฏิรูปที่ดินนั้น คือว่ารัฐต้องการแก้ไขปัญหาสำหรับผู้ที่อยู่ในที่ดินของรัฐประเภทต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอยู่ในที่ดินป่าสงวนแห่งชาติ ซึ่งว่ากันว่ามีจำนวนไม่น้อยกว่า 40 ล้านไร่ และมีจำนวนประชากรไม่น้อยกว่า 2.5 ล้านครอบครัว หรือ 10 กว่าล้านคน หลักการของกฎหมายฉบับนั้นคือว่า ให้ผู้ที่ถือครองหรือผู้ที่ไม่มีที่ดินทำกินได้มีโอกาสเช่าซื้อ หรือเช่าที่ดิน ของรัฐซึ่งได้ประกาศเป็นเขตปฏิรูปที่ดินตามกฎหมายฉบับนั้น เมื่อรัฐสามารถจัดการแบ่งให้คนที่ไม่มีที่ดินทำกิน ปัญหาสำคัญคือทุนรอนที่จะไปลงทุน เพราะเหตุว่าการปฏิรูปที่ดินนั้นเป็นการเช่าซื้อ เกษตรกรต้องชำระเงินค่าเช่าซื้อเป็นค่าที่ดินให้แก่รัฐบาล ครอบครัวไม่อยู่ในวิสัยที่จะเช่าซื้อได้ แม้อยู่ในวิสัยที่จะเช่าซื้อได้แต่ ขาดขาดทุนรอนในการนำไปพัฒนา ในการไปลงทุนเพาะปลูกพืชต่าง ๆ ถ้าหากว่าเราได้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายฉบับนี้รองรับกฎหมายปฏิรูปที่ดินแล้ว ให้นายการเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรสามารถให้การสนับสนุนทางการเงิน กระผมเชื่อเหลือเกินว่านโยบายของรัฐบาลในสมัยนั้น ตามกฎหมายปฏิรูปที่ดินจะสำเร็จผลลงได้ เพราะเหตุว่าเข้าไปมุ่งส่งเสริมและสนับสนุนทางการเงิน เรื่องนี้จะสามารถให้เขาประกอบอาชีพได้ และเช่าซื้อที่ดินจากรัฐบาลไปได้ ผลสุดท้ายก็สมประโยชน์ในการแก้ไขปัญหสำหรับคนที่อยู่ในป่าสงวนแห่งชาติ และสมประโยชน์ของกฎหมายปฏิรูปที่ดินและสมประโยชน์ของธนาคารเพื่อการเกษตรฯ ในการที่จะเข้าไปช่วยเหลือดูแลเกษตรกรผู้ยากไร้ของประเทศเป็นส่วนใหญ่ กระผมขอสนับสนุนเต็มที่

ท่านประธานครับ เสร็จสิ้นการพิจารณากฎหมายในวันนี้แล้ว ในบัดนี้แล้ว
ผมจำเป็นจะต้องกราบลา ขออนุญาตลาออกจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแห่งชาติเพื่อไปสู่
ประชาชนลงสมัครรับเลือกตั้ง เพราะผมมาจากการเลือกตั้งของประชาชน ผมต้อง

LIRT

กราบขอขอบพระคุณท่านประธานและท่านรองประธานทั้ง 2 ท่าน ที่กรุณาให้โอกาสผมในการชี้ให้ลูกขึ้นมาพูดอภิปรายในกฎหมายสำคัญหลาย ๆ ฉบับ และต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติแห่งสภานี้ได้กรุณายกมือร่วมกับผม ในการคัดค้านกฎหมายหลายฉบับเช่นเดียวกัน ผมว่าท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติแห่งสภานี้ คงจะต้องได้รับแต่งตั้งเข้ามาเป็นวุฒิสมาชิกอีกในวันที่ 22 มีนาคม และถ้าหากผมได้รับความไว้วางใจจากประชาชนเข้ามาทำหน้าที่อีก ก็หวังว่าคงจะได้เข้ามาทำหน้าที่ร่วมกันในรัฐสภาอีกต่อไป ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอบคุณและยินดีครับ ขอเชิญคุณอำนาจ สอนอิมสาคร

นายอำนาจ สอนอิมสาคร : ท่านประธานที่เคารพครับ ร่างพระราชบัญญัตินี้ผมสนับสนุน แต่ผมพูดสั้น ๆ นะครับ คิดว่าควรจะมีคำนิยามของคำว่า เกษตรกร ซึ่งมีสิทธิจะได้รับประโยชน์จากธนาคารเพื่อการเกษตรฯ ให้มากกว่านี้ ให้กว้างกว่านี้ เพราะถ้าเราจะไปฟังเสียงว่าเกษตรกรจะต้องเป็นคนที่ยากจน หนี้สิน ยังก้ม ๆ เงย ๆ แล้วก็อยู่กับพื้นที่การเกษตรอย่างเดียว บางทีสิ่งเหล่านั้นยังไม่เกิดประโยชน์กับวงการเกษตรให้ครบวงจร เช่น บางคนอาจจะไม่กู้เงินไปทำฟาร์มกุ้งกุลาดำ แต่เราควรมองถึงการรวมตัวที่จะทำห้องเย็น เพราะบางทีสนับสนุนให้คนกู้เงิน ของธนาคารเพื่อการเกษตรฯ ไปชูดินทำไร่ทำฟาร์มเลี้ยงกุ้ง แต่ว่าไม่มีเงินสนับสนุนสำหรับห้องเย็น ก็ทำให้กิจการกึ่งนั้นเจริญเติบโตไปไม่ได้ เพราะว่าได้กุ้งมามาก ๆ ไม่มีห้องเย็นที่จะเก็บ ก็เท่ากับเป็นการคุมกั้นการผลิต กุ้งไปโดยปริยาย ทั้ง ๆ ที่กุ้งเป็นสินค้าที่จะต้องส่งออกได้อย่างมากมาย ถ้ามีอุตสาหกรรมห้องเย็นรองรับ และองค์การอุตสาหกรรมห้องเย็นของรัฐบาลไม่สามารถที่จะรองรับผลผลิตในด้านการเกษตรและทางน้ำได้เลย หรือเช่นโรงฆ่าสัตว์ ไม่ว่าจะเป็นโรงฆ่าเป็ด โรงฆ่าไก่ โรงฆ่าหมู ถ้าจะรอให้นายทุนซึ่งเป็นผู้ประกอบการต่อเนื่องไป บางทีจะต้องคิดถึงความคุ้มค่าอาจจะไม่ไปในที่ที่การขนส่งไม่สะดวกนัก หรือการที่จะลุยเข้าไปมีความเสี่ยงกับพ่อค้าห้องเย็น แต่ถ้าหากว่าจะให้คนที่มีความคิดแต่ไม่สั่นหวั่นในการที่จะเสี่ยงหุญ ได้มีโอกาสที่จะ

LIART

สร้างโรงฆ่าและเปิดระบบสหกรณ์และก็สามารถกู้เงินได้ จัดระบบการฆ่าให้ เข้ากันตามหลักสากล ซึ่งเวลานี้รัฐจักร ของหมูนั้นเป็นไปอย่างที่เรารวบรวมกันว่า ถ้าปีนี้หมูถูก ก็เป็นอันว่าปีหน้าหมูแพง เพราะผู้เลี้ยงหมูเป็นลูกคนที่จะซื้อหมูเป็นกคราคา แต่คนที่ฆ่าแหละหมูก็มาเพิ่มราคากับผู้บริโภคปีหน้าก็เลยไม่เลี้ยงหมู แต่พอปีหน้าถ้าหมูแพง ปีโน้นก็จะหมูถูก แต่ถ้าวราให้มีเอกชนสามารถได้รับอานิสงส์ ผมใช้คำว่าอานิสงส์ คือได้ประโยชน์จาก ธ.ก.ส. นี้ไม่ได้เป็นคนเลี้ยงหมูโดยตรง แต่จะเป็นคนทำให้ระบบการฆ่าเข้ามาสู่ระบบที่ถูกต้อง บางทีอาจจะชุกจนทำให้เกษตรกรอีกส่วนหนึ่งได้ประโยชน์มากขึ้น อย่างมันสำปะหลัง เราหาล้มลุกกลับคาให้ประชาคมยุโรปผิด เพราะเราส่งได้ไปทั้งหมด 100 ประชาคมยุโรปซื้อ 90 แต่นับวันประชาคมยุโรปก็อาจจะเพิกถอนการซื้อมันสำปะหลังจากเรา ถ้าหากว่าเราจะทำให้มีกิจการเลี้ยงหมู และการฆ่าที่เข้าสู่มาตรฐานสากลของโลกสามารถขจัดโรคได้ หมูเราแทนที่จะถูกคุมอยู่ปีหนึ่งถูก ปีหนึ่งแพง ก็อาจจะไปได้สม่ำเสมอโดยมีโอกาสออกสู่ตลาดต่างประเทศ เพราะฉะนั้น ธ.ก.ส. ควรจะไม่ได้มองเฉพาะผลผลิตการเกษตรอย่างเดียว อีกอย่างหนึ่งซึ่งกำลังจะเป็นอุตสาหกรรมที่ก้าวหน้านั่นคือเหล้าสาเก เพราะปีหนึ่ง ๆ เราขายเหล้าในสภาพของข้าวแช่เหล้าไปแค่ 40 ล้านบาท แต่ถ้าหากว่าเราส่งเสริมให้ภาคเหนือของประเทศภาคกลางของประเทศ ถ้าหากว่าปลูกข้าวแล้วบางที่บางปีผลผลิตของโลกข้าวล้น เราไม่รู้จะส่งข้าวไปไหน แต่ถ้าหากว่าภาคกลางสามารถปลูกข้าวได้ไม่เกินกว่าที่ประชากรภายในประเทศบริโภค และมีเหลือส่งออกพอให้ตลาดเป็นของเรา แต่ว่าทางภาคเหนือนั้นหันไปปลูกข้าวญี่ปุ่นและเรายังไม่สามารถที่จะเอาข้าวเข้าไปในญี่ปุ่นได้ แต่เปลี่ยนข้าวญี่ปุ่นมาเป็นเหล้าสาเกก็คงจะทำได้ การส่งเวลานี้เราส่งแค่หัวเหล้า เขาเรียกว่าข้าวแช่เหล้า เอาไปขายเพื่อให้ญี่ปุ่นไปกลั่นเป็นเหล้าสาเกอีกที แต่ถ้าเราให้เงินอุดหนุนเต็มที่ บางทีอุตสาหกรรมเซรามิคซึ่งจะทำขวดเหล้าสาเกนี้สามารถทำและผลิตและบรรจุได้ภายในประเทศ เพราะฉะนั้น กระผมใคร่จะวิงวอนขอให้ตีความหมายของคำว่า เกษตรกร นั้น ไม่ได้หมายถึงคนที่อยู่กับไร่กับนาอย่างเดียว ควรจะนึกถึงอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากผลผลิตการเกษตรหลาย ๆ ด้าน

LIART

ผลผลิตที่ต่อเนื่องจากอุตสาหกรรมสีตัวน้ำ อุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากปุ๋ยตัวหัว ๆ ไป
กราบขอพรคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณวิชัย โสสุวรรณจินดา
ครับ

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม วิชัย
โสสุวรรณจินดา ท่านประธานครับ โดยหลักการแล้วผมสนับสนุนที่จะให้ผ่านกฎหมายฉบับนี้
เพราะเห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการทำงาน ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์
การเกษตร แม้ว่าจะมีบางประเด็นที่ผมเห็นว่าน่าจะมีการแก้ไขไปด้วยแต่ก็มิได้หยิบยกขึ้นมา
พิจารณา ท่านประธานครับ มีบางประเด็นที่ผมอยากจะขอตั้งข้อสังเกตไว้

ในประเด็นแรก เรื่องความหมายของเกษตรกร ซึ่งกฎหมายฉบับนี้ขอแก้ไข
ให้เพิ่มเติมคำว่า เกษตรกรตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ซึ่งผมไม่ทราบ
ว่าความหมายของเกษตรกรตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมนั้น มี
ความหมายที่ครอบคลุม และแตกต่างจากเกษตรกรของกฎหมายฉบับนี้อย่างไร แต่ที่ได้ทราบ
คือได้มีการตัดข้อความอันหนึ่งว่า นิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์ในการประกอบกิจการดังกล่าว
โดยเฉพาะด้วย โดยให้กำหนดเป็นกฎกระทรวง ไม่ให้ถือว่าอยู่ในความหมายของเกษตรกร
ซึ่งก็หมายความว่าต่อไปนี้นิติบุคคลที่ประกอบกิจการเกษตรจะไม่มีโอกาสถูกจาก ธ.ก.ส.
อย่างนั้นหรือไม่ อันนี้ขอกราบเรียนถามผ่านไปยังรัฐบาลนะครับ

ประเด็นที่ 2 ในการเพิ่มทุนของ ธ.ก.ส. นั้น ผมเห็นความจำเป็นที่จะต้อง
เพิ่มทุน แต่สงสัยอยู่ว่า การเพิ่มทุนนั้นใครจะมาซื้อหุ้นที่เพิ่มขึ้น เพราะในมาตรา 7 เอง
บอกว่า หุ้นที่จะออกมาได้นั้นจะต้องขายให้กับกระทรวงการคลัง เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร
สหกรณ์การเกษตร สถาบันการเงินหรือบุคคลอื่น แต่ส่วนซึ่งสถาบันการเงิน และบุคคลอื่น
ซื้อนั้นจะต้องไม่เกินร้อยละ 10 ของทุนเรือนหุ้นที่ชำระแล้ว ซึ่งนั่นก็หมายความว่าส่วนใหญ่
แล้วกระทรวงการคลังคงจะเป็นผู้ถือหุ้นสหกรณ์ หรือกลุ่มเกษตรกรนั้นคงจะถือหุ้นในจำนวน

LIRT

ที่น้อยมาก และบางทีก็ไปบังคับให้เข้ามาถือหุ้นด้วย เช่น ภาครัฐเงินจาก ธ.ก.ส. ไป ก็บังคับว่า ต้องถือหุ้นอย่างน้อยเท่าไรในอัตราส่วน แต่ทำให้ผมได้ทราบ กระทรวงการคลังเอง ไม่ค่อยที่จะครบกเงินออกมาซื้อหุ้น แต่ไม่ทราบว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านนี้ ท่านอาจจะมึนโง่บวมเพิ่มทุน และเอาเงินจากกระทรวงการคลังมาซื้อมากขึ้นก็ได้ ผมเองอยากจะเสนอว่า โทษ ๆ ธนาคารเพื่อการเกษตรฯ จะปรับปรุงขยายทุน ขยายหุ้นเพื่อประโยชน์ของเกษตรกรแล้ว น่าจะให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล คือให้เอกชนเข้ามาถือหุ้นให้มากขึ้น แล้วถ้าเป็นไปได้น่าจะเข้าสู่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเสียด้วย เพื่อจะได้กระจายหุ้นไปสู่ประชาชน และจะให้การดำเนินงานนั้นมีขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น อันนี้ขอกราบเรียนเสนอผ่านไปด้วยนะครับ

ในประเด็นที่ 3 เรื่องวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจการของธนาคารเพื่อการเกษตรฯ ผมเห็นด้วยที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หลายท่านได้สนับสนุนว่าควร จะขยายให้เกษตรกร หรือกลุ่มเกษตรกร หรือสหกรณ์การเกษตรประกอบอาชีพอื่นและกู้เงินจาก ธ.ก.ส. ไปได้ด้วย แต่ที่ผมสงสัยคือ ไปให้ประกอบอาชีพอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรเท่านั้น ซึ่งอันนี้ ก็คงจะให้สอดคล้องกับชื่อของธนาคาร แต่ปัจจุบันนี้เกษตรกรเองหรือกลุ่มเกษตรกรเอง ได้ดำเนินกิจการหลายอย่าง ซึ่งอาจจะไม่เกี่ยวข้องกับการเกษตรโดยตรงก็ได้ ผมยกตัวอย่าง เช่น ไปสร้างกิจการทอผ้า การทอผ้ามันถ้าไม่ได้ปลูกหม่อนเลี้ยงไหมด้วยคงจะไม่เกี่ยวข้องกับการเกษตร หรืออาจจะมึนกิจการอย่างอื่นอีก ซึ่งเกษตรกรอาจจะจัดระดับส่งเป็นพ่อค้าคนกลาง ซื้อสินค้ามาขาย และขายต่อ ขายส่งไปให้ อย่างนี้จะอยู่ในนิยามความหมายของ มาตรา 9 ที่แก้ไขด้วยหรือเปล่า อันนี้ขอผ่านไปยังรัฐบาลได้กรุณาพิจารณาด้วยนะครับ

ในขอข่วยการดำเนินงานของธนาคาร อันนี้ที่ผมสงสัยเป็นอย่างยิ่งเพราะผมเกรงว่าจะทำให้ธนาคารเพื่อการเกษตรฯ นั้นมีการดำเนินงานที่ใกล้เคียงกับการทำงานของธนาคารพาณิชย์ ที่เป็นอย่างนั้นเพราะว่าเราไปแก้ไขในมาตรา 10 เพิ่มอำนาจให้ธนาคารให้กู้เงินแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดที่ผู้ฝากเงินยินยอม ซึ่งเดิมนั้นธนาคารเพื่อการเกษตรฯ

LIRT

ให้คนอื่นกู้ไม่ได้ นอกจากให้คนที่ฝากเงินมาอยู่แล้วเอาเงินฝากนั้นค่าประกัน แต่ว่ากฎหมายฉบับนี้เรากำสั่งแก้ไขให้ใครก็ได้ โดยที่ผู้ฝากเงินยินยอม และต้องยินยอมให้เอาเงินฝากนั้นมาค้ำประกันด้วย และแถมยังมีเพิ่มเติมใน (11) ของมาตรา 10 อีกว่า สามารถเป็นตัวแทนในการทวงหนี้ได้ด้วยในการเรียกเก็บเงิน ค่าที่ดิน เงินชดเชยการลงทุน ค่าธรรมเนียม ค่าบริการ หรือเงินประเภทอื่น ก็แสดงว่าเรากำสั่งจะให้ทางธนาคารเพื่อการเกษตรฯ นั้นเป็นธุรกิจมากขึ้นทุกที ซึ่งการให้บุคคลอื่นกู้เงินนั้นอาจจะไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับการเกษตรก็ได้ หรือเรากำสั่งคิดจะให้ธนาคารนั้นมีบทบาทมากขึ้นในธุรกิจเชิงอย่างอื่นอันนี้ไม่ทราบ อยากจะฟังความเห็นจากทางรัฐบาล

อีกประเด็นหนึ่ง ท่านประธานครับ ในการตั้งกองทุนที่ดินขึ้นในธนาคาร ความจริงอันนี้เป็นประโยชน์และเป็นการสนับสนุนการปฏิรูปที่ดินของประเทศ แต่ที่ผมสงสัยคือกองทุนที่ดินนี้มีคณะกรรมการเรียกว่า คณะกรรมการที่ดิน ซึ่งตั้งโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งผมอาจจะเห็นว่าผิดกับวัตถุประสงค์ของกฎหมายฉบับนี้ กฎหมายฉบับนี้รักษาการโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง แต่เรากำสั่งเอารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ซึ่งอาจจะเกิดความขัดแย้งขึ้นมาได้ ถ้าเป็นไปได้ผมว่าน่าจะให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้รับผิดชอบเสียคนเดียวโดยตรง แต่อาจจะได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ ปัญหาข้อขัดแย้งอาจจะได้น้อยลง ฉะนั้นแล้วกฎหมายฉบับนี้จะมีรัฐมนตรีดูแลรักษาการคนหนึ่ง แต่ว่ามีอีกคนหนึ่งเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย

ประเด็นสุดท้ายครับท่านประธาน กฎหมายฉบับนี้ผมเข้าใจว่าต้องการจะเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร แต่ก็ยังมีข้อสงสัยถึงวิธีการบริหาร ซึ่งไม่ได้มีการพิจารณาให้สิทธิแก้ไขไปด้วย การบริหารงานของธนาคารนี้ท่านประธานครับขึ้นอยู่กับคณะกรรมการธนาคาร ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นประธาน เป็นกฎหมายพิเศษที่มีรัฐมนตรีเป็นประธานโดยตำแหน่ง และกรรมการนั้นก็

LIRT

มาจากผู้แทนหน่วยงานต่าง ๆ ถึง 7 หน่วยงานซึ่งก็คือข้าราชการทั้งนั้น มีผู้แทนเกษตรกร
อยู่คนเดียว ขณะที่การทำงานของธนาคารนี้ต้องการจะปรับปรุงและพัฒนา แต่คนที่เข้ามา
เกี่ยวข้องนั้นอาจจะเป็นคนซึ่งยังไม่รู้และทราบปัญหาที่เกี่ยวข้อง และการพัฒนาการปรับตัว
นั้นอาจจะไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และยิ่งไปกว่านั้นผู้แทนซึ่งเข้ามาเป็น
กรรมการของธนาคารนี้ก็เป็นคนหน้าเดิม ๆ มาเป็นในเวลาหลาย ๆ ปี บางคนอยู่มา 10
กว่าปี เพราะฉะนั้นถ้าธนาคารนี้จะปรับปรุงพัฒนาการบริหารงานการดำเนินงานแล้วผมอยาก
จะขอเสนอผ่านไปยังรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังซึ่ง
รับผิดชอบ ให้พิจารณาดูแลเรื่องกรรมการด้วยนะครับจะปรับปรุงพัฒนาอย่างไรให้ดีขึ้น ยิ่งถ้าดู
ผลการดำเนินงานของธนาคารนี้ ปรากฏว่ามีส่วนซึ่งขาดทุนจากการบริวรรคเงินตราอยู่
เป็นจำนวนกว่า 1,000 ล้านบาท ประมาณ 1,600 ล้านบาท ตามรายงานที่แนบมา ทั้ง ๆ ที่
กำไรของธนาคารเองมีไม่มาก นั้นแสดงว่าระบบการบริหารงานเองอาจจะมีปัญหา ขอฝาก
กราบเรียนว่า จะทำอย่างไรให้ธนาคารนี้มีประสิทธิภาพในการทำงานเพื่อประโยชน์ของ
เกษตรกรให้มากขึ้น นั้นผมเชื่อว่าบรรลुरुคูปประสงค์ของกฎหมายฉบับนี้ ขอขอบพระคุณ
มากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณนิพนธ์ฯ ครับ
ต่อไปอาจารย์ธรรมบุญ

นายนิพนธ์ วงษ์ตระหง่าน : ขอบคุณครับท่านประธาน. ผม นิพนธ์
วงษ์ตระหง่าน ก่อนอื่นผมรู้สึกขอบพระคุณทางรัฐบาลที่ได้ออกกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชบัญญัติธนาคาร ธ.ก.ส. นี้ เพื่อช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกร รู้สึกดีใจที่ทางรัฐบาล
ได้หาคำคำมั่นสัญญาที่ได้แถลงนโยบาย ในเรื่องของการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรต่อสภา
แห่งนี้เมื่อเข้ามาปฏิบัติงาน แต่อย่างไรก็ตามผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาล
ด้วยความเคารพอย่างยิ่งว่า เจตนารมณ์ของรัฐบาลที่จะแก้ไขปัญหาเกษตรกรให้มีโอกาส
สัมตาอัปปาก โดยการแก้ไขให้โอกาสเกษตรกรที่กู้เงิน ธ.ก.ส. ได้กว้างขวางยิ่งขึ้นก็ตาม

LIRT

ผมคิดว่ามาตรการเพียงเท่านี้ คงจะยังไม่เพียงพอที่จะช่วยเหลือเกษตรกรได้ตามเจตนารมณ์ของรัฐบาล สาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งคือปัญหาเรื่องการขาดหรือการด้อยโอกาสทางการศึกษาของเกษตรกรของไทยนั้นจะเห็นลูกชาวไร่ ชาวนา พอจบ ป. 6 แล้วพ่อ แม่ ไม่มีเงินส่งให้เรียน เมื่อเกษตรกรยังยากจนอยู่ยังมีการศึกษาน้อย แนนอนอำนาจต่อรองกับพ่อค้าที่จะไปซื้อผลผลิตทางการเกษตร ความคิด ความรู้ที่จะไปเรียนรู้ว่าเมื่อไรราคาสินค้าเกษตรนั้นจะ ขึ้นจะลงก็ไม่มี เพราะว่าราคาสินค้าเกษตรของไทยนั้น ขึ้นกับตลาดต่างประเทศซึ่งมีผลผลิตมากมายทั่วโลก ดังนั้นอยากจะ ขอความกรุณารัฐบาลเป็นไม่ได้หรือไม่เปิดโอกาสให้แก่เกษตรกรได้มีโอกาสกู้ยืมเงินเพื่อไปหาการศึกษา เพราะรัฐบาลไม่เปิดโอกาสในทำนองนี้ แนนอนพ่อ แม่ ที่เป็นเกษตรกรที่อยากให้ลูกหลานเล่าเรียน ก็จะต้องไปกู้เงินนายทุน เมื่อกู้เงินนายทุนเสียดอกเบี้ยร้อยละ 5 ร้อยละ 10 ต่อเดือน เกษตรกรก็ยังไม่เป็นไทจากพ่อค้านายทุนอย่างแนนอน การขายผลผลิตทางการเกษตรก็อยู่ภายใต้การควบคุม การกำหนดราคาของพ่อค้านายทุนที่ปล่อยเงินกู้ไป นอกจากนี้เกษตรกรที่มีอาชีพอย่างที่เราทราบกันอยู่ว่าเป็นอาชีพที่ต้องหลังสู้ฟ้าหน้าสู้ดิน โอกาสที่จะเจ็บป่วยมีมากมายมหาศาล หลายครั้งที่เกษตรกรเมื่อเจ็บป่วยแล้วก็ต้องกู้เงินพ่อค้านายทุนในท้องถิ่น เพราะที่ไม่สามารถที่จะกู้เงินจาก ธ.ก.ส. ซึ่งเปรียบเสมือนธนาคาร ของเกษตรกรอยู่แล้วได้ เมื่อเกษตรกรต้องรับภาระในเรื่องของดอกเบี้ยที่กู้จากพ่อค้าท้องถิ่น นายทุนในท้องถิ่นแล้ว เกษตรกรไม่มีทางที่จะล้มตาอำปากได้เพราะว่าดอกเบี้ยสูงมหาศาล เพราะฉะนั้นเมื่อรัฐบาลมีเจตนารมณ์ที่จะช่วยเหลือเกษตรกรอย่างถ่องแท้แล้ว เป็นไปได้หรือไม่ที่กรุณาเปิดโอกาสเปิดช่องให้เกษตรกรได้สามารถกู้เงินเพื่อการศึกษา และการรักษาพยาบาลจากธนาคาร ธ.ก.ส. ด้วย ซึ่งคิดว่าคงจะใช้วงเงินไม่มากมายนัก

อีกประการหนึ่งก็อยากจะฝากเป็น ข้อสังเกตในทางปฏิบัติ ต่อท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งดูแลธนาคาร ธ.ก.ส. อยู่ในเรื่องของการกำหนดเวลาในการชำระหนี้ของเกษตรกรที่กู้ยืมเงิน ธ.ก.ส. อาจจะไม่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัตินี้มากนัก

LIRT

แต่ผมขอถือโอกาสชี้ให้เห็นถึงจุดอ่อนที่ทำให้เกษตรกรยังยากจน เพราะว่าปกติแล้ว ธ.ก.ส. จะให้เกษตรกรนั้นชำระหนี้ในช่วงเดือนมีนาคม ซึ่งมีกำหนดเวลาที่แน่นอนพร้อมกันทั่วประเทศ ตรงนี้เป็นจุดอ่อน ที่จะทำให้พวกผมพ่อค้า ทำโรงสี ผมก็รู้ว่าเดือนมีนาคมชาวนาต้องขายข้าวแน่นอน เพื่อจะนำเงินส่วนหนึ่งไปคืนให้กับ ธ.ก.ส. เมื่อทั่วประเทศชาวนาจะต้องขายข้าวพร้อมกัน อะไรจะเกิดขึ้น พ่อค้าก็รู้ว่าราคาต้องลงแน่ เพราะว่าจะมีปริมาณข้าวเปลือกทะลักเข้าสู่ตลาดจำนวนมาก ก็เป็นช่องทางที่พ่อค้าจะกดราคารับซื้อจากเกษตรกรได้ ถ้าหากว่าทางรัฐบาลรับข้อสังเกตเรื่องนี้ไป เพื่อหาทางแก้ไขปรับปรุงเงื่อนไขในการชำระหนี้ของเกษตรกรได้แล้ว ผมเชื่อว่าเกษตรกรคงจะมีโอกาสลืมตาอ้าปาก มีฐานะความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีความเป็นไทแก่ตัวเองมากขึ้น ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญอาจารย์ธรรมบุญญา

นายธรรมบุญญา ลัดพลี : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ กระผม ธรรมบุญญา ลัดพลี กระผมก็เห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้มีความคิดที่ได้อภิปรายไปแล้ว ในเรื่องของหลักการ ของกฎหมายฉบับนี้ที่ทางสภาแห่งนี้ควรได้รับเป็นอย่างดี โดยเฉพาะประโยชน์ที่เราได้พึงจากที่ทางรัฐบาลได้แถลงมา ก็เห็นว่าเป็นเรื่องที่เหมาะสมดีมาก จะช่วยในการพัฒนาประเทศให้ก้าวไปได้อย่างดี และหนักแน่นเป็นปีกแผ่นประกอบกับร่างกฎหมายฉบับอื่นที่ผ่านไปหรือกำลังจะเข้ามา อย่างไรก็ตามกระผมมีคำถามและมีข้อสังเกตที่อยากจะกราบเรียนไปยังรัฐบาลเพื่อพิจารณาให้การใช้กฎหมายฉบับนี้ในเมื่อผ่านสภาไปแล้วได้ผลเต็มที่ แล้วโดยไม่มีทางรั่วไหลอย่างอื่นด้วย

ประการแรกผมอยากทราบเรียนถามเป็น ข้อกฎหมายว่า เนื่องจากรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติฉบับนี้มีการตั้งกองทุนขึ้น และกองทุนนี้จะเห็นได้ว่า เงินไม่ได้มาจากไหน ไม่ได้โอนมาจากส่วนหนึ่งส่วนใดของรัฐบาลโดยทันที ในวันที่กฎหมายนี้จะเห็นผลก็ต้องจัดตั้งขึ้นมา ประกอบด้วยเงินจากกองทุนรวมเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรตามระเบียบต่าง ๆ และรายได้จากการดำเนินการและเงินจากแหล่งอื่น ๆ เพราะฉะนั้นกระผมอยากทราบว่า ตาม

LIRT

มาตรา 2 ที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป อันนี้จะใช้ได้จริงหรือเปล่า เพราะว่าถ้าใช้ไปแล้วเงินกองทุนยังไม่มีเอกสารอะไร จัดตั้งขึ้นมาเลย หรือตั้งขึ้นมาเงินก็ยังไม่เข้ามา ถ้าจะมีการดำเนินการขอขึ้นมา หรืออย่างที่จะจัดให้แก่เกษตรกรประเภทต่าง ๆ เขาจะได้ทันทีหรือไม่ จะมีอุปสรรคไหม และจากการที่ไปขยายคำว่าเกษตรกร นั้นจะต้องมีการเตรียมการ ของรัฐบาลในเรื่องนี้อย่างไรบ้าง เราจะต้องไปออกระเบียบเกี่ยวข้องกับให้ชัดเจน ขึ้นหรือไม่ กฎกระทรวงต่าง ๆ นี้เราพร้อมหรือยัง เพราะฉะนั้นอันนี้ก็เพื่อประโยชน์ทางแปรรูปคิดด้วยว่า ถ้าเผื่อทางกองทุนที่ตั้งมาอาจจะทำไม่ได้ ผลทันทีในวันที่ประกาศใช้ เราอาจจะขอเปลี่ยนแปลงได้ไหมในสภานี้ว่า 30 วันหรือ 60 วัน นับถัดจากวันประกาศ ทั้งนี้เพื่อให้รัฐบาลได้ไปเตรียมตัวในเรื่องกองทุนให้เรียบร้อย นี่เป็น ประการที่ 1

ประการที่ 2 จากการที่ขยายคำว่า เกษตรกร ออกไป กระผมก็เห็นด้วยกับท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้อภิปรายไป ว่าได้ผลดีขึ้นไหมที่เราให้คลุมไปถึงเกษตรกรตามกฎหมาย ว่าด้วยการปฏิรูปต่าง ๆ นั้น แล้วที่นี้ประโยชน์อีกอัน คือในเรื่องการที่จะจะไปทำอะไร ซึ่งที่นี้แล้วมาเป็นในเรื่องจัดหาที่ดินทำกิน พัฒนาที่ดิน ตอนนี้จะทำให้ไปใช้ประโยชน์ เพื่อใช้ทางด้านที่เกี่ยวกับงานที่ต่อเนื่องกับอาชีพเกษตรกรรวม แต่มีอยู่ประโยชน์หนึ่งที่กระผม ไม่เข้าใจ ทำไมจึงต้องเติมไปซึ่งอาจจะเป็นปัญหาคือเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว อันนี้ผม ไม่ทราบว่า เป็นอวรณ์ค้างของท่านผู้ร่างกฎหมาย ที่ต้องการแสดงออกให้เห็นว่าได้รักครอบครัว มาก และอยากให้คนอื่นเอาตัวอย่างด้วยก็เลยใส่ว่า ผู้ผู้ไปต้องไปเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัวนะ ก็จะเป็นปัญหาว่า ในการนี้ถ้าเผื่อไม่ได้ไปเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว คนที่ผู้ไปและได้ ประโยชน์ และครอบครัวไหน ก็มีปัญหามา จะผิดกฎหมายไหม จะต้องทำบัญชีใหม่ว่า ส่งครอบครัว ผ่ากอบมสินให้ภรรยา ให้บุตร เป็นรายได้เพิ่มขึ้น แสดงออกตั้งนี้หรือเปล่า เพราะถ้าไม่มีจะต้องทำอย่างนั้น ไปเขียนไว้ก็ไม่ได้ประโยชน์ เพียงแต่ให้เขาปฏิบัติ ธรรมดาตามกฎหมายก็หลายอัน นอกจากธนาคารเท่านั้นที่เขาต้องดูโปรเจ็ค (Project)

LIRT

คุอะไว แต่ว่าถ้าไปแล้วต้องได้ประโยชน์ ต้องมาผ่อนส่งได้ต้องได้รายได้ที่จะตั้งตัวได้
 ไปขยายงานได้นี้ก็มีอยู่แล้วในเรื่องของรายละเอียด แต่ไม่น่าจะมีในกฎหมายว่าจะไปและ
 ทำรายได้ต้องเพื่ออะไร เพราะถ้าจะเขียนสวดยกมานี้ก็น่าจะว่า เพื่อพัฒนาประเทศชาติให้
 เจริญยิ่งขึ้น หรือพัฒนาการเกษตรของประเทศชาติให้เป็นปึกแผ่นยิ่งขึ้นอะไรเหล่านี้จะดีกว่า
 แต่เพิ่มรายได้ให้กับครอบครัวมันผูกมัดเข้าไป เพราะฉะนั้นถ้าไม่ได้ไปเพิ่มรายได้ให้กับ
 ครอบครัว เช่น ไปลงทุนอย่างอื่นอีก หรือไปใช้จ่ายอย่างอื่นอีก ผิดหมดค่าใช้จ่าย
 อันนี้ผมอยากทราบเรียนถาม ว่าจะคงไว้ไหมในเรื่องนี้ในเรื่องที่เขาไปใช้ดอกเบี้ยคงนี้
 กระผมเข้าใจว่ากว้าง กระผมอยากทราบเรียนถามว่า ที่เกี่ยวเนื่องกับการเกษตร เพราะ
 เมื่อสักครู่มีผู้ถามหลายท่าน เช่นสมมุติว่าไปตั้งโรงงานทอผ้า ถ้าไม่เลี้ยงหม่อนไหม
 กระผมเข้าใจว่ากระผมจะคิดหรือถูกก็ไม่ทราบ แต่ทางภาษาเศรษฐศาสตร์หรือการผลิตนี้เราใช้
 ปรธานไทย ภาษาต่างประเทศนี้เราใช้อัปสตรีม (Upstream) หรือดาวนสตรีม
 (Downstream) ของธุรกิจที่เป็นหลัก เพราะฉะนั้นอย่างเกษตรกรรมอย่างปลูกข้าวนี้ ถ้าเอา
 ข้าวไปทำขนมจีนก็เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้อง ผมว่าน่าจะได้ หรือเอาข้าวไปทำแป้งข้าวเจ้า
 ไปทำกาว ไปทำอย่างอื่นอีก ทำอุตสาหกรรม ก็น่าจะได้ อันนี้อยากได้ความชัดเจนว่า
 ที่เกี่ยวเนื่องกับเกษตรนี้ หมายความว่าถึงทางภาษาทั่วไปทางอุตสาหกรรมทางเศรษฐกิจใช้ไหมที่ว่า
 ดาวนสตรีม อัปสตรีม พวกนั้น แต่อย่างไรก็ตามผมอยากจะฝากข้อสังเกตตรงนี้ อย่างมีท่าน
 สมาชิกผู้เกี่ยวข้องได้อภิปรายเกี่ยวกับการบริหารงาน ของธนาคาร ผมเห็นด้วยร้อยเปอร์เซ็นต์เลย
 ว่าเราขยายประสิทธิภาพของธนาคารเพื่อหวังประสิทธิผล และขยายเงินกองทุน ขยายกิจการ
 การดำเนินงาน เช่นให้ไปเป็นตัวแทนทางด้านที่เกี่ยวกับเงินทองอะไรต่าง ๆ นี้ได้หลายเรื่อง
 แต่ว่าในเรื่ององค์กรที่บริหารงาน หรือจัดการของธนาคารนี้ไม่ได้พูดถึงเลย ขอบเขตซึ่ง
 ธนาคารนี้เดิมอยู่ในวงแคบเงินก็จำกัด คนที่จะมารับประโยชน์ก็แคบ แต่เรามีกรรมการอยู่
 มีผู้จัดการอยู่ มีรัฐมนตรีเป็นประธานก็จริงแต่อยู่ในแค่นั้น เดียวนี้เรามาขยายงานมากมาย
 เหลือเกินกว้างใหญ่มาก เรายังไม่รู้คาดคะเนไม่ออกว่าจะบานปลายไปเท่าไร แต่ว่าเรา

LIRT

ไม่ได้พูดถึงการบริหารงานของธนาคารเลย กรรมการจัดการอะไรต่าง ๆ กรรมการบริหารด้วยความเคารพ มีตัวอย่างครบท่านประธานฯ ที่แล้วมา เพียงแต่ทำให้ไปจัดหาที่ดินหรือพัฒนาที่ดิน กรรมการจำไม่คิดเมื่อประมาณ 10 กว่าปีก่อน 20 ปีมานี้มีกรณีผู้จัดการธนาคาร โดนสอบสวนที่เอาเงินไปถูกเมียไปซื้อที่ดิน หรือไปหาความเสี่ยงเลือกตั้งที่ตนเองก็ไปลงเลือกตั้งด้วยในบางห้องที่ถูกฟ้องดำเนินคดี นั่นเพียงแต่เอาไปแค่จัดสรรที่ดินเท่านั้น ไปจัดที่ดินเท่านั้น ลำพังให้ถูกเมียไปจัดสรรที่ดินส่วนตัวเองก็ทำได้มากมายแล้วนี่ยังให้ไปทำเรื่องอื่นอีก เพราะฉะนั้นถ้าเราเปิดกว้างอย่างนี้ให้กันไปเพื่อประโยชน์อย่างอื่นได้ ระบบการควบคุมของท่านดีพอหรือยังผมเชื่อว่าท่านคงไม่ใช่ในรหอก เพราะว่าท่านอาจจะไม่เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังต่อไป รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังต่อไปคนที่มาหัวโตแน่ถ้ายังอยู่ในรูปเดิมนี่ เพราะจะต้องรับผิดชอบหลายในเรื่องสิ่งเหล่านี้ งานที่ขยายออกไปแค่ตัวคนยังจำกัด และขอบเขตของกรรมการ ขอบเขตของตัวคนที่เข้าดำรงตำแหน่งก็อยู่ในพื้นฐานที่จำกัด ผมอยากฝากกรรมการเรียนไปดังกล่าวเพราะมีตัวอย่างมาแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าจะใช้ประโยชน์ได้มากขึ้นอย่างนี้ก็จะเกิดความเสียหายขึ้น และยิ่งกว่านี้ผมกราบเรียนเหมือนอย่างเวลานี้ตำแหน่งอะไรใครก็บอกว่าวิ่งกันทั้งนั้น ถ้าลองขยายไปอย่างนี้สามารถบันดลสิทธิประโยชน์ให้แก่คนได้มากขึ้น กรรมการเรียนตรง ๆ ตำแหน่งผู้จัดการอาจจะถูกฝากกันไม่วันแต่ละวันเลยครับ ใครจะมีชื่อขึ้นมาเป็นจะยิ่งกว่าหัวคะแนนตามหัวเมืองที่ถูกฝากกันบ้างแล้ว ผู้จัดการนี้จะวิ่งกันมากจะหอมยิ่งกว่าผู้จัดการ อ.ต.ก. หรือผู้จัดการการคลังสินค้าหรือแม้แต่ผู้จัดการ ประทานโทษครบที่พูดกันเมื่อ 2 วัน อ.ส.ม.ท. อะไรต่าง ๆ จะมีคนอยากได้ขึ้นมาหลายครั้งแล้วพรรคการเมืองต่าง ๆ ที่เข้ามาจะต้องเอาตำแหน่งผู้จัดการนี้เป็นหัวคะแนนเพื่อหาเงิน เพราะฉะนั้นอันนี้ผมคิดว่าถ้ามีอะไรที่ท่านจะสงเคราะห์ทำดีเพื่อประเทศชาติ สำหรับคนต่อไปที่จะเข้ามารับงานนี้กรุณาดูให้ถี่ถ้วน และจะปรับปรุงให้ดีกว่าเดิมได้อย่างไร เพื่อไม่ให้ชาติต้องมาทะเลาะกันเองในเรื่องเหล่านี้ ผมอยากกราบเรียนไว้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

LIRT

นายสุวิ สิงห์โสันธ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่านประธานสภาิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ขอขอบคุณท่านสมาชิกที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ให้ข้อสังเกต ผมจะได้เวียนชี้แจงตอบแต่ละราย ของคุณปึกตา ถึงแม้ว่านัดนี้เป็นนัดสุดท้ายแล้ว ได้ให้การสนับสนุนกฎหมายของกระทรวงการคลังมาโดยตลอด ผมตั้งใจที่ว่าการแก้ไขกฎหมาย ธ.ก.ส. ฉบับนี้ มีแนวทางตรงกันกับที่คุณปึกตา ได้เสนอมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530 ทั้งในเรื่องการประกอบอาชีพเสริม กับในเรื่องกองทุนที่ดิน คิดว่าคงจะเป็นประโยชน์อย่างแท้จริง

ข้อเสนอของคุณอำนาจ ซึ่งผมต้องฟังวิทยุทุกเช้า เมื่อเช้าก็พูดถึงเรื่องวิทยุอะไร ที่พูดถึงว่าควรจะขยายขอบเขตการให้สินเชื่อเป็นถึงนิติบุคคลด้วย เพราะว่าลำพังแค่เกษตรกรอาจจะไปไม่ไกลขนาดนั้น ขอเรียนว่าขณะนี้ได้มีการกำหนดขอบเขตการให้สินเชื่อของสถาบันการเงินให้เป็นระบบ ธ.ก.ส. ก็จะดูแลสินเชื่อการเกษตรสำหรับเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และสหกรณ์การเกษตร ถ้าเป็นการประกอบการในรูปแบบอื่น เช่นว่าเป็นอุตสาหกรรมขนาดย่อม สภานี้ได้ผ่านกฎหมายบรรษัทอุตสาหกรรมขนาดย่อมไว้แล้ว ซึ่งคงจะไปดูแลในเรื่องนั้น แล้วยังมีบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมอีกทางหนึ่งด้วย นอกจากนั้นก็มีความเคารพพาณิชย์ต่าง ๆ ที่ให้การสนับสนุนอย่างไรก็ตามในอนาคต เมื่อ ธ.ก.ส. สามารถให้บริการแก่เกษตรกรจนเป็นที่เพียงพอแล้ว และเมื่อการประกอบอาชีพของเกษตรกรได้เปลี่ยนโฉมหน้าไปจากนี้แล้ว ก็อาจจะได้เห็น ธ.ก.ส. ขยายบทบาทเป็นธนาคารพัฒนาชนบท ซึ่งอาจจะได้รวมถึงการให้สินเชื่อแก่นิติบุคคลที่อยู่ในชนบทได้ด้วย

สำหรับข้อสังเกตของคุณวิชัยฯ ที่ว่าทำไมจึงตัดนิติบุคคลออกไปจากลูกค้าของธนาคาร ก็เป็นดังที่ผมได้เรียนตอบไปแล้วว่า ได้มีการจัดระบบการให้สินเชื่อของ ธ.ก.ส. เป็นกลุ่มเกษตรกร และสหกรณ์การเกษตร เราจะมีบรรษัทอุตสาหกรรมขนาดย่อมดูแลในชนบท และในอนาคตก็ควรจะขยายออกไปได้ เมื่อโฉมหน้าของเกษตรกรได้เปลี่ยนไปแล้ว เมื่อประเทศเราเป็นประเทศอุตสาหกรรมมากขึ้น

คุณวิชัยฯ ได้ถามถึงเรื่องการเพิ่มทุนว่า กระทรวงการคลังจะดูแลขนาดไหน และทำไมไม่ ขาดตลาดหลักทรัพย์ บ.ก.ส. เป็นธนาคารที่มีกำไรน้อย เพราะค่าใช้จ่ายในการบริหารงานค่อนข้างจะสูง ต้องไปทำธุรกิจกับลูกค้าซึ่งเป็นเกษตรกรแต่ละราย รายย่อยในภูมิภาคประเทศกว้างขวาง ค่าใช้จ่ายจึงสูงกว่าธนาคารพาณิชย์อื่นกำไรจึงแทบจะไม่มี ที่มีอยู่ได้ก็เพราะว่ารัฐบาลสนับสนุน กระทรวงการคลังได้ดูแลในเรื่องการเพิ่มทุน โดยจัดสรรงบประมาณให้ และปีต่อ ๆ ไปก็ได้มีการหารือกันแล้วว่า กระทรวงการคลังจะหาทางให้มีการยกเงินปันผลเป็นการเพิ่มทุนให้แก่ธนาคารอีกทางหนึ่งด้วย โดยเฉพาะของ บ.ก.ส. ซึ่งเป็นนิติบุคคลรูปเฉพาะ ไม่ได้หมายรวมถึงรัฐวิสาหกิจอื่น เอกชนที่เข้าถือหุ้น ขณะนี้ก็มีสหกรณ์การเกษตร เข้าถือหุ้น พยายามจะขยายแต่ก็ไม่ได้รับการสนับสนุนมาก เพราะไม่ได้จ่ายเงินปันผลให้เขา ในปีนี้ได้มีการปรับปรุณนโยบายว่า เพื่อกระตุ้นให้สหกรณ์การเกษตรมาถือหุ้นมากขึ้นก็จะจ่ายเงินปันผลให้ ถ้าเช่นนั้นก็คงจะสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของคุณวิชัยฯ ที่ว่าให้มีเอกชนถือหุ้นมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามเงินปันผลก็ยังคงเป็นอัตราต่ำอาจจะไม่ถึงจุดมากนัก

คำถามที่คุณวิชัยฯ ถามและท่านผู้อื่นถาม ก็คือเรื่องอาชีพอื่นจะไปขีดเส้นกันอย่างไร อาชีพอื่นที่เสนอมาในที่นี้ได้ขีดวงไว้ว่าเป็นอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร ทั้งนี้เพื่อให้แตกต่างไปจากอุตสาหกรรมขนาดย่อมหรืออาชีพในชนบทที่มีใช้การเกษตร ซึ่งเราจะเอาไว้ให้บรรษัทอุตสาหกรรมขนาดย่อมทำ อาชีพอื่นที่อยู่ในชนบทไม่เกี่ยวข้องกับการเกษตรแล้วไม่อยากจะให้ บ.ก.ส. ไปทำ อย่างเช่นว่าร้านเสริมสวย ซึ่งน่าจะส่งเสริม มีอยู่ช่อมวดยนต์ ภัตตาคารหรือแม้กระทั่งร้านเย็บเสื้อผ้าอะไรพวกนี้ ก็เป็นอุตสาหกรรมหรืออาชีพอื่นในชนบทควรที่จะส่งเสริม แต่ยังไม่ประสงค์จะให้ บ.ก.ส. ไปทำในขณะนี้ เพราะ บ.ก.ส. ควรจะต้องดูแลด้านการเกษตรจนเพียงพอเสียก่อน เมื่อจุดนั้นมาถึงแล้ว บ.ก.ส. ก็จะได้รับความเห็นชอบให้ขยายงานเป็นสินเชื่อชนบททั้งหมดไม่มีการยกเว้น และเมื่อนั้นเขตการทำธุรกิจสินเชื่อก็จะซ้อนกันกับบรรษัทอุตสาหกรรมขนาดย่อมซึ่งจะ ไม่ได้ว่าเสียหาย แต่ขณะนี้

LIRT

ความจำเป็นหรือความต้องการสินเชื่อเกษตรยังคงมีมากกว่าที่ธนาคารเสนอได้ จึงได้ขอแค่เพียงว่าเป็นอาชีพที่เกี่ยวข้อง เนื่องกับการเกษตร

คุณวิชัยฯ ได้ถามถึงมาตรา 10 (6) ที่ว่าจะไปแข่งกับธนาคารกรุงไทยของคุณวิชัยฯ ว่าอย่างนั้น แต่ไม่ได้เอ่ยชื่อธนาคารกรุงไทย มาตรา 10 (6) มีสาระสำคัญว่า ธ.ก.ส. ให้กู้เงินแก่ผู้ฝากหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่ผู้ฝากยินยอมได้ในวงเงินที่ฝากไว้กับธนาคาร สาระสำคัญก็มีว่าเพื่อเป็นการสนับสนุนให้ประชาชนมาฝากเงินกับ ธ.ก.ส. เมื่อเขาฝากเงินแล้ว เช่นว่าร้านค้าในตลาด เมื่อเขาฝากเงินแล้ว เขาอยากจะทำถอนเงินเมื่อมีความจำเป็นจะต้องใช้เงิน ก็มีวิธีที่จะให้ฝากกันไว้นาน ๆ คือว่าถ้าต้องการกู้เท่าไรก็กู้ไปได้ โดยใช้ใบฝากนั้นเป็นหลักประกันเป็นทำนองนั้น ก็มีวรรคสุดท้ายของมาตรา 10 (6) ที่ได้ป้องกันไว้แล้วว่า ไม่ให้ธนาคารพาณิชย์มาใช้ ธ.ก.ส. เป็นเครื่องมือซึ่งก็เป็นเรื่องยาว เพราะฉะนั้นตรงนั้นไม่ได้มีเจตนาจะไปแข่งขันกับธนาคารพาณิชย์ แต่เป็นกลไกที่จะดึงให้ลูกค้าในชนบทอยู่กับธนาคารดีกว่าไม่มีคนเอามาฝากเลย เพราะฝากแล้วถอนไปใช้ไม่ได้ ในมาตรา 10 (11) ที่ว่า ธ.ก.ส. จะไปเป็นตัวแทนเก็บเงินนั้นเป็นเรื่องการเก็บเงินเพื่อกองทุนที่ดิน เมื่อให้เขาซื้อไปแล้วก็ต้องไปเก็บเงิน เก็บค่าธรรมเนียม เก็บค่าลงทุนคืน จึงได้ขออนุญาตเดิมไว้ตรงนี้ ทั้งคุณวิชัยฯ และอาจารย์ธรรมบุญฯ ได้สนใจเรื่องการตั้งกองทุนที่ดินว่าจะเอาเงินมาจากไหน กฎหมายออกแล้วจะมีเงินมาเมื่อไรก็ขอเรียนว่ารัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณแผ่นดินปีนี้ตั้งกองทุนที่ดินเป็นจำนวน 1,000 ล้านบาท ธ.ก.ส. ได้เบิกไปรอไว้แล้ว รอกฎหมายฉบับนี้จะได้ไปดำเนินการ กองทุนที่ดินนี้ระยะยาวจะแปลงรูปเป็นธนาคารที่ดิน ขณะนี้ยังไม่ได้ออก มาฝาก ธ.ก.ส. ทำไปก่อน นั้นเป็นเหตุที่เราแยกบัญชีเพื่อว่าเมื่อไรธนาคารที่ดินพร้อมจะแยกตัวจาก ธ.ก.ส. เป็นธนาคารที่ดิน ขอทราบเรียนไว้เช่นนั้น มีข้อต่อว่าเรื่องคณะกรรมการว่า หน้าเดิมหรืออะไรทำนองนั้น ก็จะไปดูแลปรับปรุง โดยเฉพาะให้มีคนภายนอกหน้าใหม่มีปากมีเสียงมากขึ้น

ที่มีข้อสังเกตเกี่ยวกับของคุณนิพนธ์ วงษ์ตระหง่าน ว่าให้กู้เพื่อการศึกษาใน
ชั้นนี้ดังที่ผมได้เรียนในเรื่องอื่น การให้กู้เพื่อการศึกษาน่าจะมีความจำเป็น แต่ ธ.ก.ส. เป็น
ธนาคารที่รัฐบาลให้ดูแลสินเชื่อการเกษตร ในชั้นนี้คงจะต้องดูแลสินเชื่อเกษตรจนกว่าจะ
ครบถ้วน จนกว่าภาคเกษตรจะเปลี่ยนโฉมหน้าเป็นอุตสาหกรรมชนบทมากขึ้น และเมื่อโอกาส
นั้นมาถึง ธ.ก.ส. คงจะเปลี่ยนเป็นธนาคารพัฒนาชนบทและคงจะดูแลมากกว่านี้ ขอขอบคุณ
ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมจะ ขอมติจาก
ที่ประชุมว่า จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควร
รับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผู้ใดเห็นไม่สมควร
รับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี รับหลักการนะครับ
ท่านรัฐมนตรีครับ คณะกรรมาธิการ

นายสุธี สิงห์โสภณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่าน
ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คณะรัฐมนตรีขอคำวินิจฉัยโดยคณะกรรมาธิการการคลัง
การธนาคารและสถาบันการเงิน และเนื่องจากเรื่องนี้มีประเด็นไม่มาก ขอแปรญัตติภายใน
3 วัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ทางรัฐบาลเสนอให้ส่ง
คณะกรรมาธิการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา แปรญัตติภายใน 3 วัน
ไม่มีผู้ใดขัดข้องคำวินิจฉัยตามนั้น

ต่อไประเบียบวาระที่ 6 เรื่องอื่น ๆ ไม่มี

วันนี้หมดระเบียบวาระการประชุมแล้ว

ขอขอบคุณท่านสมาชิกทุกท่าน

ผมขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา 11.18 นาฬิกา

ผู้จัดรายงานการประชุม

กรุณา พิมพ์สุวรรณ	รัตมี บานเย็น
ชลอลักษณ์ ธรรมผล	วิมล แจ็งฮัตตะ
บั้งอร แก่นกุล	อัมพา กันทีโกวิทย์
จิราพร พจนวิชัย	ศุภลักษณ์ โอภาสพินิจ
ทิพวรรณ พูนทรัพย์	สุดคะนิง ดิชยาวิคม
สันทนา ทวีพย์ขุนผล	สมพิช ศรีวิบูลย์รัตนา
สรัญญา ศตะกิต	วัฒน์ อุดมภักดี
ยุพเยาว์ มีสมเพิ่ม	เพทาย พันธุ์คั่ง
ภาวณา ภักดิ์ตรงทัน	ธีรวรรณ ไคร์กระโทก
วัชรีย์ วีระกิจน้อย	เยาวเรศ นवलสกุล
สิริวรรณ โชติพันธุ์	

คณะกรรมการการตรวจรายงานการ/ประชุมและพิจารณา/ประชุมรายงานการประชุม

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	รายชื่อ
๑.	พลเอกทศพร พลิก เศรษฐกิจ	Nice 12 32
๒.	พลเอก วัชรวิทย์ เรืองเดชกุล	
๓.	นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน	(นายอภิรักษ์)
๔.	พลโท ชัยวุฒิ ศรีนาค	
๕.	นายธรรมบุษย์ ชัยพันธ์	จ. อดิศักดิ์
๖.	พลเอก มณฑล เศรษฐกิจ	
๗.	นายอภิสิทธิ์ นาคทรรพ	
๘.	นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน	
๙.		
๑๐.	พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา	Wong 3
๑๑.	นายวิเชียร เตชะไพบูลย์	
๑๒.	พลโท ปรีชา โรจนานัน	นาย ปรีชา
๑๓.	พลเรือตรี ศิรินา ทองอร่าม	Ms. Sirina
๑๔.	พลเรือตรี นนทรี วิจิตรฤกษ์ศาสตร์	Ms. Nantree
๑๕.	คุณหญิงมาลี อภิรักษ์กุล	Ms. Malai
๑๖.	นายธรรมวิทย์ ทรัพย์	
๑๗.	พลอากาศตรี อำนวย อรุณรัตน์	Wong 2

กรรมการ ตัวแทน ๒๑ เลื่อน กำนัน

สภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑๑๓
วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๓๕

(Signature)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

LIRT